



308 22-604  
- 8.5mm

**ମାଲିକା**

ପ୍ରଗତିଶୀଳ ମୁଦ୍ରଣ

MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

ମୁଦ୍ରଣ ତାରିଖ: 1983 ଜାନୁଆରୀ 2 ତାରିଖ



ମାଲିକା

The only T.V with voltage stabilizer is

## National

Key Dealer for Jaffna

T'Phone: 23447

# V. K. Rajaratnam

95, Stanley Road,  
Jaffna.



**மலிகை**

‘ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவியாதியினைய கலைகளில் உள்ளம் சடுபட்டென்றும் நடப்பவர்களிறர் சனநிலை கண்டு துள்ளுவார்’

**‘Mallikai’ Progressive Monthly Magazine**  
**168**

பெப்ரவரி – 1983

# பத்னட்டாவது ஒண்டு

த. சிவஸ்தா

நண்பர்களுக்கு ஒரு வார்த்தை

பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்களது நூபகார்த்தச் சிறப்பிதழ் வெலைகளை முன்னரே ஆரம்பித்து விட்டோம். தமிழகத்திலுள்ள அவரது நண்பர்களுக்கும் அபிமானிகளுக்கும் கடிதம் எழுதிக் கட்டுரைகளைத் தந்து உதவும்படி கேட்டிருக்கின்றோம். அது போலவே நமது நாட்டிலுள்ள பலரிடம் நேரிலும் கடித மூலமும் கேட்டிருக்கின்றோம்.

இது சம்பந்தமாகப் பலர் தமது ஒத்துழைப்பை நல்குவதாக ஒப்புதல் தந்துள்ளனர். சிலர் ஏற்கனவே கட்டுரைகளைத் தந்து உதவியுள்ளனர். ஏற்கனவே அணுகப்படாதவர்கள் யாரும் இருந்தால் தயவு செய்து இந்த அன்பழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டு எம் முடன் ஒத்துழைக்கக் கோருகின்றோம். இது ஒரு தனி நபருக்குச் செய்யும் இலக்கியக் கொரவமல்ல. கடந்த கால் நூற்றுண்டுக்காலமாக ஈழத்து இலக்கிய உலகத்துப் போராளிகளின் நூபகார்த்தச் சின்னமாகும்.

‘இழிசனர் வழக்கு’ சம்பந்தமான விவாதக் கட்டுரைகள் பற்றிப் பலரும் பாராட்டுத் தெரிவித்துள்ளனர். சூடான பல தகவல்களைத் தாம் முதன் முதலில் படிப்பதாகப் பல மாணவர்கள் தெரிவித்துள்ளனர். அபிப்பிராய பேதமிருந்தால் சும்மா மனசிற்குள் போட்டு மறுகிக் கொள்ளாமல் விரிவாகத் தமது கருத்துக்களை இந்த மேடையில் சொல்லலாமே!

— ஆசிரியர்

தயாரிப்புக்கு உதவியவர்: கா. சந்திரசேகரம்

மல்லிகை 234 B.— கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்  
மல்லிகையில் வரும் கதைகள், சம்பவங்கள் அனைத்தும் கற்பனையே



உலக சமாதானம் இன்று

இன்றியமையாத அவசிய தேவை!

ஓரு சர்வதேச யுத்தத்தின் விளிம்பில் இந்த உலகம் இன்று இருந்து கொண்டிருக்கின்றது.

இரண்டு உலக மகா யுத்தங்களை இந்தப் பூமண்டலம் இது வரை கண்டு விட்டது. அத்துடன் குட்டிக் குட்டி யுத்தங்கள் ஆங்காங்கே நடந்தேறி விட்டன — நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன. இந்த யுத்தங்களின் கோரேரத் தாக்குதல்களால் மனுக்குலம் இதுவரையும் பட்ட சீரழிவுகளையும், கொடுமைகளையும் ஒரு தடவை நிலைத்துப் பார்ப்பவர்கள் இனியொரு உலக யுத்தம் இந்தப் பூமிப் பந்தின்மீது ஏற்படவே கூடாது எனத் திடமாக நம்புகின்றனர்.

இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் காரணமாக ஹிரோவிமா நாகஷாகியில் விழுந்த அனுகுண்டின் கொரேங்கள் இன்றும் கரு வில் உருவாகும் சிக்ககளைச் சின்னபின்னப்படுத்துவதையும் ஐப்பா னிய மக்களின் இதயங்களில் ஆரூத வடுவை ஏற்படுத்தியுள்ளதை யும் உலகம் நன்கறிந்து வைத்துள்ளது.

எனவேதான் சகல கண்டத்திலுமூள்ள சகல பகுதி மக்களும் இனியொரு யுத்தம் தோன்றவே கூடாது எனப் பேரியக்கம் நடத்தி வருகின்றனர்.

உலக அமைதி என்றென்றும் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் கோஷமெழுப்புகின்றனர்.

யார் என்ன சொன்னாலும் கூட, இனி ஓரு உலக யுத்தம் வருமானால் அதில் அனு ஆயுதங்கள் நிச்சயம் பாவிக்கப்படத்தான் போகின்றன. யார் வெல்வார் — யார் தோல்வியுறுவார் என்பதை ஸப் பிரச்சினை. முழு மனுக் குலமுமே அழிந்தொழிந்து போய் விடும்: வெற்றி பெற்றவர்கள் தோல்வியுற்றவர்கள் என்ற பேச்சுக்கே இனி வரும் யுத்தத்தில் இடமிருக்க முடியாது என முற்று எனர்ந்த விஞ்ஞானிகள் இன்று கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். ஓர் அனு ஆயுத யுத்தம் வெடிக்கும் பட்சத்தில் அதன் பயன்களை அனுபவிக்க யாருமே இருக்க மாட்டார்கள்.

எனவே முழு மனித குல சுபீட்சத்திற்காகவும் உலக சமாதா னம் இன்று அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுகின்றது.

உலக நாடுகளின் தலை நகரங்களில் இன்று நடைபெற்று வரும் சமாதானம் பேரணிகளைப் பார்க்கும் யுத்தக் கொதியர்களும் ஏகா திபத்தியக் கொள்ளையர்களும் வெவ்வெலத்துப் போய்த் தடுமாறி நிற்கின்றனர். ஆனால் அவர்களது யுத்த முஸ்திபுகள் இன்னமும் முற்றுக முறியடிக்கப்படவில்லை.

உலக சமாதானம் இன்றைய வளர்முக நாடுகளுக்கு அத்தியா வசிய தேவை. அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகள் தமது நாட்டைக் கட்டி யெழுப்ப இன்று பெருவாரியாக உழைத்து வருகின்றன.

ஓர் உலக யுத்தம் கட்டவிழ்த்து விடப்படுமானால் இந்த நாடுகள் இன்று திட்டமிட்டுச் செய்து வரும் பல பாரிய அபிவிருத்தி கள் சீரமிக்கப்பட்டு விடும்.

இந்து மாகடல் இன்று ராணுவப் யிரதேசமாக மாற்றப்பட்டு வருகிறது. அனு ஆயுதங்கள் இங்கு தளங்களில் குவித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன.

இதனால் இந்து மாகடல் கரையோரப் பிரதேசங்கள் எதிர் காலத்தில் பெரிதும் பாதிப்படைய இடமிருக்கின்றது. சமாதானத்தை விரும்பும் சிறிய நாடான நமது இலங்கைத் தீவும் அனு ஆயுதங்களால் பயமுறுத்தப்படலாம்; பாதிக்கப்படலாம்.

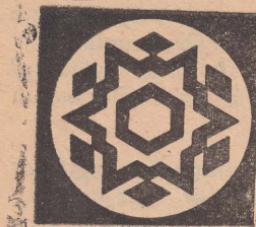
எனவே ஓர் உலக யுத்தத்தை எதிர்ப்பதற்காக சமாதானம் பேரணி இங்கும் வலிமையுடன் உருவாக்கப்பட வேண்டும். நமது நாட்டினதும் உலக மக்களினதும் எதிர்காலச் சுபீட்சத்தில் நம்பிக்கையுள்ள சகல பகுதி மக்களும் இந்தச் சமாதான இயங்கங்களில் பங்கு கொள்ள வேண்டும்.

வேறெதையும் விட மனுக் குலத்திற்கு இன்று சமாதானங்கள் அத்தியாவசியமானதாகும்.

உலகத்தின் பல கண்டங்களிலும் சமாதானம் விரும்பும் இலட்சோப இலட்சம் மக்கள் தமது சகல பிரச்சினைகளையும் மறந்து உலக சமாதானத்திற்காக இன்று ஒன்றிணைந்து சமாதானம் பேரணிகளைத் தினசரி நடத்துகின்றனர் என்றால் அவர்கள் உலக சமாதானத்தைத் தமது உயிரிலும் மேலாக நேசிக்கின்றனர் என்பது அர்த்தமாகின்றது.

ஆயுதங்களை உற்பத்தி செய்து குவிக்கும் பகாசர முதலாளித் துவ நாடுகளின் பொருளாதாரமே. அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் நாசகார ஆயுதங்களில்தான் தங்கியிருக்கின்றது. எனவே தமது சர்வதேச வர்த்தகத்தை வளப்படுத்துவதற்கும் உள்நாட்டுப் பொருளாதாரத்தைக் கட்டமைப்புச் செய்வதற்கும் அந்தப் பேராசைக் கும்பலுக்கு ஓர் உலக யுத்தம் அவசியம் தேவைப் படுகின்றது.

மனித குலம் இனியொரு பயங்கர உலக யுத்தத்தைச் சந்திக்கத் தயாராகவில்லை!



## அந்நியம்

திக்குவல்லை கமாஸ்

‘அஸர்’ தொழுதுவிட்டு வந்து ஒரு மணி நேரத்துக்கு மேல் கழிந்தாகிவிட்டது.

பகல் சாப்பிட்டுவிட்டு ஒதல் பள்ளிக்குப் போன மகன் இன்னும் வந்து சேரவில்லை. ‘அவரு’க்கு ‘பாங்கு’ சொல்லதோடு ஒதல் கூடம் கலைந்துவிடுமே, அப்பறம் தொழுகைக்கு அரை மணி நேரத்தை ஒதுக்கினாலும்...

‘எங்க இன்னம் பொடியன் வரல்லியா?’

கோப்பிக் கோப்பையோடு வந்த மனைவியிடம் இப்படிக் கேட்டேன்.

‘ம..... இண்டக்கி மட்டுந் தானே நீங்க ஊட்டில நிக்கிய அவன் இப்ப கொஞ்சநாளா இப்பிடித்தான். ஒதப் போன எடேல வந்தாலும் வருவான். இல்லாட்டம் இல்ல. இனி ‘மஃரிபு’க்குத்தான் வந்து சேருதான்’ இதுவோர் தொடர் நடைமுறையென்பதை அவள் சொல்லிவைத்தாள்.

‘அத இப்பிடிக் கவனிக்காம இருந்தா.....’

‘நான் செல்லியத்தக் கேக் கவா போருன்..... பன்னெண்டு வருஷம் பிந்திது, கட்டுமட்டுக் கட்டங்காத வயசு’

அதாலதான் செல்லிய..... கொஞ்சம் கண்டிட்பா இருக்கச் செல்லி. கொறஞ்சசுது போற வாற எடத்தயாவது தெரிஞ்சி வெக்கோணுமே.....’

‘வேறெங்கதான் போறவன்? எங்கட ஊரில உள்ளதேயொரு கடக்கரா.....’

‘‘ம... அப்பிடியா...’ என்ற வாறு சிகரட்டைப் பற்றவைத் துக் கொண்டு வெளியிறங்கி ணேன்.

எனக்கு ஒரே விடுமுறை நாள் இன்றுதான். ஊருக்கு வந்து சேர்ந்ததால் வாராந்தச் செலவுகளைக் கவனித்தல், நோய் நொடி விசாரித்தல், கந்தாரி கல்யாணமென்று விடுபட்ட இடங்களைக் குறை நிரப்புதல் இப்படி இருப்பத்தி நான்கு மணி நேரமும் சமுன்னேரும்! இத்த ணக்குள்ளும் ஒரு புதிய பிரச்சி ணையாக உருவாகும் மகன்.

கடலைகளின் ஆரவாரத் தோடு ஜிலுஜிவென்ற காற்று என்னை வரவேற்றது. ஒருகணம் என்னையே மறந்துபோய் விட்டேன்.

பரந்த குருத்து மணற் பரப்பு, கடலுக்கு சிரந்தாழ்த் திய தென்னஞ்சோலை, திட்டான் மேடுகள், தூரத்தில் தெரியும் கருங்கற் தொடர்கள் எவ்வளவு அழகு! அயல் வாசி

யாக வாழ்ந்த போதிலும் இதை  
யெல்லாம் ரசித்து அனுபவிக்  
காத வாழ்க்கை!

ஓ.... நாலீந்து பேராகக்  
கூடிக் கூடி அமர்ந்து கதைப்போ  
ருக்குள் என் கண்கள், மகனைத்  
தான் தேடுகின்றன. இந்த நீள்  
கரையில் அங்கா இங்கா எங்கே  
தான் அலைவது?

‘என இந்தப் பக்கம்?’  
எனக்காக ஓர் உதவிக் குரல்.

‘இல்ல மகனக் காணல்ல...  
அதாலதான்....’

இந்தப் பக்கமாகத்தான்  
நாலஞ்சி பொடியன்களோடு  
போறதக் கண்டன்.

‘அப்பிடியா....!’

அவர் இந்தப் பக்கமென்று  
கையால் காட்டிய பக்கமாக  
நடந்தேன். அவர் அப்படிக்  
காட்டியபோதே எனக்குள் ஒரு  
வித வெட்க உணர்ச்சி இல்லாம்  
விருக்குமா?

சுவடு களை உள்வாங்கிக்  
கொள்ளும் மணற் கரை, கால்  
களைத் தடுத்து என்னைத் தாமதப்  
படுத்தியது.

பள்ளிப் பருவத்தில் நான்  
கூட.....

சில நாட்களில் ஓதல் பள்ளிக்கு போகும் போதே ஸாரத்  
துக்குள் களிசாணையும் அணிந்து  
கொண்டு போய் அப்படியே  
கடற்கரைக்கு வந்து குளித்து  
விட்டு நல்ல பிள்ளைபோல் வீட்டுக்குப்  
போய்ச் சேர்ந்துவிடு  
வேன்.

இன்னும் சில நாட்களில்,  
நன்கு பிடித்துக் கொண்டுபோய்  
ஸ்கலில் யாருக்கும் தெரியாமல்  
சக பிள்ளைகளின் காலடியில்  
விட்டு, அவர்கள் துடித்துக் கூப்பாடு  
போடும்போது பார்த்து  
ரசிப்பேன்,

மற்றும் சிலவேளைகளில் கூட்டாளிச்சோடு வந்து சர்க்குகள்  
வைத்து மணல்லீடு கட்டி எதிர்  
பாராத பேரலைவந்து அடித்துக்  
கொண்டு போன்போது ஜேயோ  
வென்று தலையில் கைவைப்பான்.

ஆனால் அதே வயதிலுள்ள  
இந்தக்காலத்துப் பிள்ளைகள்.....

எனது இலக்கை அடைந்து  
விட்டேன். பெருநாட்களில்  
விசேடமாக வந்து மகிழ்ச்சி  
கொண்டாடும் ‘கல்கொடு’  
பகுதி மதில்களால் சுற்றி வளைக்  
கப்பட்டு, அதனால்லிருந்து கூர்  
நுனிக் கூரைகள் துருத்தி நிற்க,  
அதன் அயல் கரையெங்கும்  
ஆனந்தமாக, சுதந்திரமாக.....

சற்று அப்பால் தென்னை  
மரங்கள். தென்னை மரங்களை  
இணைத்துக் கட்டப்பட்டிருந்த  
பலகை அமர்வகளில் சுவைஞர்  
கள். அதற்கென்றே நாடிவந்த  
ரசிகர்கள். நான் அவர்களுக்குள்  
ஊடுருவி..... ஊடுருவி.....

‘டேய் இங்க வாடா. இதா  
உனக்கு வேல? இங்கவா?’

சற்றும் எதிர்பார்த்திருக்க  
மாட்டான்தான். நடுங்கியபடி  
முன்னேவந்து நின்றுன், மகன்.  
அவன் து சகபாடிகள் ஆளுக்  
கொரு பக்கமாக.....

‘போடா ராஸ்கள் ஒதல்  
படிப்பில்லாம். ஆ... இனிமேல்  
இந்தப் பொக்கம் வந்தா கால்  
ஒடப்பன்,’

காதைத் திருகித் தள்ளி  
னேன் அவனை.

அவன் முன்னால் போக,  
நான் பின்னால் நடந்து கொண்டிருந்தேன்.

அப்பகுதியில் சர்வ சுதந்தி  
ரமாக அரையும் குறையுமாக  
ஆண்களும், பெண்களுமாக  
உல்லாசித்துக் கொண்டிருந்தார்  
கள் குரில்லுகள்.....



## ஓர் ஆபத்தான பிரமை

டொமினிக் ஜீவா

எனது தாயார் உயிருடன் இருந்த காலத்தில் தினசரி வீடு திரும்பும் சமயங்களில் அம்மா இருந்த வீட்டுக்குப் போய் சுக சேமம் விசாரித்து விட்டு எனது வீட்டுக்குத் திரும்புவது எனது தினசரி வழக்கமாகும்.

அதற்கு வசதியாக அம்மா விண் வீட்டைக் கடந்துதான் நான் எனது வீட்டுக்குப் போக வேண்டியிருக்கும். என மேல் அங்கு போய் வருவதில் எனக்கு ஒரு சிரமமும் இருக்கவில்லை.

இப்படிப்பட்ட ஒரு நாளில் நான் அம்மாவைப் போய்ப் பார்த்துவிட்டு, முகம் கைகால் கழுவுவுதற்காகக் கிணற்றிடிக்குப் போகத் திரும்பினேன்.

‘எட தம்பி: அரிக்கன் லாம்பை எடுத்துக் கொண்டு போடா: ராவிலை ழச்சி புழுக் கள் கிடந்தாலும் பாத் துப் போகலாம்’ என எச்சரித்தாள் அம்மா.

இப்படித்தான் முன்பொருத்தவையும் நடந்தது. அப்பொழுது நான் திருமணம் செய்திருக்கவில்லை. புருவர்க்கும் பைத்தியம் எனக்குத் தொத்தியிருந்தது. ஆயிரம் புருக்களை — வித விதமான அமைப்பும் பெயரும் கொண்டவை — வளர்த்துவந்தேன். இரவுகளில் வெளியிருந்து வந்ததும் புருக்கூடுகளைத் திறந்து

பார்த்து திருப்பிப் பட்டுவிட்டுத் தான் சாப்பிடுவது வழக்கம். ஒரு நாள் இப்படியான ஒரு இரவில் நான் புருக்கூட்டை நோக்கிப் போன பொழுது அம்மா, ‘எட தம்பி இருட்டிலை போய்ப் பாக்கேக்கை அரிக்கன் லாம்பையும் கைகாவலா எடுத்துக் கொண்டு போய்ப் பாரன்’ என எச்சரித்தாள்.

அந்த அறிவுரையைத் தட்டாமல் நான் விளக்கை எடுத்துக் கொண்டு சென்று புருக்கூட்டைத் திறந்து லாம்பையர்த்திப் பிடித்தேன்.

புடையன் பாம்பொன்று சுருண்டு போய்ப் படுத்திருந்த வாறு முட்டைகளைக் குடித்துக் கொண்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிந்தது. மனம் துணுக்கென்றது. பின்னர் பாம்பை அடித்துப் போட்டு விட்டேன்.

அந்த முன்னைய அறிவுரையை மனதில் கொண்டு ஹரிக்கன் லாம்பைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு கிணற்றிடிக்குப் போய்க் கிணற்றுக் கட்டில் லாம்பை வைத்துவிட்டு துலாக் கொடியைப் பிடித்து இழுத்தேன்.

அம்மா வீட்டுக் கிணறு பங்குக் கிணறு. நடுவில் மறைப்போ அடைப்போ இல்லை. இந்தப் பக்கம் ஒரு துலாவும் அந்தப் பக்கம் ஒரு துலாவுமாக அமைந்திருந்தது அந்தப் பங்குக் கிணறு.

## வாழ்த்துகின்றேம்

‘வகவம்’ இலக்கிய அமைப்பின் தலைவரும், கவி ஞாரும், மல்லிகையின் அபிமானியுமான டாக்டர் தாஹிம் அஹமது அவர்களுக்கும் சித்தி நாயிலா அவர்களுக்கும் 2 - 2 - 83 ல் கல்முனையில் வெகு சிறப்பாகத் திருமணம் நடைபெற்றது.

மணமக்கள் சிரும் சிறப்புடனும் வாழ மல்லிகை இலக்கிய நண்பர்கள் சர்பில் வாழ்த்துகின்றது.



கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வடமானியச் செயலாளர் பொன் குமாரசாமியின் மகனான சூரிய குமார் அவர்களுக்கும் செல்வி சாரதாதேவிக்கும் 2 - 2 - 83 ல் நெல்லியடியில் திருமணம் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது.

மணமக்கள் நீடு மி வாழ மல்லிகையின் இனிய வாழ்த்துக்கள்.

— ஆசிரியர்

பக்கத்தே ஆடுகாலுக்கு அனித்தாக கிளை விட்டுப் படர்ந்திருந்தறு ஒரு ஈரப் பலாமரம். அருகாமையில் யாழ்ப்பாண ரெயில் நிலையத்தின் மேற்குப் பக்கப் பிளாட்பாரம் முடிவில் எரிய விடப்பட்டிருக்கும் மெர்குரி வெளிச்சம் மரம் பூராவும் படர்ந்திருந்தது.

துவாக் கொடியை இழுத்து வாளியை நீருக்குள் இறக்கி மொண்டு கொண்டு திரும் பமேவிழுக்க முனைந்து நியிர்ந்தேன்.

ஈரப்பலா மர இடுக்கில் இரண்டு வெறும் கால்கள் அந்தரத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன.

மூளை நரம்பெல்லாம் விதிர் விதிர்த்துப் போன நிலையில் அப்படியே ஒரு கணம் மலைத் துநின்றுவிட்டேன்.

சட்டென்று மூளை வேலை செய்தது.

— ஒருவேளை யாராவது திருடன் கிருட்னாக இருக்குமோ? வசதியாக மரத்தில் தொத்திக் கொண்டு இருக்கிறானே?

உற்றுப் பார்த்தேன்.

கால் ஊசல் ஆடியது,

கண்களைக் கொண்டு சம் உசார்ப் படுத்தி உயரப் பார் வையைச் செலுத்தினேன்.

கயிறு — கயிறு!

துவாக் கொடியைப் பட்டென்று கைவிட்டு விட்டு, எனது முழுச் சக்தியையும் கூட்டி ஆவேசமாகக் கூச்சலிட்டேன்.

என்ன கத்தினேனே எனக் கிண்றும் தெரியாது.

கிண்ற்றுக் கட்டைக் கடந்து பாய்ந்து பலாமரத்தில் தொத்தி ஏறினேன். அப்பொழுதும் வாய் ஜயோ ஓடிவாருங்கோ..... ஓடி வாருங்கோ' என அரற்றி கொண்டிருந்தது.

மரத்தில் ஏறிய நான் கிளை களுக்குள் கால்களைச் சிக்காராக நிலை நிறுத்திக் கொண்டு தூக்குப் போட்டவரின் கால்களைத் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு மீண்டும் குரல் கொடுத்தேன்.

பக்கத்தே ரெயில்வே லைனில் குடியிருக்கும் தொழிலாளர்கள், இன்னும் பக்கத்து வீட்டுக்காரர்கள் எல்லாரும் விவந்து குழுமி விட்டனர்.

சில இள வட்டங்கள் ஏறி எனக்கு உதவி செய்ததுடன் கயிற்றை அறுத்து மெது மெது வாக உடலைக் கீழே இறக்கினர்.

தூக்குப் போட்டவரின் மனைவியும் சத்தம் கேட்டு வந்து பிலாக்கணம் பாட ஆரம்பித்து விட்டாள்.

அந்த ஆளைக் கீழே கிடத்தி முதலுதவிகள் செய்து, மார்பைக் கசக்கி, கைகளை மேலும் கீழும் உயர்த்தி உயர்த்தி, கழுத்து நரம்புகளை நீவி விட்டு ஆரம்ப சிகிச்சைகளை செய்தோம்.

சற்று நேரம் கழிந்த பின் னர் மெல்ல மெல்லச் சுவாசம் வருவது தெரிந்தது. மூச்செடுப் பதற்கு அடையாளமாக மார்பு மேலும் கீழும் உயர்ந்தது. அனுபவப்பட்ட சிலர் இனிப் பயப்பட ஒன்றுமில்லை: கொண்டு போய் அவையின்றை வீட்டுக்கு ஸ்தோ கிடத்துவம் என்றனர். அவருடை மொதுவாக முன்னும் பின்னும் பிடித்துத் தூக்கிப் போய் அவரது மனைக்கு வழி காட்ட வீட்டுக்குள் பாயில் கிடத்தி விட்டுச் சற்று நேரம் காவலிருந்தோம். கண் முழிச்சால் கொஞ்சக் கோப்பி குடிக்கக் குடுத்தால் நல்லது! என்றெருவர் ஆலோசனை கூறினார்.

அவரது மனைவி கோப்பி தயாரிப்பதில் ஈடுபட்டாள்.

அன்று இரவு நமக்கெல்லாம் சிவராத்திரிதான்.

தூக்குப் போட்ட நபர் இளைஞர்; சுமார் மூப்பது வயதிருக்கும். படித்தவன். மனைவியும் படித்தவன். உத்தியோகமும் பார்ப்பவன். இருவரும் காதலித்துத்தான் மனந்தவர்களாம். காதலித்தபோது சுவைத்த வாழ்வு திருமணத்தில் கசந்து விட்டது. அவளை விட அவன்

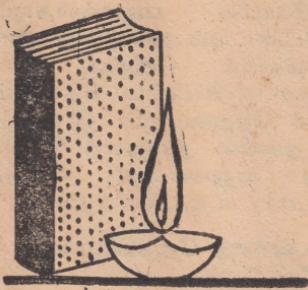
சாதியில் கொஞ்சம் இழப்பமாம். தற்காலிகமாகத்தான் குடியிருந்தனர். இரவு பூராவும் ஏச்சப் பேச்சுக்கள். ஆரம்பத்தில் காதல் வேகத்தில் குறை நிறைகள் தெரிவதற்கு இருவருக்குமே ஞானே தயம் இருக்கவில்லை. நாட்கள் செல்லச் செல்ல கிறிய விவகாரங்களுக்குக் கூட, அவன் துமனைவி அவனது குலங் கோத்திரத்தை சந்திக் கிழுத்து நையாண்டி செய்யத் தொடங்கி விட்டாளாம். அவன் கொளரவத்துக்கு அஞ்சி மெளனம் சாதிப்பதை அவனது பலவீனம் எனக்கருதிய அவள் வார்த்தைக் கணைகளால் துளைத்தெடுப்பாளாம். கோபம் வந்த போதெல்லாம் அவனது சாதியைச் சாடைகாட்டி அவள் இழித்துப் பழித்துப் பேசுவாளாம். இதைப் பொறுக்க முடியாத அவன் கடைசியில் இந்த முடிவுக்கே வந்துவிட்டானும்.

அயலவர்களின் கூரிய விமர்சனத்தில் எனக்குக் கிடைத்ததகவல்கள் இவை.

அடுத்த நாள் மனைவி பொலி விற்குப் போய் முறையிட்டுப் பின்னர் சமாதானமாகப் போனதாகக் கேள்வி.

இன்றும் நான் ஏதாவது அலுவல்கள் நிமித்தமாகத் தெருவில் சென்று கொண்டிருக்கும் போது சில சமயங்களில் பெரிய கடைப் பகுதிகளில் அந்தத் தற்கொலைப் புள்ளியைப் பார்ப்பதுண்டு. குழந்தைகளை ஸ்கூட்டரில் ஏற்றிக் கொண்டு மனைவி சகிதம் அவர் வந்து கொண்டிருப்பார்.

என்னைக் கானும் போது அவரது முகத்தில் ஓர் அசட்டுச் சிரிப்பொன்று மலரும். எனது உடுக்களில் ஆரோக்கியப் புன்னைக் கூறு உதிரும்.



மேமன்கவியின்

## ஹிரோவி மாவின் ஹிரோக்கள்

அறிமுகமும், சில வார்த்தைகளும்

புதுவை இரத்தினநுரை

‘நான் வாழ்கின்ற என்னினச் சூழலுக்கும், இலக்கியத்துக்கும் வெகு தூரம். தமிழ் இலக்கியத் துக்கும், என் இனத்துக்குமிடையிலான இந்த நெருக்கமின்மையும், கலை பிரக்ஞையற்ற சூழலும் என்னை மேலும் சிந்திக்க வேண்டும். எழுதவும் வைத்தது.....’, என்று கூறும் மேமன்கவி தமிழரல்ல.... வியப்பார நோக்கோடு இலங்கை புகுந்த மேமன் இனத்தைச் சேர்ந்தவர். அவரே குறிப்பிடுவது போல தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் மேமன் இனத்துக்கும் எந்தவித அத்தியந்த உறவும் கிடையாது.

ஸழத்தில் கணி சமான தொகையினரான அறிஞர்கள், புலவர்களின் பரம் பரையில் புலர்ந்தவர்களாகவே உள்ளனர். இன்னும் இவர்களில் பலர் புலவர்களின் ஆசகவிகளின், பண்டிதர்களின் இரத்த உருத்துக்காரர்களாகவே உள்ளனர். இவை களில் ஒன்றில்லாவிட்டால்..... கந்தமுருகேசனாரிடமோ அல்லது வேறு இலக்கண வித்தகர்களிடமோ யாப்பிலக்கணம் கற்றவர்களாகவே இருப்

பர். இதற்கு மாருக தற்போது தான் இந்த எல்லைகளை மீறி புதிய தலைமுறையொன்று கவிதையுலகத்துக்குள் புகுந்துள்ளதுடு

புகுந்த கவிஞர்களுக்குள்ளும் தமிழரோ அல்லது தமிழ் பேசும் முஸ்லீமோ இல்லாமல் தமிழ்க் கவிதைகள் எழுதும் ஓரேயொரு கவிஞர் மேமன்கவி. இவரின் இந்த நிலைப்பாட்டை தெளிவாகப் புரிந்து கொண்ட பின்பு தான் மேமன்கவியின் கவிதைகளை அறிமுகம் செய்யவோ, அல்லது விமர்சனம் செல்யவோ புறப்படலாம்,

1976 ம் ஆண்டு எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தினரால் இவரின் முதல் கவிதைத் தொகுதியான ‘யகராகங்கள்’ வெளியிடப்பட்ட பின்பு தற்போது சென்னை நர்மதா வெளி யிடாக ஹிரோவி மாவின் ஹிரோக்கள்’ வெளிவந்துள்ளது. அச்சும் அமைப்பும். நர்மதாவின் வழிமையான அழகியல் உணர்வை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இந்தாலுக்கு தமிழகக் கவிஞர் மேத்தா முன்னுரை எழுதியுள்ளார்.

‘உழைப்பினாலும் சிந்தனையாலும் இந்த உலகத்தை உயர்த்துகிறவர்கள் யாரோ அவர்களுடைய காலடியில் பூமி தன்னைத் தானே சமர்ப்பித்துக் கொள்கிறது. கலை, இலக்கியத்துக்கெல்லாம் அஸ்திவாரம் எது என்பதை, அருமை நன்பர் மேமன்களி அறிந்து வைத்திருக்கிறார்’ என்று கூறிய மேத்தா இன்னென்றையும் உரத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். ‘இவருடைய கவிதைகளில் தெளிவும், வடிவச் செழுமையும், கவித்துவமும் ஏராளமாகத் தேவைப்படுகின்றன. இவரைத் தாக்கிய எல்லா அவஸ்தைகளும் இன்னும் சிறப்புமிக்கக்கூடிப் படைப்புகளாக உருவம் கொள்ளட்டும்’

தனதுரையாக மேமன்கவிகூறு மிடத்து. ‘இத்தொகுதி வெளிவருவதன் மூலம் என் சுயரூபம் முழுமையாக வெளிப்படுகிறதோ இல்லையோ, குறைந்த பட்சம் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியின் ஒரு துளியாவது வெளிப்படுமானால் அதுவே எனக்கு ஆத்ம திருப்தியாகவும் வெற்றியாகவும் அமையும் என நம்புகின்றேன் என்று கூறுகின்றார்

அறுபத்திரண்டு புதுக்கடைகள், பத்தொன்பது பத்திரிகைகளில் முன்னர் வெளிவந்தவை, யாழ்ப்பாணம் நூலகம் எரிந்தது தொடக்கம், மலைநாட்டில் ஏற்றப்பட்ட மன்சரிவு வரை, கவிஞரின் உள்ளத்தை உருக்கிய சம்பவங்களையும், இதயத்தை எரித்த நிகழ்வுகளையும் கவிதையாகக் குழன்றுள்ளார். சில கவிதைகள் அவருக்கு கைகொடுத்து உதவியுள்ளன. சில கவிதைகள் காலை வாரிவிட்டுச் சிரிக்கின்றன. பல இடங்களில் தூக்க முடியாத சுறையை தூக்கி நிறுத்திவிட்டு அதை இறக்கிவைக்கத் தெரியாது

தடுமாறியுள்ளார். புதுக்கவிதைகளுக்கேயுரிய படிமத்தையும், குறியீட்டையும் அளவுக்கதிகமாக கவிதைகளில் செருகப் போய் மேத்தா குறிப்பிட்ட தெளிவும், வடிவச் செழுமையும் இவரது கவிதைகளில் நிறையத் தேவை என்று கூறுமளவுக்கு வைத்து விட்டார். உதாரணத்துக்கு:

உன்னைத் தேடுகிறேன்  
கோடுகள் .....  
வட்டமாய் நீளமாய்  
மேலாய் கீழாய்,  
கோடுகள்,  
கற்பனை கருவறையில்  
மறைந்து நிற்கும்  
தூரிகை விரியும்  
சிந்திய மாயச் சிச நீ!

இப்படியே இந்தக் கவிதை இன்னும் தொடர்கிறது, நவீன ஓவியம் என்று தலைப்பும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சொட்டை சொல்வதற்காக இதை நான் குறிப்பிடவில்லை. மேமன் கவியிடம் நான் நெடுநாளாக அவதானித்ததை மட்டுமே சொல்கின்றேன். இது தவிர்க்க முடியாத தாகும். ஆனால், புகையிரத நிலையத்தில் அப்பம் விற்கும் சின்னஞ்சிறிக்களை பாடும் பொழுது அவதானிப்புச் சிறப்புதனும், வார்த்தைகளின் அழகுக் கோலத்துடனும் வாழைச்சேனையின் வசந்தக் குமாரிகள் என்று.

உதயக் காட்டின்  
பனிச் சிலிர்ப்பு  
மரங்களை வீழ்த்தி  
இரச்சல் கக்கி  
வந்து நிற்கும்  
இரவு மெயில்  
புகையிரத ஜன்னல்  
திரைகளில் .. .  
சோக மேகங்கள்  
குழந்த  
உங்கள் முக ஆகாசங்கள்  
நாளைய  
பருவ வாசலை

காக்கப்போகும்  
 கிழிந்த முந்தாணைகள்.....  
 என்றும்  
 உங்கள் வாழ்வின்  
 வசந்தம் போல்  
 ரயில்  
 ஒடியமறையும்... என்றும்,  
 ஒர் அரை நூற்றுண்டின்  
 பின்  
 இந்த நிலையத்துக்கு  
 என் பேரனே பேத்தியோ  
 வரலாம்  
 அந்த நூற்றுண்டின்  
 உதயப் பொழுதிலும்  
 உங்கள் பேத்திகளின்  
 அப்பம் .....

என்னும் கவிதையை நீட்டி  
 முடிக்கிறூர். வாசித்து முடிக்கை  
 யில் மேமன்கவி சில முத்திரை  
 களைப் பதித்திருப்பது தெரிகிறது.

மேமன்கவி இந்தியாவின்  
 தமிழ் புதுக்கவிதையின் இரு  
 போக்குகளான வானம்பாடிகளுக்கும், வைத்தீஸ்வரன், ஞானக்கூத்தன்களுக்குமிடையில் தன்னை  
 வளைத்து, நெளித்து ஒரு புதுப் போக்குக்குத் தயாராக்கியுள்ளார்  
 போலத் தெரிகிறது. இது அவரின் தனித்துவம். ஆனால் அந்தத் தனித்துவத்தை செழுமைப் படுத்த, அல்லது வீச்சுடன் முன் ணெடுத்துச் செல்ல முயற்சித் துள்ளாரேயொழிய இத் தொகுதியை மட்டும் வைத்துப் பார்க்கும்போது வெற்றி கண்டுள்ளார் என்ற கூற முடியவில்லை. இதற்கு மேலாகவும் தமிழகத்தின் புதுக்கவிதைப் போக்கை விட்டு விலகி ஈழத்திவ வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன், சில லை யூரான் போன்றவர்கள் புதுப் பாதையொன்றில் போக்குவரத்துச் செய்வது புலனை பின்பு மேமன்கவி இவர்களுடன் இணைந்து கொண்டு இந்தப் பாதையைச் செப்பனிடுவது நல்லதெனக் கூற

வேண்டும் போலத் தோன்றுகின்றது.

புதுக்கவிதையொன்று புற்றீசல்களைப் போல படையெடுத்து முடியும் வார்த்தைகளின் வரிசைகள்ல. மேமன்கவியின் கவிதைகள், தனது கவிதைகளுக்கோர்தனித்துவம் உண்டென்பதை இத்தொகுதி மூடி மூடி, இத்தொகுதியில் இல்லாத வேறு சில கவிதைகள் மூலமும் நிலைநிறுத்தியுள்ளார். அவர் நாமம் நின்று நிலைக் கிடைக்க இவைமட்டும் போதாது. இன்னும் பல நல்ல கவிதைகள் மூலமே நிலைகளான் முடியும். அந்தத் திசை நோக்கி அவர்தனது பயணத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.



## மாஞ்சலாங்க

### சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா 28 — 00

[மலர் உட்பட]

தனிப்பிரதி 2 — 00

இந்தியா, மலேசியா 35 — 00

(தபாற் செலவு உட்பட

**MALLIKAI**

*Editor:* Dominic Jeeva

234B, K.K. S. Road,

JAFFNA

# கல்தேரா இயல்

சி. சுதந்திரராஜா

அதே பத்திரிகை விற்பனையாளன் வேலைதான். பத்து வருட காலங்கள் கழிந்தாலும் கல்தேரா அதே வேலை செய்த படி தானிருக்கின்றன. இந்த தினமினவிலும் ஐலண்டிலும் இப்போது இருக்கின்ற ஜிகின வர்ணச்சித்து விளையாட்டு அந்த ஆரம்ப நாளில் இல்லை. போட்டா போட்டி என்பதெல்லாம் மிகச் சாதாரணமான முதலாளித்துவ இயல்பு என்பதைக் கல்தேரா உணர்த தலைப்பட்ட முன்னரே ஸ்ரீலங்கதீபவும் டெயிலிநியூசும் போட்டி போட்டபடி ஜிகின வர்ணக் கலவைகளைக் கொட்டிக் கலந்தபடி வந்தன. கல்தேரா திக்குமுக்காடிப் போனான. வியாபாரம் இரு வாரங்கள் கழிந்த தும் படுத்து விட்டது. போட்டா போட்டி மட்டுமல்ல பொருமையும் பொச்சரிப்பும் இந்தச் சமூகத்தின் வித்துக்கள்தான் என்பதையும் கல்தேரா அறிந்துணர பத்தாண்டுக் கால அவகாசம் போதவில்லை.

முன்பெல்லாம் நெருப்புக் குச்சிப் பெட்டிக்கோ மாவுக்கோ சீனிக்கோ ஐந்து சதம் விலையதி கரிப்புச் செய்தால் கூடப் பத்திரிகைத் தலைப்புச் செய்தியாகி. எல்லாக் கொலத்திலும் பெட்டி கட்டிப் பென்னம் பெரிய புதின மாகிப் பூத்திருக்கும், கபடமாக

எமாறத் தெரியாதவர்கள், ராஜ தந்திரம் தெரியாத அப்பாவி அரசியலார், சாணக்கியம் பற்றிக் கற்றறியாத மூடர் கள் அரசு கட்டில் வீற்றிருந்த காலமா? கல்தேரா யோசனைக் குள்ளான்.

நீலச்சேலித் தலைப்பில் ஒரு வர்ணப் படத்துடனை பரபரப் பான பத்திரிகையை கல்தேரா வியாபாரம் பண்ணுகிற வாய்ப்புக் கொள்ளவில்லையே என்பது அங்கலாய்ப்புக்குள் அடங்காது. வளர்முக நாடு வளர்ந்துவிட்ட நாடு ஆக மாறமுன் தான் வர்ணப்படப் பத்திரிகைகளைக் காணுதிருந்ததோ? கல்தேரா என்னவோ அதே செங்கல் காவிட்டு சப்புப் பலகை ஒன்றின் மீது எப்போதும் போலவே காலையில் சுள்ளிடும் வெயிலில் பத்திரிகைகளைப் பறப்புகின்றன. அத்த நின்றுபோய் மல்விமாவாக மறுபிறவி எடுத்து வந்தபோது தான் அவனுக்குப் புது வாடிக்கையாளர்கள் வந்து வாங்கியிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் எல்லோருமே சேரி வாசிகள். வெற்றுக்காலுடன் உலாவுபவர்கள். பாத்ராம் ஹிலிப்பர்ஸை விட்டுவை - ஹீஃ் செருப்புக்களில் மாறுகின்ற ஸ்ரேநா வனிதைக்குளாம் ஒரு நாளைக்கேனும் அவனிடம் பத்திரிகை வாங்குவ

தில்லை. உலக விவகாரங்களை அறிந்தால் கூறு - ஹீல் செருப் பெல்லாம் ஓடிக் கொள்ளாது விலகிவிடும் என்கின்ற பயம்தான் காரணமோ?

எதிர்க் கட்சித் தலைவரே அரசுக் கட்சியில் சேரப் போகி ஞர், சேரப்போகிஞர் என்று குழிபறிக்கும் பிலாக்கணம் பாடியதை கல்தேரா இன்று இரை மீட்டிப் பார்த்தான். ஆ... சீ... ஊ..... விரைவில் அம்மாக் கட்சியில் அய்யா அமைச்சராகின் ஞர் என்றே அவை சோதிடம் சொல்லியபடி குதிரைப் பந்தயத் திடலில் நின்றிருக்கும் குதாடி மாதிரி இதோ மாறு கிண்ணர் அதோ மாறுகிண்ணர் என்றே ஒரே பல்லவி பாடி, அநுபல்லவியும் பாடின, சுடச்சுட வேடிக்கை காட்டுகிற இத்தியாதி பத்திரிகைகளை மக்கள் எல்லாம் என்ன மாதிரிப் பணம் கொடுத்து வாங்கிப் படிக்கிஞர்கள்? ஆனாலும் அறிவு கெட்ட ஜன்மங்களாக அவர்களை அவனால் கணித்துக் கொள்ள முடிய வில்லை.

ஒன்று இரண்டா? எத்தனை பெரிய பொய்மை உலகை இந்தப் பத்திரிகைகள் சிருஷ்டிக்கின்றன? ஒரே ஊதுகுழில் பெரிய பொய்யையும் உரத்துக் கூவி விட்டால் உண்மையாகி விடும் சர்வ வல்லமை?

ஊழியர் நம்பிக்கை நிதி என்று ஒரு மோசடியைச் சிருஷ்டித்து இந்தப் பத்திரிகைகள் இப்படித்தான் ஒரே குரவில் தாளம் போட்டதைக் கல்தேரா நன்கறிவான். ஊழியர்களும் தமக்கெல்லாம் ஏதோ அதிகப் படியாகக் கிடைக்கப் போகின்றது என்று கூத்தாடத் தொடங்கியதையும் கல்தேரா நன்கறி வான்.

‘கொச்சற கப்புவே’

கல்தேரா அந்தக் கொம்பனி ஊழியனிடமே கேட்டான். கல்தேரா எதுவித நிரந்தர வருமானமும் இல்லாமல் சீவன்த்தை ஓட்டுவதால் இயல்பாகவே ஒரு வாஞ்சை தொக்கி நின்றிருந்தது.

‘சீயற்ற துணக் ஏக்க கப்பலா கத்த நாஹா. ஏ கொல் வேன் அநுகம்பாவேன் அபற்ற திலாத் தியனுவ. மந்தம் ஹித் தந்நாஹா ஏவா அப் பிற்ற ஹம்புவந்நவா கியலா’

குறித்த ஒரு மொழியைப் பேசபவர்கள் மீது துவேசத்தை வாரி இறைப்பதிலே தான் அவன் வியாபாரம் பண்ணுகிற பத்திரிகைகள் எல்லாம் எத்தனை அக்கறை காட்டுகின்றன? கல்தேரா வுக்கு ஒரு நேரடி அநுபவமும் வாய்த்தது.

‘நீயேன் சீஞப் பெட்டையோட திரியிராய்?’

ஆங்கில நாளிதழை வாங்கி யவன் தன் சகபாடியை இப்படித்தான் கேட்டிருந்தான்.

‘சீஞப் பெட்டை எண்டாத் தானே விஷயம் எல்லாத்தையும் முழுக்க முடிச்சுப் போட்டுக் கழட்டி விடலாமென்டுதான்’

அந்தச் சகபாடியும் அப்படித்தான் பதிலளித்தான்.

கல்தேராவுக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை. கிடந்த மரக்கட்டையால் செம்மையாகத் தாக்கியும் விட்டான்.

அன்று அவன் செய்தது என்றும் அவன் நினைவில் நின்றது. சில இரவுகளில் — தமது இனமே பண்பாடும் பாரம்பரியமும் உள்ளது என்று கருதுவாரே எவ்வாறெல்லாம் இன்னென்று இனத்தைக் கேவலப்படுத்

திக் கொண்டிருக்கின்றார்களே  
என்றெல்லாம் சிந்தி ப்பான்.  
பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத  
படி ஆத்திரம் பீறிடும். அன்ய  
மான் அவன்து ஆத்திரம் எவ  
னைத்தான் என்ன செய்யும்?  
கழுகுக் கண்களோடு நரிப்  
பார்வை பார்க்கிற அரசியல்  
விலங்குகளைத் தாங்கிய படங்  
களையும் அவர் திருவாய் மலர்ந்  
தடையுமே அவன் விற்கின்றான்.  
பத்தாண்டுக் காலமாக வெயில்  
வில் காயப்போட்ட கருவாட்டு  
ஓடாக கல்தேரா நிறம் மாறி  
விட்டான். இன்னும் எத்தனை  
நாள் பத்திரிகை விற்பானே?  
இந்தப் பத்திரிகை விற்றினால்  
பத்தாண்டுக் காலத்தில் அவன்  
சட்டிய உபரி லாபத்தை ஒரே  
நாளில் வெளிநாட்டுச் சரக்கை  
நடைபாதையில் விற்கின்றவன்  
சட்டியேயிருப்பான். கல்தேரா  
வுக்கு அவை கவர்ச்சியாயிருக்க  
வில்லை. கொள்கைகளில் இனக்  
கம் விரும்பாத தபசி போலவே  
இடைவிடாதபடி மழைநாளிலும்  
வெயில் எரிப்பிலும் கல்தேரா  
பத்திரிகைதான் விற்கின்றான்.  
அதே ஹாஸ்மஸ் மீன்குஞ்சோடு,  
ஒரு கட்டு கொட்டுக்கொலவோடு  
அவன் இதயக்கூடு இயங்கிக்  
கொண்டிருக்கிறது. கிராமோத  
யங்களைப் பீற்றியபடி அவன்  
விருக்கிற பத்திரிகைகள் அவனால்  
இந்தப் பத்தாண்டுக் காலத்தில்  
சொந்தக் கூரையின் கீழே படுத்  
தெழும்பிடவோ முடிந்ததே  
யில்லை.

என்றே ஒரு நாள் இந்தக்  
கல்தேராவின் இதய நாடியும்  
இயங்க மறுக்கும். அப்போது  
அந்தச் செய்தி இந்தப் பத்திரிகைகளில் வராது. இந்தக் கல்தேராவின் இடத்தை இட்டு  
நிரப்ப இன்னொரு கல்தேரா  
நின்றிருப்பான் அவ்வளவே.

## வந்துவிட்டுப் போ அப்பா

அன்பு மகன்  
ஆதமே,  
நேர்ந்து தவங்கிடந்து  
நெய்யால் விளக்கெரித்து  
ஆணைன்று உன்னை  
‘ஆலத்தில்’ ஈன்றெடுத்தோம்  
ஆதவினால் அன்பாக  
அரவணைத்து  
வளர்த்துவிட்டோம்.

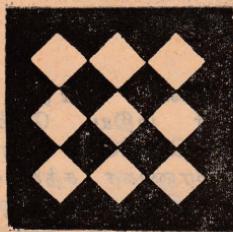
‘இதற்கிடுதான் கைமாறு’  
என்று நினைத்தாயோ  
இன்னும்தான் ஏற்குதில்லை  
எங்கள் இதயங்கள்.

கொழும்பில்தான் வேலை  
குடியிருப்பும் அங்கப்பா!  
‘கூடாது’ என்று சொன்னால்  
கோபிப்பாய் என்றிருந்தோம்  
‘கூடும்’ என்றிருந்தால்  
ஏற்றமில்லை செய்யப்பா;

‘மைழுஞு’ என்ற பெயர்  
மகன் உனக்குப் புதிதல்ல  
தாய்மாமன் வீடு — அது  
மறந்திருக்க நியாயமில்லை.

வருகின்ற சித்திரைக்கு  
‘வரமாட்டேன்’  
என்றிருந்தாய்  
ஏனப்பா என்ன செய்தோம்  
என்னதான் வேலை  
எதுவாக இருந்தாலும்  
ஊருக்கு ஒருக்கா  
வந்துவிட்டுப் போ அப்பா;

மருதமுனை ஹசன்



## பிரயத்தனம்

நாகேசு - தர்மலிங்கம்

இன்று வழிமைக்கு மாருக அவன் அலுவலகத்துக்கும் பிந் தியே வந்தான். ஆனால் கையெழுத்துப் புத்தகத்தில் சிவப்புக் கோடு விழவில்லை. அவசர அவசரமாக வந்து அலுவலகத்துக்குள் புகுந்து கையெழுத்துப் புத்தகத்தைப் பார்த்தபோது களைப்பும், பயழும் நிறைந்த அவன் நெஞ்சத்தில் இருந்து நிம்மதிப் பெருமுச்ச ஒன்று வெவிவந்தது. தனது கைக் கடிகாரத்தையும் அலுவலகக் கடிகாரத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்த அவனுக்கு இரண்டும் ஒன்பதே காலைக் காட்டியது. சிறிது நேரச் சிறிய சந்தோஷத்துடன் எட்டேகால் என்று கையெழுத்தோடு நேரத்தையும் போட்டுவிட்டு தனது இருக்கையை நோக்கி நடந்தான். அப்போதுதான் ஏதோ நித்திரையில் இருந்து விழித்தவாராக அவன் வேலை செய்யும் அந்தப் பகுதிக்குரிய பிரதம எழுதுவினை நூர் தனது மேசை மீது இருந்த மனியை அழுத்தி ஊழியர்களின் கையெழுத்துப் புத்தகத்தைத் தனது மேசைக்கு நகர்த்தினார்.

\*என்ன சந்திரன் வேறு? அதுமட்டுமில்லை, ஒன்பதே காலுக்கு வந்திற்று இங்க புத்தகத்தில் எட்டேகாலுக்கு வந்த தெண்டு போட்டிருக்கிறீர்\*

ஆத்திரம் கலந்த தொனியில் பிரதம எழுதுவினை நூர் சிறிசேன அவருடைய மொழியில் கேட்டார்.

\*மன்னிக்க வேணும் சேர். பஸ் லேற், அதுதான் பிந்தி யிற்றன்.

தழாந்து குழைந்த குரலில் சந்திரன் அவருடைய மொழியிலேயே கூறினான்.

\*இப்படிப் பிந்திவந்தால் அரை நேரம் லீவுபோட வேண்டியதுதானே.

அவர் இப்படிக் கூறியதும் சந்திரன் வெள்ளைப் பேப்பர் ஒன்றை எடுத்து அரை நாள் லீவு எழுதுவதற்கு ஆயத்தமாகிய போது மீண்டும் பிரதம எழுதுவினை நூர் சிறிது சாந்தமாக—

‘சரி இன்று மட்டும் போ, இனிலேல் பிந்தக் கூடாது என்று கூறினார். மற்றய எழுதுவினை நூர்கள் கள், கீழ்மட்ட ஊழியர்களின் ஒருவித பரிதாபமான பார்வை சந்திரன் மேல் பதிந்தது. தனது மேசைக்குச் சென்ற சந்திரன் குதிரையில் அமர்ந்த போதிலும் பிரதம எழுதுவினை நூர் கடிந்து

கூறியது, மற்றயவர்களின் ஒரு விதமான பார்வை எல்லாம் துக்கத்தையும் வெட்கத்தையும் ஏற்படுத்தியது. எழுந்து கண்டுக்குப் போய் ஒரு பிளேனியும் சிகரெட்டும் அடிக்கலாம் என்று எண்ணிய போதிலும் வந்தவுடனேயே அவனுடைய கதிரையில் வெறுமை மேலும் பிரதம எழுதுவினைஞருக்குக் கோபத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதால் அதையும் அவன் நிராகரித்தான். பைலகளை நோட்டம் விட்ட அவனுக்கு ஒரு ரக்கிற குள் கிடந்த அம்மாவின் கடிதம் தென்படவே அதைப் பிரித்து ஒரு பைவிற்குள் மறைத்துப் படிக்கத் தொடங்கினான். சீட்டுக் காசு கடைக் காசு என்று தொடங்கி தம்பிக்கு இம்முறை வாசிற்றிக்கு இடம் வரவில்லை என்று கடிதம் தொடர்ந்தது. தம்பியின் அட்வான்ஸ் வெவல் நாலு பாடங்களிலும் உள்ள நல்ல பெறு பேறு; அதைப் பெறுவதற்காக அவன் இவுடைய பகல் என்று கண் துஞ்சாது பட்ட கஸ்டம்; இதில் தனது மங்களிப்பு எல்லாம் அவனுடைய மந்தில் துக்கமயமான படமாக நின்டது.

‘என்ன சந்திரன் கடுமையாக யோசிக்கிறீக. ஸீ. ஸீ. யட்ட நாங்க வாங்கர்த பேச்சா. இதுகளைப் பெரிசா அலட்டிக்காம வேலையைப் பாருங்க’ என்று கூறியதி ரேணுகார சந்திரனுடைய மேசைக்கருகே வந்து நின்றார். அந்த அலுவலகத்தில் என்ன அவன் வாழும் சமூகத்திலும் உள்ள நல்ல உள்ளங்களில் ரேஹுகாவும் ஒருத்தி. சமூக—இனப் பிரச்சினைகளை இவனுடனேயே சந்திரனும் மனம்விட்டுப் பேசுவான். இதனால் நியாயமான கருத்துக்களை இருவரும் பரிமாறிக் கொண்ட போதிலும், சிங்களம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளி

லும் இருவருக்கும் பயிற்கி வந்தது.

பதினெடுமணி, பிரதம எழுதுவினைஞர் மதிய வேளை உணவுக்காக வெளியே போய் விட்டார். ரேணுகா சந்திரன் அருகில் ஒரு கதிரையை இழுத்துப் போட்டு அமர்த்து கதைப் பது மற்றறையகழுகுக் கண்களுக்கு விருந்தாக அமைந்தது. மற்ற வர்களுடைய சிகிப்புக்கள் இடைக்கிடை சிரிப்பொலியையும் ஏற்படுத்தியது.

‘நான் ஸீ. ஸீ.யைப் பற்றி இப்ப யோசிக்கவில்லை. அதை எப்பயோ மறந்திற்றன், என்குடும்பத்தைப் பற்றி யோசிக் கிறன்’

அவன் தாழ்ந்த குரவில் அவனிடம் கூறினார்.

‘என்ன சந்திரன் எல்லோருடனும் சிரித்துக் கதைத்து ஒரு சலசலப்பை ஏற்படுத்துற நீங்கள் இன்று மட்டும் உங்கட குடும்பத்தைப் பற்றிக் கடுமையாக யோசித்துத் தலையைப் போட்டுடைக்கிறீங்க. அதை நான் தெரிந்து கொள்ளக் கூடாதா?’ விடாப்பிடியாக அவள் கேட்டாள்.

‘எனக்கு இப்ப ஒன்றுமே பேச ஏலாமல் இருக்கு. நீர் பிறகு வந்து கதையும்’

வாசிகசாலைப் பக்கம் சென்று மீண்டும் அம்மாவின் கடிதத் தைப் படித்தான்.

அவனும் ஒரு பட்டதாரி. ஆனால் அந்தப் பட்டப் படிப் பிற்குரிய உத்தியோகம் அவனுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அட்வான்ஸ் வெவல் ரிசல்ட் கிடைத்த உட-

னேயே இந்த சாதாரண எழுது வினாக்கள் தொழில் கிடைத்து. இதுவே இன்று அவனுடைய வாழ்க்கையை ஒட்டு கிறது. அவன் பட்டதாரியானது அது ஒரு பெரிய கதை. இவனுடைய காலத்திலேயே இந்தத் தரப்படுத்தல் முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அட்வான்ஸ் வெவல் வகுப்பில் அவன் தனது உயிரைப்பயணம் வைத்து எடுத்த முயற்சியே அவனைப் பேராதணைப் பல்கலைக் கழகம் கொண்டு சென்றது. அங்கு வாசிற்றியிலும் அவன் ஒரு சிறப்புப் பட்டதாரியாகச் சித்தி எய்தினான். இத்தனை பட்டம், படிப்பு எல்லாம் அவனிடம் வெறும் பத்திரங்களாக உறங்குகின்றது. அவன் சாதாரண கிளார் கேவலைதானே செய்ய வேண்டி இருக்கிறது.

இவைகள் அம்மாவின் கடித்தை மடித்து வைத்தபோது அவன் முன் வந்து நின்றன.

மீண்டும் மதிய இடைவேளை முடிந்து தனது இருக்கையில் சந்திரன் அமர்ந்தான். வழுமையான அந்தக் கேஸ் இன்று ம் வந்து நிற்கிறது.

‘ஹலோ மச்சான் சந்திரன் மேக்க பொட்டக் கின்ஹல்லட்ட பரிவர்த்தன கரல தெண்ட’.

விமல் ஒரு ஆங்கிலக் கடிதத்தைச் சந்திரனிடம் நீட்டினான்.

விமலும் ஒரு பட்டதாரி. ஆனால் அந்த அலுவலகத்தில் கடமை புரியும் புள்ளி வீபரவியல் உதவியாளன் சம்பளமும் சந்திரனை விட அதிகம்தான். அவன் பிறந்த சமூகத்தினதும், பயின்ற மொழியினதும் கொடுத்து வைப்போன்னவோ, காற்றில் ஏற்றுண்டது போல் பல்கலைக்

கழகம் புகுந்து வெளியாகி புள்ளி வீபரவியலாளருக்கும் மாறிவிட்டான், இந்த அலுவலகத்தில் மூன்று மொழியிலும் கடமை புரிபவன் சந்திரன் ஒருவனே. ஸீக்கும் இது நன்றாகத் தெரியும். இப்படி அவனுடைய வாழ்க்கையின் பொருத்தங்கள் பொருத்த மிலாமல் ஒடிக் கொண்டிருக்கும் போது ரஞ்சனின் வாழ்க்கையின் தாக்கங்கள் எல்லாம் அந்தக் குடும்பத்தின் மூத்தவனுள் அவனையே தாக்கியது.

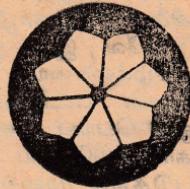
தம்பி ரஞ்சன் ஒரு தனி மனிதன் அல்ல. சந்திரன் பிறந்து வாழுகின்ற பேசுகின்ற மொழி யின் பிரதிநிதி. தம்பி ரஞ்சனுக்கு மட்டுமல்ல அவனைப் போல அவனுடைய சமூகத்தில் ஆயிரம் ரஞ்சன்களுக்கு விழுந்த இடு இது என்று அவன் மனம் எண்ணிய போதும், இந்த இடு யின் உள் தாக்கம் சந்திரனின் தெஞ்சையே வலிக்கச் செய்தது.

‘இனித் தம்பியின் முயற்சியை எந்தத் திசைக்கு மாற்றுவது?’

இப்போது தனது குடும்பத்தின் நினைவுச் சுருள் அதிகமாக நின்டது.

நேரம் நாலு மணி பதி ஜின்து நிபிடம். எல்லா ஊழியர்களும் அலுவலகத்தை விட்டுப் புறப்படுகிறார்கள். ரேணுகாவும் சிரிப்பொண்றை அவன் முன் உதிர்த்துவிட்டு அவசரமாக பஸ்ராண்டை நோக்கி நடக்கின்றார்கள். சந்திரனும் தனது அறைக்குச் சென்று இந்தச் சமூகத்தை யும் அதன் அமைப்பையும் தன் மனதுக்குள் திட்டிக் கொண்டு படுக்கையில் சாய்ந்தாரன்.

## களனி நதியோர கனவுகளும் பாலத்துறை பாலத்தடியும்



மஞ்சள் வெயில் பர்தாவில் அமைதி தவழு  
குமையும் கழிவுகளைத் தானும் சுமக்க,  
மூங்கில் கலங்களின் தேய்வுகள் வாங்கி  
சிறுதூண்டில் வீச்சில் நனிமீன்கள் சிக்க  
சாக்கடைகளின் சங்கம கலப். பாடு  
களனி நதிவிழியில் சின்ன அலை கனவுகள்!

கள்குடித்த போதை அயர்ச்சியிலும்  
நீர்முந்தி, மண் அள்ளி கரைசேர்த்து  
வந்த கணைப்புத் தந்த மயக்கங்களை  
ஸரமனைல் கொங்கீறிப் புறபாரம்  
சுமையாகச் சுமந்து வரிசையாய்  
செல்லும் கரத்தைகள் கிறிச்சிடும்  
அச்சாணிகளால் கோரமாய் கலைக்க—

தவறைன வாசல் கடலைக்காரிகள் விற்கும்  
டேஸ்டல் குறைகண்ட ஆத்திரத்தில்  
சந்தி அதிர, கழுவாத வர்த்தைகளை  
மந்தி மனம் மேலோங்கிய நிலையில்  
சில உருவங்கள் கழுவும் கோலத்தை,  
பாதையோரத்துப் பைப்களில் ஓட்டை  
வாளிகள், கறள்பிடித்த கோளைகளுடன்  
குளிக்கும் பல பருவங்கள் ஒழுக்கம் மீறி  
ரசிக்கும் ரசிப்பை, தூசிக்கரம் வீசி  
மறையும் லொறிகளின் டிரைவர்  
கிள்ளனர் வேடுக்கை பார்த்துப் போக,  
சேரிப் பிஞ்சகளுக்கு நீச்சல் குளமாகும்  
களனி நதியோரத்துக் கரைகள்!

வாகனங்கள் சிந்திய ஒயிலை பாலத்துறை  
பாலத்து தூண்களால் உள்வாங்கி சலசலக்கும்  
சருகுகளோடு வானவில் வட்டங்களை ஓட்டும்  
களனி நதியோரத்து நீர் மடிப்புகள்!

**மேமன்கவி**

# தர்மங்கள்

சௌமினி

**கண்களைத் திறக்க முடியாது**  
ஒரே எரிச்சலாக இருந்தது. உடலெல்லாம் அடித்துப் போட்டது  
மாதிரி ஒரே வலி. மனங்கூட  
ஏனே கனமாக .... இரவு ஏதோ  
சோகப் படம் பார்த்ததுபோல் ..

மெதுவாக கண்களை மலர்த்  
திப் பார்க்கையில் அவள் கண்  
ஞடிக்கு முன் நின்று பொட்டு  
வைத்துக் கொண்டிருந்தாள். அவன் பார்ப்பதை கண்ஞடியில்  
பார்த்த அவள். அவளை நோக்கி  
திரும்பி மெதுவாக முறுவலிக்கி  
ரூள். அதில் கூட ஒரு திரை  
படர்ந்ததுபோல் அவனுக்கு ஒரு  
உணர்வு.

‘என்ன ராத்திரி நித்திரை  
விழிப்பு எழும்ப விடுதில்லையோ?’  
அவள் கேட்டதும்தான் அடிப்பட்டாற் போல் நினைவு வந்தது.  
இரவு முழுவதும் கேட்ட அந்தத்  
தாய்ப்பூணியின் சோகம் நிறைந்த  
தேம்பல், விட்டு விட்டு பரிதாப  
மாக, தீனமாக அந்தக் குரல்  
தொடர்ந்து ஒலிக்கவே இரவு  
அவன் எழுந்து ஸெற்றுடன் அடுக்  
களைக் கடத்த வைத் திறந்தவன்  
அதிரச்சியடைந்தவனாக ‘ராஜி  
இஞ்சை வா’ என்று கூவினான்.

சின்னஞ்சிறு குழந்தை ஒன்று  
கைகால்களை ஏறிந்து கொண்டு  
கவலையற்றுத் தூங்குவதுபோல்

அந்த வெண்பஞ்சப் பூணைக்குட்டி  
கால்களை ஒரு பக்கமாக பரிப்  
போட்டப்படியே அழகாக உறங்கிக் கொண்டிருந்தது. அதன்  
வெண்களுத்தில் சிவப்புத் திட்டாக  
இரத்தக்கறை. அருகே காய்ப்பூணை. அவள் எழுந்து  
ஓடி வந்ததும் இருவருமாக  
அருகே போய்ப் பார்க்கிறார்கள். பூணைக்குட்டிக்கு அருகே இரத்தம்  
நிலத்தில் உறைந்து கிடந்தது. ஒரு கொலையை நேரில் பார்ப்பது போல் மனம் சிவிர்த்தது.  
என்ன நடந்திருக்கும் என்பது போல் அவன் அவளைப் பார்க்கிறான்.

‘ராத்திரி கடுவன் பூணை வந்தது. அதுவின்றை வேலையாய்த்  
தான் இருக்கும்’ என்கிறான் அவள் மெதுவாக.

‘என்ன கடுவன்பூணை குட்டி  
யைக் கடிக்குமா என்ன?’ என்கிறான் அவன் வியப்பாக.

‘கடுவன்கள் குட்டிகளைக்  
கண்டால் கடிச்சுக் குதறி ப்  
போட்டிடும். பூணைக்கு அது ஒரு  
சாபம் என்டு அம்மா சொல் இவா’

அவள் சொல்லும் போது  
அவன் இடைமறிக்கிறான்.

‘எனக்கு இந்த விஷயம் தெரியாதே. தெரிஞ்ச நீயுமா கடுவணைக் கண்டப் பிறகும் பூணைக் குட்டியளை இஞ்சை விட்டனே? கடவுளே அறைக்குள்ளை விட்டுப் பூட்டி இருக்கக் கூடாதா?’

அவன் அங்கலாய்க்கிறான்.

‘விசயம் தெரிஞ்சாலும்கூட ராத்திரி கடுவன் பூணையக் கண்டபொழுது இப்படி நடக்கக் கூடும் என்னுடைய நினைச்சு முன் யோசனையாய் நடக்க முடியேல்லை’

அந்தப் பூணைக்குட்டியின் சாவுக்கு தானே காரணமான வள்ள என்கிற வேதனை உணர்வுடன் அவன் அழுவதுபோல் கூறுகிறான்.

அறைக்குள் வந்து படுத்த பின்னரும் அவனுக்கு உறக்கம் வரவில்லை. கண்ணை மூடினாலும் திறந்தாலும் அந்த அழகான பூணைக்குட்டி கண்முன்னேயே நின்றது. தனது சோடிப் பூணைக் குட்டியுடன் அது கட்டிப் புரண்டு குட்டிக்கரணம் போடுவதும் தாய்ப் பூணை மேல் ஏறிக்குதித்து விளையாடுவதும், அவன் ஏதாவது பொருளை எடுத்து அசைத்து விளையாட்டுக் காட்டும் போது தலையை ஒருபக்கம் சரித்து அவணையும் பொருளையும் வேடிக்கை பார்ப்பதும், கடவுளே! இனி இதையெல்லாம் எங்கே பார்ப்பது ஒன்றுமறியா அப்பாவியாக அது கண்மூடித் தாங்கும் காட்சி மனத்தைப் பிழிந்தது. தாய்ப் பூணையின் அனுங்கல் வேறு மனத்தைப் பிசைகிறது. மற்றக் குட்டி இத்தனை அழகுயில்லை. துடிப்புயில்லை. தனது சகோதரத்துக்கு நேர்ந்த கதி அதுக்குப் புரிந்திருக்குமா? அடுப்படி மூலையில் சாமான்கனுடன் ஓண்டிக் கொண்டு மிரள் மிரள் விழித்ததே....

அவன் சட்டென்று எழுந்து அடுப்படிக்கு போய் அந்தப் பூணைக் குட்டியைத் தாக்கிக் கொண்டு திரும்பியவன் இறந்த பூணைக் குட்டியைக் கானாலு திகைத்துப் போய் – அதற்கு உயிர் வந்திருக்குமோ என்ற தீமர் நப்பாசையுடன் நான்கு புறழும் பார்க்கிறுன். அடுப்படியின் மறுழலையில் அதை இழுத்துக் கொண்டுபோய்ப் போட்டு விட்டு அருகில் அமர்ந்திருக்கின்றது தாய்ப் பூணை.

இது என்ன நினைக்கிறது. என்னைப் போலவே அது வும் இதற்கு உயிர் வரும், எழுந்து நடமாடும் என்று நினைத்துக் காத்திருக்கிறதா? அறைக்குள் பூணைக்குட்டியைக் கொண்டுவந்து விட்டவன் –

‘இதுக்கும் அந்தக் கதி வராமல் இருக்கட்டும்’ என்கிறான் அவளைப் பார்த்து. அவனுக்கு அருகே படுத்திருக்கும் அவர்களின் சின்ன மகன் தூக்கத்தில் சிரித்தபடியே புரண்டு படுக்கிறான். குஞக்கைகளும் கால்களுமாக மெத்தென்ற உடலுடன் ஒரு ரோஜாப் பூ கண்ணுறங்குவது போல் தாங்கும் இவனுக்கும் அந்தப் பூணைக்குட்டிக் கும் என்ன வித்தியாசம். இந்தக் குழந்தை தருகின்ற அஃதாவளும் மகிழ்ச்சியை அந்தப் பூணைக் குட்டியும் தன் பார்வையால், விளையாட்டால் தந்து கொண்டு தானே இருந்தது. அந்தச் சின்னமலருக்கு ஏன் இந்தக் குழந்தையைப் பார்க்க நேர்ந்திருந்தால்...

அந்த நினைப்பையே தாங்கிக் கொள்ள முடியாமல் மனம் துடியாய்த் துடித்தது. கண்கள் கலங்கின. படுத்திருந்தபடியே அவனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவன் கேட்கிறான் –

‘இப்பிடியே இரவு முழுக்க இருக்கப் போற்களா? படுத் துக் கொஞ்சம் நித்திரை கொள் ஞங்களன். நாளைக்கு வேலைக்குப் போகவேண்டும்?’

‘ஐயோ ராஜி, எனக்கு நினைக்க நினைக்கத் தாங்க முடியாமல் இருக்கு. அந்தக் கடுவன் மட்டும் எனக்கண்முன்னுலை வரட்டும் துண்டு துண்டாய் வெட்டிப் போட்டு விடுறன். அந்தக் குட்டி என்ன செய்தது அதுக்கு?’ வேதனை மிக்க அவன் கருவுக்கு அவள்—

‘நீங்கள் என்ன செய்தாலும் செத்த குட்டி திரும்பி வரப் போகுதா?’ ஏன் இந்தக் கூடாத நினைவெல்லாம் நினைக்கிறீங்கள். படுங்கோ பேசாமல். ஒரு மணியாகப் போகுது’ என்கிற ஸ்சமாதானமாக.

‘இல்லை இல்லை, அதை இனி எங்கை கண்டாலும் ஒரு கல்லையாவது தூக்கி அதுக்குமேலை போட்டுட்டுத்தான் மற்ற வேலை. நேற்றுப் பின்னேரம் அந்தப் பந்தோடை என்ன மாதிரி விளையாடிச்சது’

‘ம் .....’

அவன் பெருமுச்செறிகிறார்கள். அவளுக்கு அவன் துயரமும், ஆவேசமும் விபரிதமாகப் பட்டன. நிகழ்வுகள் எவ்வளவு விரும்பத்தகாதவையாக இருந்தாலும் நடைமுறை இதுதான் என்று ஏற்றுக் கொள்ள ஒரு சராசரித்தனம் மனி தனுக்கு வேண்டும். நியாய மூர்வமானதை என்றாலும் கூட இப்படியான ஆவேசங்கள்தான் மனைவியை, பிள்ளையை, நன்பனைக்கொலை செய்கின்ற அளவுக்குப் போய்விடுகிறதோ?

அவன் யோசனையுடன் அவளைப் பார்க்கிறார். அவன் மல்

லாந்து படுத்தபடி முகட்டை வெறித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவன், அவன் மார்பில் முகம் பதித்துக் கொல்கிறார்.

‘எத்தினை கடுவன்கள் திரியுது. குட்டியைக் கடிச்சது எது என்டு எப்பிடிக் கண்டு பிடிப் பீங்களாம். தவருள் ஒரு பூஜையைக் கொல்லுறது எவ்வளவு பெரிய அநியாயம். இந்தமாதிரி ஒரு நிகழ்வு பூஜைகள் படைக்கப்பட்ட காலம் தொடக்கம் நடக்குது. அது ஏன் என்டு எங்களுக்கென்ன புரியும்? நாங்களா இதுக்கெல்லாம் தீர்ப்பு வழங்கிறது?’

அவன் சொல்வதைக் கேட்கையில் அதில் என்ன தப்பு என்று அவனுக்குத் தோன்றுகிறது. மிருக ஜாதியின் குடும்ப அமைப்பில் தந்தை என்ற சொல் மூக்கே அர்த்தமின்றிப் போய் விடுகிறது. குழந்தைகளைவளர்ப்பது, உணவளிப்பது, வாழப் பழக்குவது எல்லாமே தாயின் கடமையாகின்றது தந்தை தன் கடமைகள் எதையுமே செய்வது கிடையாது. எந்தக் கடமையுமே செய்யாத ஒரு தந்தைக்கு பிள்ளையின் உயிரைக் கவர மட்டும் என்ன உரிமை உண்டு? இது என்ன மிருக தர்மம்?

நீண்டு கொண்டே போன யோசனைகளின் முடிவில் கண்டுறங்கும்போது விடிகிற நேரம் ஆகிவிட்டது. இப்போ எழவே முடியாத உடலுக்கு இயலாதநிலை.

அவன் மறுபடியும் தேனீருடன் அறைக்குள் நுழைகின்றார்.

‘இந்தாங்கோ, சூடாத் தண்ணி குடியுங்கோ உசார் வரும். எழும்பி முகட்டைக் கழுவி வெளிக்கிடுங்கோ,

அவன் தன் அன்றைய கடமைகளை நினைத்து எல்லா அலுப்புக்களையும் உதறி எறிந்துவிட்டு, அன்றைய பொழுதை நகர்த்து வதற்காக எழுகிறோன். கடமைகளைச் செய்கின்ற போதே தங்கையின் நினைவு மனதில் எழுகிறது. ‘ஓரு கிழமையாச்சு அவனைப் பார்த்து. சுகமில்லாதவன். ஒரே பலவீனமாயிருந்தான், முதற் பிள்ளை, அவனும் ஓரு விசரன். சரியாக கவனிக்கிறேனோ.....’

நினைவின் முடிவில் இன்றைக்கு அவனைப் பார்த்தே ஆகவேண்டும் என்ற தீர்மானத்துடன், ‘ராஜி வரேக்கை கலாவைப் பாத்திட்டுத்தான் வருவன். எப்பிடி இருக்கிறுனோ தெரியேல்லை’ என்றுன்.

‘நானும் சொல்லவேணும் எண்டு நினைச்சிருந்தன். நோஞ்சான் பிள்ளை. இஞ்சை வந்திரு எண்டாலும் கேக்கிறுவில்லை. நேரை இஞ்சையிருந்து போன லும் பரவாயில்லை. ஏதாவது தந்துவிடலாம். சரி போங்கோவன் இன்னென்றாள் பாப்பம் என்கிறீர்கள் இவன்.

பையை சைக்கிளில் மாட்டி விட்டு சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு வாசிலில் இறங்கவும். கலாவீட்டுக்குப் பக்கத்து வீட்டில் இருப்பவர்களின் பையன் சைக்கிளில் வந்து இறங்கவும் சரியாக இருந்தது.

‘அன்னை! கலாக்காவுக்கு வருத்தம் கடுமை ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகவேணும். உடனை வாங்கோ. அம்மா கூட்டியரட்டாம்’

சைக்கிளை விட்டு இறங்காமலே அவசரமாகக் கூறுகிறீர்கள்.

‘என் அவனுக்கென்ன நடந்தது?’

திகைப்பிலிருந்து அவன் விடுபட முன் அவன் பதட்டமாகக் கேட்கிறீர்கள்.

‘அன்னனுக்கும் அக்காவுக்கும் ஏதோ சண்டைபோலை: அவர் காலால் உதைஞ்சிட்டார் போலைக் கிடக்கு.....’

அவன் சொல்லிக் கொண்டு போனது எதுவும் அவன் காதில் விழவில்லை. நெஞ்சு விறைத்து மூலை கலங்க — தாய் தந்தையற்ற தங்கையை அருமையாய்கவனித்து ஆசையாய் திருமனம் செய்து வைத்த வரலாறு முழுவதும் நினைவுக்கு வந்து — அந்ததாய்மையுணர்வொன்றே மீதமாய், அதுவே உடல் முழுதும் அன்றை வெள்ளமாய்ப் பாய ‘பிளடி ராஸ்கல்’ என்று உறுப்பியடியே சைக்கிளை ஓரு உலுக்கு உலுக்கித் தன்னிவிட்டு ரோட்டில் பாய்கிறீர்கள் அவன்.

அவன் உணர்ச்சிக் கொந்த விப்பையும் முகத்தின் பயங்கரத்தையும் பார்த்த அவன் பின்னால் ஓடி அவன் கைகளைப் பிடித்த படியே கெஞ்சினாள். கடவுளை எங்கை போற்றிக் கலாவின்றை உயிருக்கு என்ன ஆபத்தோ தெரியேல்லை. முதல் நாங்கள் போய் அவளை ஆஸ்பத்திரியிலை சேர்க்க வேணும். அதுக்குப் பிறகுதான் மற்ற வேலை என்று அவசரமாக அவன் மனத்தில் படும்படி கூறுகிறீர்கள்.

அந்த உண்மை — கலாவின் உடல் நிலைமை பற்றி மனத்தில் உறைத்ததுமே எல்லா உணர்ச்சிகளையும் உதறிவிட்டு ‘கடவுளை அவனுக்கு ஒன்றுமில்லாமல் இருக்க வேண்டுமே’ என்ற ஒரே பிரார்த்தனையுடன் திரும்பி சைக்கிளை எடுத்து நிறுத்துகின்றனர்.

‘இருங்க வீட்டைப் பூட்டிக்  
கொண்டு பிள்ளையைத் தூக்கிக்  
கொண்டு வாறன்’ என்றபடி  
அவசரமாக உள்ளே ஒடுகிறுன்  
அவள்.

ஆஸ்பத்திரியில் துவண்டு  
போய்க் கிடக்கும் தங்கையைப்  
பார்க்க துயரம் பொங்கி கண்ணீ  
ராய் வரப்பார்த்தது.

‘அவனுக்கு ஒரு ஆபத் து  
மில்லை. ஆனால்..... ஏன் று  
டொக்டர் முடிக்காத பேச்சின்  
அர்த்தம் மனத்தில் சட்டெடன்று  
புரிந்த போது சோகமயமாய்  
அருகில் நின்று கொண்டிருந்த  
அவள் கணவனை அப்படி யேய  
பாய்ந்து கழுத்தைப் பிடித் து  
நெரிக்க வேண்டும் போல்.....

மிருக தர்மம் என்று இரவு  
ஆத்திரப்பட்டேனே அதே தர்  
மம் இங்கே மனித தர்மமாய்  
மாறியிருக்கிறதே, டொக்டர்  
சொன்ன சொல்லின் அர்த்தத்  
தைத் தாங்கிக் கொள்ள இய  
லாது அவன் விம்மலை அடக்க  
மாட்டாது வெளிப்படையாய்  
விசித்தபோது இவன் ஆத்திரம்  
சட்டெடன்று வடிந்து பேபாக  
அவனை வியப்புடன் பாக்கிறான்.

ஆத்திரத்தில் அறிவிழந்து  
நடந்து விட்டு இப்போ கலங்கு  
கிறான். சிலர் ஆத்திரப் படுவ  
தோடு நின்றுவிடுகிறார்கள். சிலர்  
ஆத்திரத்தின் விளைவாக காரியத்  
தைச் செய்துவிட்டு கவலைப் படு  
கிறார்கள். மீண்டும் அதேதவறு  
நடக்காது அதே கவலை அவர்  
களைக் காப்பாற்றி விடுகிறது.  
ஆனால் கடுவன் பிறகும் ஒவ்வொரு  
குட்டியையும் கொல்லத்  
தான் பார்க்கும். மனித தர்மம்  
வேறு, மிருகதர்மம் வேறுதான்  
என்று அவன் மனம் பேசிக்  
கொள்கிறது.

ஆத்திரத்தில் அறிவிழந்து  
இவனை நான் ஏதும் செய்திருந்

சென்னை  
நர்மதா வெளியீட்டாளர்  
சமீபத்தில் வெளியீட்ட

டொமினிக் லீவாவின்

ஈழத்திலிருந்து

ஓர்

இலக்கியக்குரல்

இலக்கியப் பரப்பில்  
ஒரு பரிமை வடிவம்

தேவையானவர்கள் மல்லிகை  
யுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்:

தால் என் தங்கை மீண்டும்  
இருநாள் தாயாகும் பாக்கியத்தை  
நான் பறித்திருப்பேன். ஆனாட  
வனே நன்றி. இவர்கள் மீண்டும்  
ஒரு குழந்தைக்குத் தாய்  
தந்தையாவார்கள். அனுபவம்  
தந்த இழப்பின் வேதனையில்  
அவன் பொறுப்புள்ள ஒரு கண  
வஞ்சவும் நல்ல ஒரு தந்தை  
யாகவும் மாறுவான்.

நினைவுகள் தந்த நம்பிக்கை  
யில் உணர்ச்சிகள் சலனப்பட  
அவன் ஆஸ்பத்திரி வாசலுக்கு  
வருகிறான். ஒரு வார் மழையில்  
பந்தல் முறிந்து நிலத்தில் புரண்ட  
மல்லிகைக் கொடியை புதிய பந்த  
லிட்டு படரவைத்துக் கொண்டிருக்கிறான் வேலையாள். அங்கே  
இனி மலரப்போகும் மலர்கள்  
அவன் மனத்தில் இப்போதே  
மணம் பரப்புகின்றன.

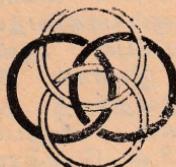


மனிப்புரி சேலைகள்  
நூல் சேலைகள்  
வோயில் சேலைகள்

செட்டிங் — சூட்டிங்  
வகைகள்

சிறுர்களுக்கான  
சிங்கப்பூர் ரெடிமே  
உடைகள்

தெரிவு செய்வதற்குச்  
சிறந்த இடங்கள்



## லிங்கம்ஸ் சில்க் ஹவுஸ்

18, நவீன் சந்தை,  
மின்சாரநிலைய வீதி,  
யாழ்ப்பாணம்.



7684



மலரில் கந்தையா நடேசன் எழுதிய கட்டுரை சம்பந்த மாகத் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தாராளமாக எழுத வாம். இக் கருத்துச் சம்பந்தமாக ஒரு விரிவான விவாதம் நடப்பது ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு ஆரோக்கியமானது.

— ஆசிரியர்

## வரலாற்றின் பாதை வெளிச்சமாக இருக்கிறது

காவலூர் எஸ். ஜெகநாதன்

மல்லிகையின் ஓர் ஆண்டு மலரில் கந்தையா நடேசன் முற் போக்கு இலக்கியத்தின் எதிரணி யினர்களை இனம் காட்டுமுகமாக கட்டுரை எழுதியிருந்தார். அது தொடர்பாக வாதப்பிரதிவாதங்கள் நீண்டின்றன. காத்திரமான விவாதங்கள் நடைபெறுவதும், இலக்கியப் பத்திரிகைகள் அவற்றுக்குக் களம் அமைப்பதும் ஆரோக்கியமானவேயோ பிற இதழ்களில் இத்தகைய விவாதங்களின் போர்வையில் தனிநபர் அவதாறுகள், வக்கரிப்புகள், சேறு வீசுதல்கள் (உள்ளதைத் தானே வீச முடியும்) நிறைந்து அருவருப்புத் தருவதைக் காணலாம். மல்லிகை விவாதங்கள் வித்தியாசமானவை என்பதற்கு முதலில் நடந்த விவாதம் சான்று. துரதிர்ஷ்டவசமாக இந்த இரண்டாவது விவாதத் தில் க. நவின் முதலாவது முன் வைப்பே — அத்திவாரமே கோணலானதாக அமைந்து விட்டது.

ஒரு புதிய வரலாற்றின் தொடக்க நாயகர்கள் என்கிற வகையில் டொமினிக் ஜீவா, டானியல் இருவர்களாது தமிழ் இலக்கிய முக்கியத்துவம் மறுக்கப்பட முடியாதது என்பதில் கருத்து வேற்றுமை இருக்க முடியாது. ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றிலிருந்து மல்லிகையின் பங்கினை பிரித்துப் பார்க்க முடியாது என்பதும் வரலாரூபிகிட்ட சங்கதி. இனிமேல்தான் புதிதாக எழுதப்பட வேண்டியதோ அல்லது மறைக்கப்பட்டுவிடக் கூடிய வையோ அல்ல இவை. இந்நிலைமையில் க. ந. சரித்திரத் தைப் புரட்டியோ அல்லது கோணலாக்கியோ ‘இழிசனர் வழக்கு’ பற்றி புதிய வியாக்கியானம் அளித்து எதையோ நிலை நிறுத்த அவசரப்படுவது குளிக்கப்போய் எதையோ பூசிய கதையாகி முடிந்திருக்கிறது.

பாமர மக்களின் பேச்சு வழக்கினை இலக்கியத்தில் கையா

ஊப் போக அதனை இழிசனர் வழக்கு என்றும் அவ்விலக்கியங்களை ‘இழிசனர் இலக்கியம்’ என்றும் பழையவாதுகள் கிண்டல் செய்தனர் என்கிற க. ந. பழைய வாதிகளை செய்யுள் ஒன்றே பரி சுத்தமான இலக்கியம் என்று கருதும் அகமணப் போக்கு உடை யவர்களாகக் காணப்பட்டனர் என்கிறோர். அத்தகைய பழைய வாதிகளின் குரல் இப்போது காலத்தில் செத்துப்போய் விட்டாலும் அவர்கள் இன்றும் இருக்கிறார்கள். செய்யுளே இலக்கியம் என்கிறவர்கள் சிறுகதைகளை நிராகரிக்க பேச்சு வழக்கு கையாளப்படுவதை காரணமாக கி ‘இழிசனர் வழக்கு’ என்று பரி காசம் செய்வது அவர்களாளில் இயல்பானதேயாகும் இதனைச் சுட்டி ஜீவா, டானியல் இவர்களை நோக்கியே இப்பதப் பிரயோகம் என்பது உண்மைகளைக் கொச்சைப்படுத்துவதாகும்.

முற்போக்கு இலக்கிய அணி யில் இருந்தவர்கள் எல்லாருமே தாழ்த்தப்பட்ட சமூகங்களைச் சோந்தவர்களாக இருக்கவில்லை என்பதனையும் முற்போக்கு அணியைச் சேராத நவீன இலக்கியக் காரர்களும் ‘சிறுகதைகளை’ எழுதினார்கள் என்பதையும் கவனம் கொள்ள வேண்டும்.

பேராசிரியர் சிவத்தம் பிகூறுவதுபோல பாதிக்கப்பட்ட வர்களே இலக்கியம் படைக்கின்ற தாளமாற்றம் — வரலாற்றின் சிரமுத்திரை என்ற கொள்ளலாமென்னும் அதன் மறுபக்கத்தையும் பார்க்க வேண்டும். அதன் ஈர்ப்பு க. ந.வை வரலாற்றைக் கொச்சைப்படுத்தத் துண்டியது போலவே மறுபக்க சாதி வெறியினர்களாக சிலரை மாற்றி யிருக்கிறது. வர்க்க அடிப்படையிலேயே சகல பிரச்சனைகளும் அனுகப்பட்டு தீர்க்கப்பட வேண்டும்.

உம் என்பது மார்க்ஸிய வாதம். இது அரிச்சவடி சந்தியில் தாழ்த்தப்பட்ட பின்னைகளின் புத்தகங்களை எரிப்பது சரி என்றால் நூல் நிலையம் எரிப்பதும் சரி, சாதிப் பிரச்சனையில் அறுபது கொலை, பேரினவாதத்துக்கு முப்பது பலி. எது கொடுமை. இத் தகைய கேள்விகளை பிரசவித்திருக்கின்றன. முன்னவற்றை சரி என்பது யார்? சாதி வெறியர்கள். அவர்கள் சரி என்றால் எதிர்காலம் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற நீங்களும் சரியா? இத்தனைக்கும் நீங்களும் மார்க்ஸிய வாதிகள்!

பொன்னுத்துரையை துணைக்கு அழைக்கிறபோது க. ந.வின் முறைகளும் கோணாலுமான பாரவை வேடிக்கையாகிறது. இழிசனர் இலக்கியம் என்பதன் உள்ளார்ந்த அர்த்தம் விளங்கியமையாலேயே அவவே திர்ப்புக் குரலை அவர் முனவைக்கவில்லை என்று சற்சார்பான ஊகம் கொள்கிறார் க. ந. உண்மை என்னவென்றால் பாயரர் பேச்சு வழக்கினை கையாண்டு சிறுகதைகளை எழுதிய என்ப பொ. எவ்வாறு ‘இழிசனர் இலக்கிய’ ஆயுதத்தை ஏந்துதல் சாலும். இதைக் கொண்டு க. ந. தன் முனைப்பான முடிவு பெறுதல் முறையற்றல்லவா?

ரகுநாதன் கூறுவது போல கால வேகத்தோடு நின்று பிடிக்க முடியாது அழிந்துபோன ‘இழிசனர் இலக்கியம்’ பிரச்சனையை சகல நல்லெண்ணம் கொண்ட எழுத்தாளரும் ஒரே நெரில் எதிர்த்துப் புறங்காணச் செய்தி ருக்க இருவரை மட்டும் முதன் பைப் படுத்தி (அவர்கள் முக்கிய மானவர்களேயானாலும்) மற்ற வர்களை இரண்டாம் பட்சமாக்க க. ந. வுக்கு என்ன அவசரம். அல்லது அவசியம் நேரிட்டது,

வன்னியகுலம் மிகச் சரியாகக் கேட்கிறார் ஓர் உலக வியாபக மான இயக்கத்துக்கு எதிராக நிகழ்த்தப்பட்டபோராட்டத்தை கேவலம், சாதிக்காக நிகழ்த்தப்பட்டபோராட்டமென க. ந. நிறுவ முயல்வது நபுஞ்சகமானது மட்டுமல்ல — வரலாற்றில் சாதியமில்லாததுமாகும்.

தவிரவும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே ஜீவாவின் பாத்திரம் க. நவின் குறும் பார்வையினால் சண்டுப் பேணியால் அளக்கிற காரியமாகவும் இல்லை.

க. நவின் சாதிப்பார்வை— பஞ்சமர்களுக்குத்தான், சாதிப்பிரச்சனை மட்டும்தான் என்பது அதிலேயே காலம் முழுவதும் ஜீவிதம் பண்ண விழைவு புரிகிறது. ஆனால் அவர்களும் மார்க்கிய வாதிகள் என்பதுதான் புரியவில்லை.

அண்மையில் ஒரு கலந்துரையாடலில் ஈழத்துச் சிறுக்கைத்துறையின் முதல் மூவரில் ஒருவரான வைத்திவிங்கம் கூறினார்: ‘கைலாசபதி மிகவும் ஆற்றல் மிக்கவர். பெரும்பாலும் எல்லா எழுத்தாளர் களையுமே முற்போக்கு இலக்கியத்தின் பக்கம் திருப்பிவிட்டார்’ முற்போக்கு இலக்கியத்தின் ஸ்தாபித்ததுக்கும் (வரலாற்றில் அது தவிர்க்க முடியாதது) ‘இழிசனர் இலக்கிய’ தூற்றுதல் புறங்காண வைப்பதற்கும் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி முதலானவர்களின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. தனது இழிசனர் என்கிற முன் வைப்புக்காக அவர்களும் காரணர்களாக இருந்தனர் என்று சத்தம் போடாமல் சொல்கிறார்க. ந. (எலவே அவரது இரத்தத்தில் ஊறிய பல்கலைக் கழகக்காரர் மீதான அலர்ஜியம், மேற்கொண்டு மட்டும் தாராள

மாய் ஒடுக்கிற வேடிக்கையும் மனம் கொள்ளத் தக்கவை) முற்போக்கு அணியிலிருந்து வெளியேறிய எஸ். பொ. வின் தாக்குதலும் கலாநிதிகள் மீதே வன்மையாக இருந்தது என்பதும் கவனிக்க வேண்டிய ஒன்று. க. ந. கூறுகிற ‘மார்க்கியப் பண்டிதர்களும்’ கைலாசபதி மீதே கடும் தாக்குதலை தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்டனர்.

மரபுப் பண்டிதர்களின் செத்துப்போன ‘இழிசனர் இலக்கிய’ விவகாரம் இப்படியாக... உயிர்ப்பாக இருக்கிற அடுத்த எதிரணியினரைப் பார்ப்போம். அண்மையில் படித்த ஒரு உருவக்க் கதை ஞாபகம் வருகிறது. வெளியொன்றில் ஒரு மரத்தின் கன்று. அது கண்டு சீற்றறம் கொண்டு காகம் ஒன்று ‘அறம் பறமாக’ கத்துகியது. துள்ளிக்குத்திக்கிறது. மரம் பொருப்படுத்தாமல் வளர்கிறது. காகமோ விடுவதாக இல்லை. மரத்திலிருந்து நிழல் பெறுகிறது. பின்பழம் பெறுகிறது. ஆனாலும் அசாதாரணமாக மரத்தை அழிப்பதுதான் என்று படாதபாடு படுகிறது. கத்தல், கத்தல்: ஒரு நாளில் கத்திக் கத்தியே காகம் செத்துப் போகிறது. மரத்தின் கீழே காகத்தின் உடல்: காற்றில் உதிர்ந்த மரத்தின் இலைகள் போர்த்துகின்றன: ‘செத்தது சனியன்’ என்று காகத்தை விட்டு விலகிய சாத்தான் தனது அரைச்சைக்கிளில் வேறு உடல் தேடிப் புறப்பட்டது. (இந்த உருவகம் வேறு பலதுக்கும் பொருந்தும்)

முற்போக்கு இலக்கியம் மரமாக வளர்கிற ஒன்று. தேசங்கள் தோறும் அதன் வளர்க்கியை தடுக்க முனைகிற சக்திகளின் வியாபகம் பல்வேறு வடிவங்களில் முளைக்கிறது. மரபுப் பண்டிதர்களும் சிவத்தம்பி முதலானவர்களின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. தனது இழிசனர் என்கிற முன் வைப்புக்காக அவர்களும் காரணர்களாக இருந்தனர் என்று சத்தம் போடாமல் சொல்கிறார்க. ந. (எலவே அவரது இரத்தத்தில் ஊறிய பல்கலைக் கழகக்காரர் மீதான அலர்ஜியம், மேற்கொண்டு மட்டும் தாராள

டிதக் கோஷம் செத்த ஆயுதம். பிற்போக்கு வாதிகளும் புதிய புதிய உத்திகளைக் கையாளவது அவர்களாவில் அவசியமானது. ஒரு வெளிப்பாடே மார்க்ளிய வித்தகர்களின் ‘போர்வை’யில் உலவி கொண்டு தனிமனித வாதம், தூய இலக்கியம், அழகியல் என்று தாமாகவே போர் வை கிழிக்கிறவர்களின் கூட்டம். இவர்கள்தான் இலக்கியம் வெகுஜனங்களுக்கல்ல, எங்களைப் போன்ற சிலதுகளுக்குத் தான் என்கிற விசித்திரங்கள்.

அவர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடாதது என் என் று கேட்டுப் பட்டியல் போடுகிறார் வன்னியகுலம்.

விரக்தி, வக்கரிப்பு, அகஉலோச்சல் என்று நோய்ப்பட்டுப் போனவர்களை மார்க்ளி யப்பன்றிதர்கள் என்று கூற க. ந. எவ்விதம் துணிந்தார். மார்க்ளியத்துக்கு அப்பால் தேடுபவர்கள் மார்க்ளியத்தைத் திருத்துபவர்கள் என்று பலவாறும் கூறப்பட்டாலும் எல்லாரும் நிதர்சனத்தில் முற்போக்கு எதிர்ப்பு அணியினராக, பிற்போக்காளர்களைகவே விளங்குகிறார்கள்.

இவர்களை அம்பலப்படித்தி நிராகரிக்கத் தெம்பு இல்லாத க. ந. சாதி அடக்கு முறைகள் இன்று இல்லை என்று பிரசாரம் செய்கிறவர்கள், வெங்கட்சாமி நாதனைக் குருவாகக் கொண்ட வர்கள் என்று கிக்கிசுக்கிறார்.

உண்மை என்னவென்றால் க. ந. குறிப்பிடுகிற மார்க்ளியப்பன்றிதர்களும், மரடுப் பன்றிதர்களும் இந்த நாறிப்போன சமூக அமைப்பைப் பாதுகாக்க அதிலே புழுத்துக் கொழுக்க முனைப்பவர்களே காலத்துக்கேற்ற வடிவம் எடுத்திருக்கிறார்கள்; அவ்வளவுதான்.

முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்தில் உள்ள உள் பேதங்களும் விரிசல்களும், சில தற்குறிகளின் உள் நுழைவுகளும் இயக்கத்தின் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சிக்கு ஊறு செய்கிற காலம் இது. இதனாலும் பிற போக்காளர்களின் ‘அழகான’ மனப் பிணைவுகளும் புதிய தலைமுறையை முற்போக்கு இலக்கிய எதிர்ப்பு அணியிலே கொண்டு சேர்க்கிறது. அந்நாளில் முற்போக்கு இலக்கிய அணியின் வளர்ச்சிபோன்று தற்போது வன்னியகுலம் குறிப்பிடுகின்ற அதிருப்தியாளர் குழுவளர்கிறது எதிர்காலத்துக்கு அபாய அறி விப்பு. (மார்க்ளியத்தை அறியாதவர்களும், அதிருப்தியாளர் ஆவது நல்ல வேடிக்கையும்கூட)

ஒவ்வோர் இலக்கியக் காரானும், இலக்கிய அணியும் கருத்தியல் ரீதியான முரண்பாடுகளை ஜனநாயகத்தின் மீட்சிக்காக ஆகுதி செய்ய வேண்டிய காலம் அன்மித்து விட்டது என்கிறாரே வன்னியகுலம், அதையும் விஞ்சிரகுநாதன் தனக்கேயறிய ஆனையெடுன் அரசியல் கொள்கை கருக்கப்பாலே, அரசியலுக்காகவே ஒன்றுபட வேண்டும் என்கிறார்.

நல்லது.

இந்திலையில் க. ந. முன்வைக்கிற தவறான கருத்துக்களும் முடிவுகளும் ஊறு விளைவிப்பான வல்லவா? எனின் மறைமுகமாக இதன் சேவை என்ன? வெளிச்சமாக இருக்கிற வரலாற்றுப்பாதையில் க. ந. போன்றவர்களும் அவரே விவரிக்கிற பட்டியலில் தலைமையிடம் பிடித்து விடுவாரோ என்பதுதான் எமது கவலையெல்லாம்.

# புதிய சவால்கள்

# புதிய பிரக்ஞங்கள்

# புதிய எழுத்துக்கள்

இலங்கைத் தமிழிலக்கியத்தின்  
செல்நெறித் திருப்பம்பற்றிய  
ஓர் உசாவல்

கார்த்திகோ சிவத்தம்பி

இலங்கைத் தமிழிலக்கியம் இன்று ஒரு புதிய திருப்பு முனையிலுள்ளது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதும், அத்திருப்பு முனை இலங்கையின் இன்றைய சமூக, பொருளாதார, அரசியற் போராட்டங்களுடன் தொடர் புடையது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதும் இக் கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும்.

இந்தப் புதிய நிலைமைகள் பற்றி இலக்கியப் படைப்பாளி களும் விமரிசகர்களும் ஆழமாக வும், நுண்ணிதாகவும் பகுப்பாய்வு செய்வது, இவர்கள் இருசாராரும் தத்தம் பணி யினை நிறைவூறச் செய்ய உதவும் என்ற எண்ணைக் கிடைக்கையின் பேரிலேயே இம்முயற்சி மேற்கொள்ளப் படுகின்றது.

இலங்கையின் இன்றைய சமூக - அரசியல் நிலைமைகள் எவ்வகையில், முன்னர் முனைப் புடன் காணப்படாத சில பிரக்ஞங்களை (பிரச்சினைகள் பற்றிய உணர்வு நிலையினை) ஏற்படுத்தி யுள்ளனவென்பதும், இன்று இலங்கையின் தமிழ் பேசும் மக்களை எதிர்நோக்கி நிற்கும் சமூக பொருளாதாரச் சூழலும், அரசியற் சூழலும், 1950, 60 களில் நிலவிய சமூக. பொருளாதார, அரசியற் சூழலிலிருந்து வேறு பட்டனவென்பதும், இவை காரணமாக இவர்களின் இலக்கியத் தின் கணிசமான மாற்றம் நிகழ்வது தவிர்க்க முடியாததே என்பதும் இக் கட்டுரையில் விவரிக்கப்படவள்ளன.

2

இவ்வாறு மேற்கொள்ளப்படும் இம்முயற்சி இலக்கியம் பற்றி எண்ணத் துணிந்த ஒரு எண்ணைக் கருவின் அடியாகவும், வரலாற்று அநுபவம் ஒன்றின் அடியாகவுமே மேற்கொள்ளப்படுகிறது என்பதை முதலில் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

முதலில் இக்கட்டுரைக்கு அடித்தளமான கருத்து நிலையாக அமையும் இலக்கியம் பற்றிய விளக்கத்தினை நோக்குவோம்.

இலக்கியம் என்பது சமூகப் பிரக்ஞங்களில் தென்படும் விடயங்களை, மனித உறவு என்ற களத்

தில் அந்த உறவுகளின் ஊடாட்டத் தின் அசைவியக்கத்தில், சொற்கள் மூலம் எடுத்துக் காட்டும் முயற்சியாகும். இந்த எடுத்துக் காட்டுகை, அதனைச் செய்யும் இலக்கியப் படைப்பாளியின் உலக நோக்குக்கும், அந்த நோக்குப் பற்றிய தெளிவுக்குமேற்ப அமைந்திருக்கும்.

இவ்வாறு தோன்றுகின்ற — எழுதப்படுகின்ற — இலக்கியம் சமூகத்தின் கண்ணடியாக அமைகின்றது என்பது ஒரு நிலைப்பட்ட உண்மையே. இன்னேருநிலையில் நின்று நோக்கும் பொழுது, ஒரு சமூகத்தை உருவாக்குவதில் இலக்கியத்துக்கும் பங்கு உண்டு என்பதும். இலக்கிய ஆக்கமில்லாது சமூக உருவாக்கம் பூரணமாகாது என்பதும் புவனாகும். ஒரு காலகட்டத்தின் பிரச்சினைகளைத் தெளிவுற எடுத்துக் கூறுவதில், அக்காலகட்டத்தின் மனித உறவுப் பிரச்சினைகளின் மையத்தைக் கண்டு கொள்வதில், இலக்கியத்துக்கு மிக முக்கியமான ஓர் இடமுண்டு. ஒரு குறிப்பிட்ட உற்பத்தி முறைமையும் அம் மூறைமையால் வரும் பலன் களைத் துய்க்கும் வட்டத்தினரின் அதிகார முறைமையான அரசு அமைப்பும் மற்றவர்களிடையே தமிழை நியாயப்படுத்தி கொள்ள இலக்கியத்தைப் பயன்படுத்துவது வழக்கம். அவ்வாறு நியாயப்படுத்தும் முயற்சிகளுக்கான எதிர்ப்பும் இலக்கியத்தின் மூலமாகவே வரும்.

இலக்கியப் பன்டப்பிற்காணப்படும் பாத்திரங்களின் ‘இலட்சியங்கள்’, ‘போராங்டங்கள்’ என்பன மூலம் இந்தத் தெளிவுகள் ஏற்படுத்தப்படும். இலக்கியம் காலத்தின் பிரக்ஞான கண்டும் சவர்ள்களையும் உணர்கின்றது என்பதிலேயே அதன் முக்கியத்துவம் தங்கு நிற்கிறது.

மேலும் ஒரு காலகட்டத்தில் நிலவுகின்ற ‘இலக்கிய உற்பத்தி முறைமை’ அக்காலத்தில், குறிப்பிட்ட பகுதியில் மேலாதிக்கத் துடன் தொழிற்படும் (பொருளாதார) உற்பத்தி முறைமையுடன் தொடர்படையது என்பதும் இக்கட்டுரையின் ஓர் எடுகோளாகும்.

அத்துடன், படைப்பும் விமர்சனமும் இலக்கியத்தின் பிரிக்குமிடயாத ஒரு அமிசங்கள் என்பது இக்கட்டுரையின் அடிப்படைக் கருத்து நிலைபாகும். படைப்பும், விமர்சனமும் இலக்கிய நாணயத்தின் ஒரு புறங்களாகும். இவற்றின் இயைபிலேயே இலக்கியத்தின் நாணயம் — அதாவது பெறுமதி— தங்கியுள்ளது. இலக்கிய விமர்சனம் மகப்பேற்று மருத்துவிச்சியாக இருக்க வேண்டுமே தவிர மரண விசாரணை அதிகாரியாக இருத்தல் கூடாது.

படைப்பாளியும் விமர்சக னும் இலக்கியத்தின் செல்நெறி பற்றித் தெளிவடையோராய், ஒருவருக்கொருவர் பயன்டையும் வகையில் தத்தம் பணியினைச் செய்வோராய்த் தொழிற்படும் பொழுது இலக்கிய நடைமுறை, ஓர் இயக்கமாகப் பரிணமிக்க முடியுமென்ற ஒரு வரலாற்று அனுபவமும் இக் கட்டுரையை எழுதத் தாண்டுகின்றது. 1958, 60 சனில் இலங்கையில் முனைப்புடன் தொழிற்பட்ட இலக்கிய இயக்கத்தில், இலக்கியப் படைப்பும், விமர்சனமும் ஒரு நாணயத்தின் ஒரு புறங்களாக நின்று தொழிற்பட்டமையை இங்கு நினைவு கூருதல் தகும். அந்தத் தொழிற்பாடுதான் அந்த இயக்கத்தினடியாகத் தோன்றிய இலக்கியங்களுக்கு மதிப்பு மிக்க ஒரு தரிசனத்தையும், விமர்சனத்துக்கு ஒரு புதிய ஆற்றலையும்

வழங்கியது. அன்றைய இலங்கைத் தமிழிலக்கிய இயக்கம் இன்றைய, மதிப்புள்ள வரலாறு கப் போற்றப்படுவதற்குக் காரணமும் அதுவே.

இதுவரை சூறப்பட்ட கருத்து நிலை என்னைத் துணிபு கள், இலக்கியத்தின் செல்நெறி பற்றிய உசாவலை ஒரு புலமைக் கடமையாக்குகின்றன.

### 3

இலக்கியத்தின் செல்நெறி விற் காணப்படும் மாற்றத்தை உய்த்துணர முனையும் பொழுது முதலில், மேலாதிக்கத்துடன் காணப்படும் அல்லது பெரும் பான்மையும் காணப்படும், 'பண்புச்சொ'த் தெளிவுப்படுத்திக் கொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

படைப்பிலக்கியத்தினைப் பொறுத்தவரையில் இலங்கையில் இன்று வெருகனப் பண்பாட்டின் பாற்பட்ட இலக்கியச் செல் முறையொன்று படிப்படியாக மேலோங்கி வருவதை அவதானிக்கலாம். இது தமிழிலக்கியத்தின் பொதுவான வளர்ச்சியின் ஒரமிசமெனினும், இலங்கையில் அது தனக்கெனச் சில பண்புகளை உடையதாகவுள்ளது. இதி விருந்து பிரித்தறியக் கூடியதான் 'காத்திரமான இலக்கியப் படைப்பு'. நோக்கு முதன்மையுடன் தொழிற்படுவதைக் காணலாம். இலங்கைத் தமிழிலக்கியம் காத்திரமான சமூகப் பணியுடன் தொடர்பு கொண்டதாக கையால். உண்மையான காத்திரமான எழுத்தாளர்களும், காத்திரமான எழுத்தாளர்களைப் போலத் தங்களைக் காட்டிக் கொள்வதற்கான இலக்கியத்தின் சமூகப் பணி பற்றிப் பேசுவது இயல்பாகி விட்டது.

இலக்கிய ஆக்கம் (படைப்பு) என்பது சமூகத்தின் காத்திரமான பணிகளில் ஒன்று என்பது இப்பொழுது பொதுவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. அதனால் எழுத்தாளனுக்கு சமூக அந்தஸ்து நாகரியமாகியுள்ளது.

இன்றைய இலக்கிய உற்பத்தி முறைமையை நோக்கும் பொழுது, தனியே 'எழுத்தையே நம்பிய சீவியம்' என்று வாழ்ப் பர்கள் மிக மிகக் குறைவு என்றாலும் (அப்படியானவர்கள் பெரும்பாலும் அச்சக உரிமையாளர்களாகவோ, பாடபுத்தக ஆசிரியர்களாகவோ, சஞ்சிகை ஆசிரியர்களாகவோ தான் இருக்க முடியும்) 'எழுத்தை நம பிய சீவியம்' என்பது சாத்தியமான ஒன்றுக்கே கருதப்படுகின்றது. வெசுக்கானத் தொடர்புச் சாதனங்களின் வளர்ச்சி இதனைச் சாத்தியமாக்கியுள்ளது.

தினசரிப் பத்திரிகைகளின் வாரப்படிப்புக்கள் இலக்கிய வாசிப்பிற்கான பொருட்களைப் பிரசுரிக்கின்றனவெனிலும் முன்னர் வாரப் பதிப்புகளுக்குக் காத்திரமான இலக்கிய முயற்சி களுக்குமுள்ள மிகுந்த உறவு இப்பொழுது பெரிதும் போற்றப்படுவதில்லையென்பது உண்மையாகிவிட்டது. இதனால் பிரபல எழுத்தாளர்கள் வாரப்படிப்புக்களில் எழுதுவதில்லை என்பதன்று: எழுதுவதுண்டு. ஆனால், வாரப் பதிப்புக்களில் எழுதுவதால் மாத்திரம் ஒருவர் சரித்திரமான எழுத்தாளராகக் கருதப்படுவதில்லை. கணதியான இலக்கிய சஞ்சிகையொன்றில் எழுதாத அல்லது அத்தகைய சஞ்சிகையொன்றுடன் சம்பந்தப்படாத ஒருவர், அல்லது அத்தகைய சஞ்சிகையைத் தோற்றுவிக்க முயலாத ஒருவர் காத்திரமான எழுத்தாளராகக் கணிக்கப்படுவதில்லை.

இது 1950, 60 களிலிருந்த  
நிலைமைக்கு முற்றிலும் மாறு  
பட்டதாகும். இப்பொழுது  
வளர்ந்து வரும் வெகுசனப்  
பண்பாடு 'வெகுசன இலக்கியம்'  
என்று குறிப்பிடத் தக்க ஒரு  
இலக்கிய ஆக்க முறைமையைத்  
தோற்றுவிக்கின்றது. தேசிய முத  
லாளித்துவந்தின் பிரதிநிதிகளாக  
வள்ள பெரும் பத்திரிகைகள்  
இந்த நிலைமையில் உள்ளன.  
முன்னர் (1950, 60 களில்) தேசிய முதலாளித்துவம், கனதி  
யுடைய ஒரு தேசிய நோக்கை  
வளர்ச்க விரும்பிய பொழுது  
நடந்து கொண்ட முறைமைக்  
கும். இப்பொழுது, சர்வதேசிய  
நாணய முதலின் முகவராகத்  
தொழிற்படும் தேசிய முதலா  
ளித்துவம் வெகுசனப் பண்  
பாட்டை முன்னிறுத்தும் முறை  
மக்கும் சில வேறுபாடுகள்  
உள்ளன. ஆனால் அச்சுப் பழக்க  
மும் வாசக வட்டமும் விரிவ  
டைந்துள்ள இன்றைய நிலையில்  
எழுத்தாளர்கள் வாரப்பத்திரிகை  
கள் வழங்கும் விரிந்த வாசகர்  
வட்டத்தைப் பயன்படுத்திக்  
கொண்டும், அதே நேரத்தில்  
தமது ஆக்கங்களைப் புத்தகங்க  
ளாக வெளியிட்டுக் கொண்டும்  
இலக்கியத் தொழிற்பாட்டை  
வளர்த்துக் கொள்கின்றனர்.

இலக்கிய உற்பத்தி முறையை  
யின் இப் பொதுவான பண்பை  
மனத்திலிருத் திக் சொன்னு  
இலக்கியப் படைப்பாளிகளின்  
தன்மையை நோக்குவோம்.

இன்று தொழிற்படும் இலக்கியப் படைப்பாளிகளிடையே வன்மையான செயற்பாடுடையோராக மூன்று 'வலது' மட்டத்தினரைக் காட்டலாம்.

1950, 60 களில் முன்னணிக்கு வந்த படைப்பிலக்கியர்த்தர்கள், எழுபதுகளின் பிற்காற்றில் முன்னணிக்கு வந்த படைப்பிலக்கி

இய கார்த்தர்கள் என முன் றுவ யது நிலைப் பபட்டோரைக் காணலாம். இவர்களை இருமடிப் பட்ட பகுப்புக்கு ஆட்படுத்த வேண்டும். முதலாவது மடி வேறுபாடு, காத்திரமான இலக்கியத் தொழிற்பாடுடையோர் (அதாவது கருத்து நிலை நின்ற இலக்கியத் தொழிற்பாடுடினை உடையோர்), காத்திரமான கருத்து நிலை பற்றிய சிரத்தையற்ற கருத்து என்பதாகும். இதில் இரண்டாவது வகையினர் இலக்கிய உலகில் அதிக வன்மையற்ற வர்கள். இதன்மேல் இரண்டாவது மடி வேறுபாடு ஒன்றுண்டு. இந்த இரண்டாவது மடி வேறுபாட்டில் இரண்டு நிலைகளைக் காணலாம். 1950, 60 களில் முற்பேவக்கு இலக்கிய இயக்கம் வழிவந்தோர் ஒரு நிலையாகவும் அந்த இயக்கத்தின் வழிவராத வர்கள் இன்னொரு நிலையாகவும் உள்ளனர். இதில் கவனிக்கப்பட வேண்டிய முக்கிய அபிசம்யாதெனில், இன்று, காத்திரமான எழுத்தாளர் எவரும் (அல்லது தம்மைக் காத்திரமான எழுத்தாளர்களாகக் கருதி கொள்பவர்கள் எவரும்) தம்மை மார்க்களிய எதிர்ப்பாளர்களாகக் காட்டிக் கொள்வதில்லை. மார்க்களிய நிறுவனங்களுள் ஏதே தாழை ஒன்றுடன் தம்மைச் சம்பந்தப் படுத்திக் கொண்டிருப்பர். 1950, 60 களில் தொழிற்பட்டோர், இன்று தமிழ்டையே கருத்து நிலை வேறுபாடு கொண்டிருப்பினும் இங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் ஒரு மைப்பாட்டைக் காத்து வருகின்றதைக் காணலாம். மார்க்களியக் கண்ணேட்டத்தில் வேறுபடும் குழுக்கள் தமக்குத் தமக்கென வெவ்வேறு இலக்கிய நிறுவனங்களை வைத்திருந்தாலும், முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் ஒன்று பட்டுழைப்பர். 1950, 60 களில் நடந்த இலக்கிய இயக்க

கத்தில் அச்சங்கம் வகித்த இடமே இதற்குக் காரணமாகும். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத் தொழிற்பாடு சிலருக்கு இலக்கிய அந்தஸ்தாக மாறியுள்ளது என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்ளவே வேண்டும்.

ஸ்தாபன ரீதியாக இத்தகைய உடன் போக்குகளும் கூறப்படு நிலை கஞ்சம், விவாகங்களும், விவாக ரத்துக்கஞ்சம் நிகழுகின்ற னவென்னியும், இவற்றுக்கும் படைப்பிலக்கிய வெளிப்பாடுகளுக்கும் கருத்து நிலையில் வன்மையான தொடர்பிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

1950, 60 களில் முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்திலே தொழிற்பட்டோர், அக்கால கட்டத்திலே தாம் படைத்த இலக்கிய ஆக்கங்களை விஞ்சத்துக்கப்படைப்பதானியும் அண்மைக் காலத்தில் தோற்றுவித்ததாகத் தெரியவில்லை. அதாவது 1956 — 1965/70 காலகட்டம் வரை வெளிப்படாதிருந்த ஒரு புதிய இலக்கியப் பரிமாணத்தை 1970 க்குப்பின் இவர்கள் வெளிப்படுத்தி விட்டதாகக் கூறிவிட முடியாது. 1960, 60 களில் எழுதிய பலர் உண்மையில் பயன் தரும் ஆக்கமுயற்சிகளில் ஈடுபடாது விட்டனர். மிகச் சிலரே தொடர்ச்சியான வளர்ச்சியைக் காட்டுகின்றனர்.

1960 களில் முன்னணிக்கு வந்தோர், முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கம் முன்வைத் தேசிய—யதார்த்தக் களத்தையும் தளத்தையும் ஆழப்படுத்தியுள்ளனர். மிக நுண்ணிதாகவும் நோக்கியுள்ளனர். ஆனால் இவர்கள் இலங்கையின் தயிழிலக்கியத்தின் அனுபவ வட்டத்தையும், உணர்வுக் கித்திரிப்புக் கட்டமைப்பையும் அகலப்படுத்தியவர்கள்

என்றால் அல்லது அவற்றுக்கு முன்னர் காணப்படாத ஒரு புதிய பரிமாணத்தை ஏற்படுத்தியவர்கள் என்றால் கூறிவிட முடியாது. 1950, 60 களின் இயக்க வெற்றியை நிச்சயப்படுத்தியது இவர்களின் சாதனையே. புதுப் புலம் தேடல் நடைபெறவுமில்லை, அது தேவைப்படவுமில்லை. இவர்கள் எழுத்தாளர்களாகத் தோன்றிய காலத்து நிலைய சமூக — அரசியற் குழும் இவர்களின் இப்பண்பைத் தீர்மானித்தது என்னாம்.

எழுபதுகளில் வந்தவர்கள் புதிய சூழலிலே எழுத்தாளர்களானவர்கள். இவர்களிடையே மிருந்துதான் புதிய செல்நெறி உருவாகிறது. இது காலத்தின் தேவையுமாகிறது.

எனவே படைப்பிலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில், மேற்குறிப்பிட இந்தப் புதிய செல்நெறியின் முனை நிலையைத்தவிர, செரும்பாலும் 1950, '0 களின் ஆழ அகல வளர்ச்சியே காணப்படுகிறது.

விமர்சனத் துறையின் நிலையும் முக்கியமான ஒன்றாகும். 1950, 60 களின் பின்னர், 1950, 60 களில் காணப்பட்ட இலக்கியப் பழைமைவாதம் முற்றிலும் தகர்ந்தது என்னாம். 1950, 60 களில் மேற்கொள்பிய விமர்சகர்கள் கல்வித் துறையின் சகல மட்டங்களிலும் தொழிற்படவே ‘சமுத்து நவீன இலக்கியம்’ என்ற கோட்பாடு கலைபேறுடையதாகிற்று.

அடுத்த கட்டத்தில் சமுத்து நவீன இலக்கியத்தின் மார்க்ஸிய எதிர்ப்பு நிலை வலி குன்றியதென்னாம். இது முற்றுக மறைய வில்லை, வலிமை குன்றி நின்றது. அறுபதுகளின் பின் கூற்றிலும்

எழுபதுகளின் முதற் பாதியிலும் நிலவிய அரசியற் குழ்ந்தை இதற்கு உதவிற்று. இக்காலகட்டத்தில் மார்க்ஸிய நோக்கு, இலங்கைத் தமிழிலக்கியத்தின் பண்பாட்டு வேவர் கனை இனங்கள்கு கொள்வதிலும் கவனஞ்செலுத்திற்று. மார்க்ஸியத்தின் சர்வதேச ஒருமைப்பாட்டின் சீர்குலை இலக்கிய விமரிசனப் போக்கைப் பெரிதும் பாதித்ததாகக் கொள்ள முடியாது. அரசியல் நிலைப்பட்ட பிளவு இலங்கையிலும் ஏற்பட்டதுன்மையே. ஆனால் அப்பிளவுக்கான இலக்கியக் கருத்து நிலை பெரிதும் தொழிற்படவில்லை (ஆனால் அது இல்லாமலும் இல்லை: சிறிது இருந்தது).

எழுபதுகளின் இறுதியிலும் என்பதின் தொடக்கத்திலும் விமரிசனத்துறையில் சுவாரசிய மான விவாதங்கள் ஏற்படவாயின. புதிதாக முன்னணிக்கு வந்த ஓர் ஏழூத்தாளர் குழு, 19 0[ 70 களின் விமரிசனக் குரல்கள் மோதுமான அளவு மார்க்ஸிய நிலைப்பட்டனவாக இருக்கவில்லை என்றது. மார்க்ஸிய கலைத்துவம் எனும் கோட்பாடு பற்றி மேனாடுகளில் காணப்பட்ட வாதவிவாதங்களை இலங்கைக்குத் தமிழிலக்கியத்துக்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்தது. இது பற்றிய கருத்து வேவறுபாடு தேசிய மட்டத்தில் வைத்துக் காணப்பட்டது.

மார்க்ஸியத்தின் அரசியல் முன்னேற்றம் பற்றிப் பேசாது அதன் கலைத்துவம் பற்றியே பேசப்பட்டது என்பது முக்கிய மான ஓர் உண்மையாகும்.

இந்த விவாதத்தின் பின்னர், இப்பொழுது, முற்போக்காளர்கள் என்று கருதப்படுவர்களுக்கிடையே ஒரு ‘இலக்கிய விவா

தம்’ நடைபெற்று வருகின்றது. 1950, 60 களின் இலக்கியப் போராட்டத்தில் சாதியனர்வு பெற்றிருந்த இடத்தை இது மதிப்பிட முயல்கிறது. தமிழ் மக்களின் அரசியற் குழல் இன்றிருக்கும் நிலையில் சாதிப்பிரச்சினை பெறவேண்டிய இடம் பற்றித் தோன்றியுள்ள ஒரு சிரத்தையே இந்த விவாதத்துக்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளதென்னாம்.

எவ்வாரூயினும், விமரிசன நிலையில் யாவரும் மார்க்ஸியலத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பினும் அவர்களிடையே அழுத்த வேறுபாடுகள் இருப்பதை அவதானிக்கலாம்!

‘ஆனால் இந்த விமர்சனச் கரச்சைகளில் ஒன்றுவது சமகாலப் படைப்பிலக்கியத்தின் பிரச்சனைகளை, நிறைக்குறைகளை ஆராய்வதாக அமையவில்லை எனும் உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இந்த இரண்டு விவாதங்களுமே இலக்கிய வரலாறு பற்றிய விவாதங்களே தவிர. சமகால இலக்கியப் படைப்புகள் பற்றிய படைப்பியற் பிரச்சனைகளைத் தெளிவுபடுத்தும் நடைமுறை விவாதங்களாகவில்லை’.

படைப்புக்கும் விமரிசனத்துக்குமில்லை நடைமுறை இயைபின்மையை இது எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைகின்றது. இந்த விவாதங்கள் 1950, 60 களிற் பெய்த மழையின் தூறல்களாகவே உள்ளன.

ஆனால் இப்பொழுது வரும் சில படைப்புக்களைப் பார்க்கும் பொழுது, ஒரு புதிய மழைக்கான மேசக் குலையும், புதிய மழையின் முன் எறிவுகளாக வரும் துளிகளையும் காணமுடிகிறது.

இப்புதிய இலக்கியப் படைப்பு நெறியின் தன்மையை யும் அதற்குப் பின்னணியாக அமையும் பிரச்சினை மையங்களை யும் தெளிவுபடுத்துவதற்கு முன்னர், 1950, 60 களில் நடந்த இலக்கிய இயக்கம் ஈட்டிய வெற்றிகள் எவ்வாறு புதிதாகத் தோன்றி யுள்ள இலக்கியச் சவால்களின் உற்பிப்புக்கு உதவியுள்ளன என்பதையும் பார்ப்போம். ஏனெனில் புதிதாகத் தோன்றி யுள்ள இலக்கிய நிலைமைகள் அவற்றின் வழியாக வருவனவே

#### 4

புதிய செல்நெறியை விளங்கிக் கொள்வதற்கு அது எத்தளத்திலிருந்து உருவாகின்றது என்பதை அறிதல் வேண்டும். அவ்வாறு நோக்கும் பொழுது தான் 1950, 65 இலக்கிய இயக்கத்தின் சாதனைகளை அறிந்து கொள்வது அத்தியாவசியமாகின்றது. இதனைப் பற்றி இன்று கணிசமான ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இங்கு மிக சுகுக்கமான வகையிலே அச்சாதனைகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன:

1950, 65 இல் இயக்க வேகத்துடன் தொழிற்பட்ட இலக்கிய இயக்கம், இலங்கையில் தோன்றும் தமிழிலக்கியம், இலங்கையை, இலங்கையின் பிரச்சினைகளை, அவற்றுக்குரிய ‘மன்வாசனை’ யுடன் வெளிக் கொண்ருவனவாக இருத்தல் வேண்டுமென்பதையம், அதற்குக் குந்தகமாக அமையும் தென்னிந்தியச் செல்வாக்குகளை முறியடித்தல் வேண்டுமென்பதையும் வற்புறுத்திற்று. அக்காலகட்டத்தில் இதனை இலங்கைத் தமிழர்களின் கட்சிகளாக விளங்கியவை எதிர்த்தன, சில பக்திரிகைகளும்

எதிர்த்தன. இலங்கைக்கெனத் தனிச் சிறப்புடைய ஓர் இலக்கியப் பாரம்பரியம் உண்டு என்பதை வற்புறுத்தும் வகையில் ‘ஸமுத்து இலக்கியம்’ எனும் தொடர் ரஞ்சகப்படுத்தப்பட்டது. அந்தச் சுயாதீனமான இலக்கியப் பாரம்பரியத்துக்கும் ஆறுமுக நாவலருக்கும் தொடர்பு உண்டு என்பதைக் காட்டிச் சமய குரவராக மாத்திரம் போற்றப்பட்டு வந்த நாவலரைத் ‘தேசிய வாதி’ யாக்கிற்று.

‘தேசிய இலக்கியம்’ என்ற கொட்பாடு வளர்த்தெடுக்கப்படுவதற்கு இவ்வியக்கம் காரணமாக அமைந்தது. ‘தேசிய இலக்கியம்’, ‘மன்வாசனை’ உடையதாக, ‘யதார்த்த’ அடிப்படையிலானதாகவிருத்தல் வேண்டும் என்பது பலவேறு விவாதங்கள் மூலம் நிலை நிறுத்தப்பட்டது.

தேசிய இலக்கியத்துக்கான வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தை நிலை நிறுத்த ஆறுமுக நாவலரை முன்வைத்த அதே இயக்கம் இனவாதத்தை எதிர்த்தது மாத்திரமல்லாது, எழுதப்படும் ‘ஸமுத்து இலக்கியம்’, அடிநிலை மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை முன்வைத்துத் தோற்று விக்கப்படல் வேண்டும் என்றது. அந்த அடிநிலைக் கூட்டத்தைச் சார்ந்தவர்களும், அவர்களின் விமோசனத்தைத் தமது அரசியற் கோட்பாடாகக் கொண்ட வர்களும் அந்த இயக்கத்தில் இடம் பெற்றனர். தாழ்த்தப்பட்டவர்களே தமது தாழ்வு நிலையினை எடுத்துக் கூறினர், ஒடுக்கப்பட்டவர்களே ஒடுக்குமுறைகளை விவரித்தனர். இது முழுத் தமிழிலக்கியத்திலும் அதுவரை நடைபெறுத ஒன்றாகும். இந்தப் புதிய ஆக்க இலக்கியக் குரல் காரணமாகவும், அந்த ஆக்க இலக்கியக் குரல்

களின் அத்தியாவசியத்தை வற்புறுத்திய விமரிசன முறைமையின் வன்மையும் புதுப்பையும் காரணமாகவும் 'சழத்து இலக்கியமும்' சழத்து விமரிசனமும் தமிழகத்திலே முக்கிய இடத்தைப் பெற்றன.

இந்த இலக்கிய இயக்கம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த அதே வேலோயில், சமூத்துத் தமிழ்க் கூத்துக் கலையின் தனித்துவத்தைப் பேணுவதற்கான ஒரியக்கமும் தொழிற்பட்டது.

இலக்கிய இயக்கமும் நாடக இயக்கமும் அடிநிலை மக்கள் பற்றிய சிரத்தையுடனேயே தொழிற்பட்டன.

அக்காலத்திலே அரசியலிலே தமிழக்கு இடம் மறுக்கப்பட்டு வந்ததெனிலும், கலை, இலக்கியத்துறையிலே ஏற்பட்ட இவ்விழிப்பு, அரசியலிற் பேசப்படாத கோட்பாடுகள் இலக்கியத்திற் பேசப்பட்ட புதுமை, இன்று பின்னேக்காகப் பார்க்கும் பொழுது, தமிழ் பேசம் மக்களின் தேசிய இனத் தனித்துவத்துக்கு வழி கோலுவதாகவே இருந்தது. அக்கால அரசியலில் குழுமம், இனம் என்பன பேசப்பட்டனவேயன்றி தேசிய இனம் என்பன பற்றிப் பேசவில்லை.

“இலங்கைத் தமிழரின் அரசியல் தனித்துவத்துக்கான போராட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாத சிங்கள புத்திஜீவிகளும் அரசாங்கத்தினரும் இலங்கைத் தமிழரின் பண்பாட்டுத் தனித்துவத்தை, இலக்கியத் தனித்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்டனர். இந்த கலை, இலக்கிய இயக்கத்தின் மக்த்தான சாதனை இதுவே யாரும்”

இன்று பின்னேக்கிப் பார்க்கும் பொழுது இலங்கைத் தமிழ்ப் பிரச்சினை ஒரு தேசிய இனப் பிரச்சினையாகக் கொள்ளப்படுவதற்கான சமூக — பண்பாட்டு அக அமைப்புக்களை இந்த இயக்கமும் வழங்கிற்று எனலாம். அந்தக் காலகட்டத்தில் இலங்கைத் தமிழன் தனித்துவத்துக்கான அரசியல் இயக்கமும், இலக்கிய இயக்கமும் ஒன்றுக்கொண்டு முரண்பாட்டு நின்றன வெனினும், இன்று பின்னேக்கிப் பார்க்கும் பொழுது தேசிய இனப் பிரச்சினையின் வளர்ச்சியில் இவை ஒன்றுக்கொண்டு இனைகட்டான சக்திகளாகத் தொழிற்பட்டுள்ளமை தெரிய வருகின்றது. வரவாற்றில் இத்தகைய முரண் நிலைகள் தோன்றுவது வழக்கம். இது இயங்கிய வின் தன்மைகளில் ஒன்று.

(தொடரும்)

## வரதட்சணை

மன மேடையிலை  
பூத்து வந்த  
பயிர்களிற் கிடையே  
வரதட்சணை  
என்ற  
கொடிய விஷ  
உரத்தை  
விசிறி விட்ட  
இரசனை  
கெட்ட  
விவசாயி  
யார்வன்?

என்டு என். பி. ராஜி

# நமது நாடக மரபைப் புரிந்து கொள்ள முயற்சிப்போம்

சி. மென்னகுரு

நாடகம் தாய், சினிமா சேய் என்ற ஒரு மனம்பான்மை நமது நாடகக் கலைஞர்களை மாத்திரமல்ல தமிழ்ச் சினிமா நெறி யாளர்களையும் பீடித்துள்ளது. இதனாற்தாணே என்ன வேவா, தமிழ்ச் சினிமாவிலே அதிகமாக நாடக மேடையை எம்மாற் காண முடிகிறது. நாடகப் பாணியில்லமெந்த அதே நடிப்பு, நாடகப் பாணியில்லமெந்த காட்சி ஒழுங்குகள், நாடக மேடையைக் காட்டுவது போன்ற காமிரா கோணங்கள் என்பன தமிழ்ச் சினிமாவில் ஏராளம். தமிழ்ச் சினிமா ஆரம்பித்த காலங்களில் எமது தமிழ்ச் சினிமாத் தயாரிப் பாளர்கள் நாடகங்களை அப்படியே சினிமாக்களாக்கியமையையும் நாமறிவோம். சினிமாவின் உள்ளார்ந்த பண்ணையும், பயணமும் அறியாதாரின் செயல்களே நாடகம் போல சினிமாவை எடுக்கும் முயற்சி எனலாம்.

தமிழ்ச் சினிமா எப்படியும் பிழைத்துக் கொள்ளும். விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி யுடன் அது சம்பந்தப்பட்டமையாலும், கனமான ஒரு மக்கள் தொடர்புச் சாதனமானமையினாலும் முக்கியமாக தமிழ் நாட்டில் அது ஒரு வாபம் தரும் தொழிலானமையினாலும், எப்படியோ கால தேச வர்த்தகமானத்திற்கு ஏற்ப அது தன்னை நிலை நிறுத்தி கொள்ளும்.

ஆனால் தமிழ் நாடகத்தைப் பொறுத்தவரை நிலைமை தலைகீழாக உள்ளது. ஆரம்பத்தில் சினிமா செய்ததைப் பின்னால் நாடகம் செய்தது. அதாவது சினிமாவைப் போலத் தன்னை நாடகம் ஆக்கமுயற்சி செய்தது. தமிழ் நாடகங்கள் தமிழ்ச் சினிமாவிடமிருந்து நிறைய விடயங்களைக் கடன் பெற்றன. சினிமா சேய் என்ற மனப்பான்மை கொண்டிருந்தமையினால் சேயிட மிருந்து நிறையக் கடன் வாங்கலாம் என்று நாடகம் எண்ணியதுபோலும். தத்ரூபமான காட்சிகளைப் பின் திரையில் (சைக்கி ளோருமா) ஸ்லைட் மூலம் காட்டுதல், ஒப்பனை. உடை என இன்னும் பலவற்றை நாடகம் பெற்றமைக்கு உதாரணமாகக் காட்டலாம். இவ்வன்னம் தமிழ் நாட்டிலும் (நமது நாட்டிலும் கூட) பெரும் பாலான தமிழ்ச் சினிமாக்கள் நாடகங்கள் போலவும், பெரும்பாலான நாடகங்கள் தமிழ்ச் சினிமா போலவும் அமைந்தமைக்கு பல காரணங்களுள்ளன. அவற்றை ஆராய்வது இங்கு எனது நோக்கமன்று, எனினும் இக் காரணங்களுள் மிக முக்கியமான ஒரு காரணம், இரண்டு வேறுபட்ட இக் கலை வடிவங்களின் தன்மைகளைப் பற்றி அவற்றில் ஈடுபட்ட போருக்கிருந்த அறியாளம் ஆகும். நாடகக் கலைஞர்களில் பலருக்கு நாடகம் வேறு. சினிமா

வேறு என்ற அடிப்படைத் தத்துவம் கூடத் தெரியாமலிருப்பதே நாடகம் சினிமாவைப்போல இருப்பதற்குக் ஒரு காரணமாகும்.

நாடகத்தின் பார்வையாளர்கள் நான்காவது சுவராக அமைகிறார்கள். நடிகளே அங்கு ஒரு நாடகஞாவான். குறிப்பிட்ட நடு மேடையே நாடகத்தில் நடிகன் விடயத்தைப் பார்ப்போருக்குக் கூறும் களமாகும். நாடகத்தின் கதை பார்வையாளர்க்கட்டு ஏற்கன வே தெரிந்திருப்பதால் மேடையில் நடக்கும் நிகழ்ச்சி நாடகப் பார்வையாளர்க்கட்டு மாயை ஆக்கப்படுவதில்லை. நாடகத்தில் பங்கு பெறும் அணைவரும் பார்வையாளர்களுடன் நாடகம் நடந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது தொடர்பு கொள்கிறார். பார்வையாளர்களின் உணர்வு நிலைகளை நாடக நடிகர்கள் உடனுக்குடன் புரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். நாடகம் மிகப் பழைய ஒரு கலை வடிவமாகும், அத்தோடு ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பாட்டினின்றும் உருவான கலை வடிவம். இதனுலேயே இன்தத்துக்கு இனம், பண்பாட்டுக்குப் பண்பாடு நாடக வடிவங்கள் வேறுபட்டும் காணப்படுகின்றன.

மேற்கூறிய அத்தனை அம்சங்களுக்கும் நேர்மாறுநூது சினிமா. நாடகத்தைப் போல சினிமாவில் பார்வையாளர் நான்காது சுவர் அல்ல. நான்கு சுவர்களுக்குள் நடக்கும் நிகழ்ச்சியைப் பார்க்கும் வெறும் பார்வையாளர்களே சினிமாப் பார்வையாளர்கள். சினிமாவில் நடிகன் நடு நாயகமன்று. கமரூபே நடுநாயகம். கமரூபக்கூடாகவே வெண்டியை நாம் காட்சிகளைக்காணகிறோம். குறிப்பிட்ட ஒரு மேடையின்றி எங்கெங்கெல்லாமோ வெளிப்புறப் பிரதேசங்களில் நடப்பது நிலைமே என்ற உணர்வுக்குள் சினிமா நம்மை உட்படுத்துகிறது. சினிமாவில் நடிகர்கள் வெறும் பிம்பங்களாகத் தோன்றுவதனால் நடிகர்களுடன் நேரடித் தொடர்பில்லாது போகின்றது. சகல காட்சிகளும் கட்டப்பலனுக்குத் தெரிவதால் சினிமாவில் சிந்தனைக்கு இடமில்லாது போகிறது. அத்தோடு இது ஒரு நவீன கலை வடிவம். பண்பாட்டினடியாக அன்றி தொழில் நுட்ப அடியாகத் தோன்றியது.

மேலே சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்ட வேறுபாடுகள் சினிமாவே வேறு நாடகம் வேறு, இரண்டும் இரு வேறுபட்ட கலை வடிவங்கள் என்பதை எமக்கு உணர்த்துகின்றன.

நாடகம் பற்றிய ஆய்வுகளும், ஆர்வங்களும், தேடல்களும் தமிழர் மத்தியில் மிக அருகியே காணப்படுகின்றன. இன்றும் நம்மிற் பெரும்பாலோர்டி. கே, எஸ். சகோதரர்கள், மனோஹர். சோ போன்ற நாடகக்காரர்களையே நாடக ஜாம்பவான்களாக எண்ணிக் கொண்டிருப்பது இதனுலேயேயாம். இவற்றிலிருந்து விடுபட்டு நாடகத்தை நாடகமாக அறிவது அவசியம்.

நாடகம் என்ற சொல் பல அர்த்த பாவங்களைத் தமிழிற் கொண்டுள்ளது. ஆங்கிலத்தில் ‘தியேட்டர்’, ‘பிளே’ அல்லது ‘டிரூமா’ என்ற சொற்கள் நாடகத்தின் தன்மைகளைப் பிரித்துக் காட்டி நிற்கின்றன. ஆங்கிலத்தில் நமக்குப் பரிச்சயமான தியேட்டர் என்னும் சொல்கிரேக்க மொழியிலிருந்து வந்த

தது. அந்தச் சொல்லுக்குப் பார்த்தல், பார்க்குமிடம் என்பது பொருள். இப் பொதுவைக் கூறும் அடங்கும் என்பர். எமது கூத்துகள் பாவைக் கூத்து, இசை நடனம், நாட்டிய நாடகம், கதா காலேட்சபம் யாவும் தியேட்டருக்குள் அடங்குவன. இத் தியேட்டரின் தோற்றத் தினை சமயச் சடங்குகளில் காணபர் ஆராய்ச்சியாளர். ‘பிளே’ அல்லது ‘டிரூமா’ என்பது இவற்றினின்றும் வளர்ச்சி பெற்ற ஒரு கலை வடிவமாகும். எனவே ‘பிளே’, ‘டிரூமா’ என்று பேசும் போது தியேட்டரையும், ‘பிளே’யையும் நாம் ஓன்றுக்கிலீட்க் கூடாது.

டிரூமாவின் மூல வடிவங்களைத் தியேட்டரிலும், தியேட்டரின் மூல வடிவங்களை சமயச் சடங்குகளிலும் ஆராய்வாளர்கள்டனர். எல்லா மனித இனங்கள் மத்தியிலும் ‘தியேட்டர்’ உண்டு. உதாரணமாக ‘ஆப்பிரிக்க நாட்டினர் மத்தியில் உள்ளார்ந்த நாடக மரபு இல்லை. ஜரோப்பியர் அங்கு சென்ற பின்னரே அங்கு நாடக மரபுகள் உருவாகின என்ற கொள்கையே நெடுங்காலம் நாடக உவகில் நிலவி வந்தது. ஆனால் அண்மைக்கால ஆப்பிரிக்க நாடக ஆராய்ச்சிகள் அம்மக்கள் மத்தியிலும் நாடக வடிவங்கள் இருந்தன என்பதை உறுதிப்படுத்தி யுள்ளன. ஆப்பிரிக்க மக்கள் மத்தியில் நடைபெறும் வாழ்வு, சமயம் சார்ந்த காரணங்கள் மத்தியிலே ஆப்பிரிக்க நாடக மரபின் தோற்றத்தைக் காண முடிகிறது என்பர்.

இவ்வண்ணம் உலகில் வாழும் ஏந்த ஒரு இனமும் தமக்கெணச் சில சடங்கு முறைகளையும் அதனடியாக எழுந்த நாடக வடிவங்களையுமடையன.

சமயச் சடங்குகளிலிருந்தும் வாழ்க்கை சார்ந்த காரணங்களிலிருந்தும் நாடகம் எவ்வாறு உருவாகியது என்பதை அறிஞர் திட்டவட்டமாகக் கூறியுள்ளார்கள். ஆதி மனிதன் உணவு தேடி வாழ்க்கை நடத்திய காலத்தில் உணவு தேட அவன் ஏற்படுத்திய அசைவுகளிலிருந்து நடனமும், அதற்காக அவன் எழுப்பிய ஓலிகளிலிருந்து மொழியும் தோன்றியது என்பர். பின்னால் மனிதன் தனக்கு எதிராக இருந்த தன்னால் வெல்ல முடியாத இயற்கைச் சக்திகளைத் தம்மிலும், மேலான ஒரு சக்தியாக எண்ணி தன்னுடைய ஆடல் பாடல் மூலம் அவற்றை வணங்க முற்பட்ட போது மனிதக் குழு மத்தியில் ஆடலும் பாடலும் தோன்றின. மழை போலவும், மிருகங்கள் போலவும் அபிநியத்த போது அபிநியமும் அவற்றுடன் கலந்த என்னாரம்ப காலத்தில் உணவு தேடும் நிலையில் ஒரு குழுவில் வாழ்ந்த அனைவருமே இவ்வாடல் பாடல்களில் ஈடுபட்டனர். பார்ப்போர் பங்கு பெறுவோர் என்ற வேறு பாடு முன்னர் மனிதக் குழு மத்தியில் இருக்கவில்லை. பின்னாலில் இச் சடங்குகளை நடத்த ஒரு தலைவன் தேவைப்பட்ட போது மத குரு உருவானால் அவனே பிரதான நடிகளுகினுன். காலப்போக்கில் தமது கண்ணுக்குத் தெரியாத மர்மச் சக்திகள் பற்றியும், தமது கடந்தகால வாழ்க்கை பற்றியும் இனக் குழுக்கள் கடைத்தகையிலே இதிக்கைதைகள் எழுந்தன.

ஐதீகக் கதைகளையும், புராதன நிகழ்ச்சிகளையும் மீண்டும் செய்வதால் தமது முன்னோர் பெற்ற பயன்களை இயற்கையிடமிருந்தும், இறைவனிடமிருந்தும் பெறலாம் என எண்ணிய பண்

டைய மனிதர் தம் முன்னேர் செய்தவற்றை மீண்டும் செய்தனர். இப் போலச் செய்தற் பண்பு நாடகத்தின் மூலமாகும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளா தாரச் சூழலிற் செய்யப்படும் சடங்குகள் அப்பொருளா தாரச் சூழல் மறைந்து இன்னும் பொருளா தாரச் சூழல் தோன்றும் காலத்துக் கலையாகி விடுகின்றன. வேட்டையாடி வாழ்ந்த காலத்தில் மிருகமாகவும், வேட்டையாடுபவனாகவும் அபிநியிப்பது அவனுடைய அன்றைய அத்தியாவசியமாயிற்று. இது வேவ அவன் வேளான்மை செய்த காலத்தில் கலையாக மாறியது. ஜிதீக்க கதைகள் நாடகம் வளர மேலும் உதவின.

இதனுலேயே ஒரு காலத்தில் அனைவரும் பங்கு கொண்ட சடங்கு, கலையாக மாறிய காலத்தில் பார்வையாளர் பங்கு பெறு வோர் என்ற இரண்டு பிரிவினர் கலையுடையதாக மாறியது, இவற்றை நாம் புராதன தியேட்டர் என அழைக்கலாம். இப் புராதன தியேட்டரின் பண்புகளை இன்றும் வளர்ச்சியைடையாத குழுக்களின் மத்தியிற் காணமுடியும். புதிய பொருளா தாரச் சூழல்களும், நாகரிகமும் ஊடுருவாத இலங்கையின் பல பகுதிகளிலும் நடைபெறும் கோயிற் சடங்குகள், வாழ்க்கை முறைக் காரணங்களில் இத் தியேட்டர் தன்மைகளைக் காண முடியும்.

எனவே நாம் நாடகம் பற்றிச் சிந்திக்கும் பொழுது அல்லது ஆராயும் பொழுது நலீன நாடகங்களுடன் அல்லது நலீன நாடகச் சூழலில் நடக்கிற நாடகங்களுடன் மட்டுப்படுத்தாது விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப வளர்ச்சிக்கு முற்பட்ட பின்தங்கிய மக்களிடை வழங்கிய நாட-

கங்களையும் எடுத்து நோக்க வேண்டும். ஏனெனில் இவையாவும் நாடகத்தின் வளர்ச்சியிற் பல்வேறு படி நிலைகளைக் காட்டி நிற்பனவாகும்.

நாடகம் பல கலைகளையும் தன்னுள் அடக்கிய ஒரு கலை வடிவமாகும். ஓவியம், நடனம், பாடல், ஓப்பனை, இசை ஆகிய பல கலைகள் ஓரிடத்திற் சங்கமிக்க நாடகம் பிறக்கிறது. எனவேதான் நமது உரையாசிரியரான இளம் பூரணரும் நாடகம் பற்றிக் கூறுமிடத்து 'சுவைபட' வருவனவெல்லாம் ஓரிடத்து வந்தனவாகத் தொகுத்துக் கூறுதல்' நாடகம் என்றார். எனவே நாடகத்தைப் படித்தல் அல்லது நாடகத்தை அறிதல் என்பது ஒரு சமூகத்தின் பல கலைகளையும் ஒன்றாக அறிவுதைப் போன்றது. சுருங்கச் சொன்னால் ஒரு நாடகத்தைப் படித்தல் ஒரு சமூகத்தைப் படித்தல் ஆகும். இங்குதான் ஒரு நாடகத்தின் பண்பாட்டு அமிசங்கள் எந்தளவு வலிமையானவை என்பது எமக்குப் புரிகின்றது. இதனுலேயே ஒவ்வொரு இன மக்களும் தமது பண்பாட்டோடு இயைந்த தியேட்டர்களைத் தமது தியேட்டர் மரபு எனப் பெருமையோடு கூறுகின்றனர். யப்பானியர் கடுகி நோ தியேட்டர்களையும், இந்தோநேசியர் வயாங்கையும், வங்காளிகள் யாத்ராவையும், கேரளர் கதகளியையும், கன்னடர் யகூ காணத்தையும் தமது நாடக மரபு எனப் பெருமையோடு கூறுவார். தமிழர்கள் தமது நாடக மரபாக அண்மைக் காலம்வரை அந்திய சரக்கான பார்லி நாடக மரபையே (சங்காதாஸ் சுவாமிகள் வளர்த்தெடுத்தது) தமது நாடக மரபு என்றனர். அண்மைக் காலமாகத் தான் தமிழர்களிடமும் உள்ளார்ந்த ஒரு நாடக மரபு இருந்து

தீது. அது கூத்து மரபு என்ற உணர்வு தமிழ் நாடகக்காரர் களுக்கு உறைக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது.

தமிழர்களின் புராதன தியேட்டர் தெருக்குத்தே எனக்கூறி அதனை பெரம்பூரிலும் சேயூரிலும் நடக்கும் பாரதக் கதைச் சடங்கிலிருந்து தோன்றி யிருக்கலாம் என்ற ஊகங்களைத் தமிழ் நாட்டில் செ. ரவீந்திரன் ந. முத்துச்சுவாமி ஆகியோர் கூறியுள்ளனர். ஈழத்து நாடக மரபின் ஊற்றுக்கள் எமது பண்டைய கூத்துக்கள் என நாம் கூறி வருகிறோம். ஆனால் இதற்கான மூல வித்துக்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் இன்னும் இங்கு ஆரம்பமாகவில்லை.

ஆழத்திலே நடைபெறும் பல சமயச் சடங்குகளை நாம் அறி வோம். மட்டக்களப்பு, மூலஸ்தீவுப் பகுதிகளில் நடைபெறும் சிறு தய்வ வழிபாடுடைய கோயில்களில் நாடகத் தன்மை வாய்ந்த பல சடங்குகள் நடைபெறுகின்றன கண்ணகியம்மன் குழுத்தி சன்னதம் கொண்டாடல், இறுதிச் சடங்கு நிகழ்ச்சிகள், குலபம் சொரிதல், தீப்பாய்தல் என்பன அவற்றுட்சில. சில பெரும் தெய்வக் கோயில்களில் குரங்போர், வேட்டைத் திருவிழா போன்ற சடங்குகள் நடைபெறுகின்றன. இவையும் நாடகத் தன்மை வாய்ந்த நிகழ்ச்சிகளே. இங்கெல்லாம் பங்கு கொள்வோர் பார்வையாளர் என இரு பிரிவுகளைக் காணலாம். சில நிகழ்ச்சிகள் பங்கு கொள்வோரால் பார்வையாளருக்கு இங்கு அளிக்கப்படுகின்றன. அவித்தலுக்கும் பலவேறு உத்திகள் சடங்குகளிற் பாவிக்கப் படுகின்றன. பாண்டிருப்பு திரெளபதை அம்மன் கோயிலில் நடைபெறும் வனவாசம் சடங்கு

இல் ஊர்மக்களும் தெய்வம் ஏறி ஆடுவோருடன் பங்கு கொள்கின்றனர். இது றிச்சட் ஷெக்சனன் ‘என்வயமென்றால்’ தியேட்டரை எமக்கு ஞாபகமுட்டுகிறது. எமது நவீன நாடக நெறியாளர்களும் எழுத்தாளர்களும் நமது புராதனை தியேட்டர் முறைகளிலிழுந்து ஊட்ட சக்தி பெறுவதற்கு நிறைய இருக்கிறது. இப்புராதன தியேட்டர்களை பழையமையானவை என ஒதுக்கிவிடாது அவற்றினின்றும் நாம் நமது நவீன நாடக மரபுக்குச் சத்து சேகரிக்க வேண்டும்.

எமது நாடக வரலாற்றை நாம் இலக்கிய வாயிலாகவே அறிந்து பழகியுள்ளோம். அடியார்க்கு நல்லார் உரையை ஆதாரமாகக் கொண்டு பரத சேஞ்சுதியம், இந்திர காவியம் பற்றி அதிகம் பேச எமக்குத் தெரியும். பள்ளு, குறவஞ்சி, நாடகம் பற்றிய நூல்கள் 16 ம் நூற்றுண்டுக்குப் பின்னர் எம்மிட முண்டு. ஆனால் அரங்கியல் வாயிலாக எமது நாடக வளர்ச்சி பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் வெளிவரவில்லை. அரங்கைப் பற்றி அறியாது அரங்கின் வளர்ச்சி பற்றி அறியாது நாடக வரலாற்றைத் தெளிவாக நாம் உணர முடியாது அரங்க வரலாறு சமூகத் தின் பொருளாதார வரலாடேருப்பின்னிப் பின்னத்தாகும். தமிழ் நாட்டில் வேதத்தியல் பொதுவியல் என்று நாடகம் பிரிக்கப்பட்டிருப்பது அதன் பார்வையாளர்களைக் கொண்டுதானே யொழிய அதன் அரங்க அமைப்பையோ, அழகியல் அம்சங்களையோ கொண்டு அல்ல என்பதும் இங்கு நினைவிலிருத்தவேண்டிய ஒன்றாகும்.

தமிழ் நாடக வரலாற்றைப் படிப்போர் அல்லது நீந்திப்போர் அதனை உவக நாடக வரலாற்

றுப் பின்னணியில் வைத்து  
நோக்க வேண்டும். கிரேக்கம்,  
கிரூம், பிரான்சு, இங்கிலாந்து,  
ரஷ்யா, ஸ்பெயின் என்பன  
கிறந்த நாடக மரபுகளைக்  
கொண்ட மேற்கு நாடுகளாகும்.  
ஐப்பான், சீன, இந்தியா என்  
பன் சிறந்த நாடக மரபுகளைக்  
கொண்ட கீழைத்தேய நாடுகளாகும்.  
இந் நாடக மரபுகளுடன்  
தமிழ் நடக மரபுகளை இணைத்  
துப் பார்க்கும் போதுதான் நமது  
பலத்தையும் பலவீனத்தையும்  
எம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியும்.  
பலவீனத்தை நிவர்த்தி  
பண்ண வழிமுறைகளைப் பற்றிச்  
சிந்திக்கவும் முடியும். ஈழத்துத்  
தமிழ் நாடகம் பற்றிச் சிந்திப்  
போர், உலக நாடகப் பின்னணி  
யுடன் எமது அருகாமையிலுள்ள  
சிங்கள நாடக மரபு பற்றியும்  
அறிதல் அவசியம். இரண்டு  
காரணங்களுக்காக நாம் சிங்கள நாடக மரபை அவசியம் அறிய வேண்டும். ஒன்று, எம்முடைய நாடக மரபின் அழிந்த சில மரபுகள் அங்குதான் உள்ளன. உதாரணமாக மன்னர்க்கூத்தின் புராதன வடிவம் ‘நாடகம்’ என்று அங்குதான் உண்டு. மட்டக்களப்புப் பறைமேளக்கூத்து, சப்பிரகமுவாப் பகுதில் உள்ள ‘தட்டும்’ ஆக உள்ளது. தமிழ் மேளம் அங்கு தமிழ டற எனப்படுகிறது.

இன்னொன்று 1960க்குப்  
பிறகு சிங்கள நாடகத் துறையின் வளர்ச்சி தமிழ் நாடகத் துறைக்கு உந்து சக்தியாக இருந்து வந்துள்ளது. எனவே சிங்கள நாடகப் போக்கிலுடன் ஈழத்துத் தமிழ் நாடக மரபினை இணைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

�ழத்துத் தமிழ் நாடகங்கள் ஏன் முழுமையான வளர்ச்சி பெறவில்லை என்பதையிட்டுக்

காத்திரமாகச் சிந்தித்தல் நல்லது. நாடகம் பற்றிய எமது மரபு வழிச் சிந்தனை என்ன? நாடகத்தில் வரும் ‘மரண’ எனும் முக்கிய பண்பினை எம்ம வர் எவ்வாறு முன்னர் கையாண்டனர். எமது சமய தத்துவப் பின்னணி எமது நாடக மரபினை எவ்வாறு இயக்கி வந்தது? இவற்றிற்கு விடை தேடுவதன் மூலம் நமது நாடக மரபின் குறைபாடு கலை நாம் விளங்கிக் கொள்ள முயற்சிக்கலாம். அதே வேலௌ எமது நாடக மரபின் ஊற்றுக்கண்ணது? அதன் உள்ளார்ந்த தன்மை என்ன? அதற்கும் சமூகத்திற்கும் இடையேயிருந்த இயைபு என்ன? அதன் சிறப்பம் சங்கள் யாவை? என்பனவற்றையும் நாம் அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

தென் இந்தியா, இலங்கை ஆகியவற்றை ஒரு ‘கலாசார வலையத்தினுள்’ உள்ளடக்குவர். கலாசார், ஒற்றுமை இப்பகுதி கட்டுகள் ஒன்றுக் கிருப்பதால் இதனை ஒரு கலாசார வலையம் என்றனர். தென் இந்தியாவின் யகிடி கானம், கதகவி, தெருக்கூத்து, பாகவதமேளா, நமது தென்மோடி வடமோடிக்கூத்து, சிங்கள நாடகம் ஆகியவற்றிற் கிடையே நிறைந்த தொடர்பு கருண்டு. நமது கூத்து மரபு பற்றி தெரிந்து, கொள்ள விரும்புவோர் இவைபற்றிய அறிவு பெறுவதுடன் இவற்றுடன் நமது கூத்தை இணைத்து நோக்கும் பார்வையையும் பெற வேண்டும்.

நமது நாடக மரபை அறிந்தால்தான் நமது நாடக மரபை நாம் செழுமைப்படுத்த முடியும். நமது நாடக மரபை அறிய நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான சில ஆலோசனைகளே முன்வைக்கப் பட்டன.

சினிமாவுக்கும் நாடகத்திற்கு மிடையேயான வேறுபாடுகளை அறிதல், நாடகத்தின் தோற்றும் பற்றிய விளக்கம், நம்மிடையே வழங்கும் புராதன நாடக வடி வங்களைப் புரிதல், நாடகம் ஒரு சமூக நிறுவனம் என விளங்கல், உலக நாடகப் பின்னணில் நமது மரபைக் கணித்தல், சிங்கள, தென்னிந்திய நாடக மரபுகள்

டன் ஒப்பிடல் என்பன ஈலம் நமது நாடக மரபை நாம் விளங்கிக் கொள்ள முடியும். நமது நாடக மரபையும் அதன் பலம் பலஹினங்களையும் அறிவுதன் மூலம் புதிய தேடல்களை மேற்கொள்ள முடியும். புதிய மரபுகளைச் சிருஷ்டிக்கவும் முடியும்.

## ஓரு கருத்து

விவாத அரங்கில் இடம் பெறும் பல்வேறு கருத்துக்கள் பற்றிப் பலரும் எழுதுகின்றனர், எழுதும் சிறஞ்சிகள், நேர்முகமாகச் சந்திக்கும் பலரும் இவ் விவாதத்தில் இடம் பெறும் கருத்துக்களைப் பற்றி என் கருத்துக்கள் என்ன என நேரடியாகவே பதிலளியும் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

சஞ்சிகை ஒன்றில் ஒரு விவாதம் நடப்பது புதுமையல்ல இப்படியான பல விவாதங்கள் முன்னரும் மல்லிகையில் நடை பெற்று வந்துள்ளன. இந்த விவாதத்தில் ஒரு முக்கிய அம்சம் அடிக்கடி எனது பெயரும் குறிப்பிடப்படுவதுதான். அத்துடன் முற்போக்கு எழுத்தாளரின் இழிசனர் இலக்கியப் போராட்டக் களத்தில் நானும் ஒரு போராளியாக நின்று போரிட்டதும் ஒரு காரணமாக இருப்பதால் பலர் இந்த விவாதக் கட்டத்தில் உங்களது கருத்து என்ன எனக் கேட்டு வைக்கின்றனர்.

இது சம்பந்தமாக எனக்கெனத் தெளிவான கருத்து உண்டு. கட்டுரைகளில் வரும் கருத்துக்கள் அத்தனையிலும் நான் உடன் பாடுள்ளவன் அல்ல. அதே சமயம் எனது கருத்துக்களுக்கு அவை அமைவதில்லை என்ற காரணத்தால் அக் கருத்துக்களை நான் இருட்டிப்புச் செய்யவும் விரும்பவில்லை.

இந்த இலக்கியச் சர்ச்சையை வெளியிடும் சஞ்சிகையின் ஆரியர் என்கின்ற முறையில் எனது கருத்துக்களை வெளியிடுவது விரும்பியோ விரும்பாமலோ விவாதம் ஒரு சார்பு நிலையை எடுத்து விடும் என்று அஞ்சுவதால் நான் இது சம்பந்தமாக எந்தவிதமான கருத்துக்களையும் இப்பொழுது சொல்லத் தயாராக இல்லை.

விவாதக் கட்டுரைகளில் வரும் கருத்துக்கள் அத்தனைக்கும் கட்டுரை ஆசிரியர்களே உரித்தானவர்கள். மாருக இக் கருத்துக்களுடன் நானும் உடன்பாடுள்ளவன் என்ற நினைப்பில் என்னை அனுகிக் கேட்பவர்களுக்கும் இதே பதிலைத்தான் நான் இப்போதைக்குச் சொல்லிக் கொள்ள முடியும்.

**டொபினிக் ஜீவா**

## இந்து மாகடலை

### ராணுவ சூனியமாக்குவது பற்றிய இரு வேறு அனுகு முறைகள்

ஐ. கோ.

\*இந்து மாகடலை ஒரு சமாதான மண்டலமாக அறிவிப்பது பற்றிய பிரகடனத்தை செயலாக்குவது' என்ற தீர்மானம், ஐ. நா. பொதுச் சபையின் '7 வது கூட்டத் தொடரினால் அங்கீ கரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரகடனம், 1971ல், கூட்டுக் கேரா நாடுகளின் ஒரு பிரேரணையின் பேரில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

இந்துமா கடலை இராணுவ சூனியமாக்குவதானது, உலகின் மிகவும் முக்கியமான சர்வதேச விவகாரங்களின் பாலான வேறு பட்ட, ஏன், முற்றிலும் எதிரெதிரான அனுகு முறைகளை மிக வும் தெளிவாக சித்திரிக்கின்ற பிரச்சினைகளில் ஒன்றாகும் ஒரு புறத்தில் — சோவியத் யூனியன், பிற சமாதானத்தை நேசிக்கும் நாடுகள்; இவை, இந்து மாகடலை ஒரு சமாதான மண்டலமாக மாற்ற வேண்டுமென்ற கருத்துக்கு நிலையாக ஆதரவளித்து வருகின்றன. பூவுகளின் இந்தப் பகுதியில் அனைத்து அன்னிய தளங்களும் அகற்றப்பட வேண்டுமென்ற கரையோர நாடு களின் கோரிக்கைகளை சோவியத் யூனியன் உறுதியாகவும், முரணின் றி யும் ஆகரிக்கிறது. இந்து மாகடலில் அனு ஆயுதங்களையும், வெகுஜனங்களைக் கும்பல் கும்பலாகக் கொன்று குவிக்கும் பிற வகைப்பட்ட ஆயுதங்களையும் ஈடுபடுத்தி வைப்பதைக் கைவிட வேண்டுமென்று சோவியத் யூனியன் கோருகிறது; கரையோர மற்றும் உள்நாட்டு அரசுகளுக்கு எதிராக அனு ஆயுதங்களை உபயோகிப்பதில்லையென்று அனு ஆயுத வல்லரைகள் உறுதி யெடுத்துக் கொள்ளச் செய்வதற்கு அது முரணின்றிச் செயல் பட்டு வருகிறது.

உலக மாகடல்களின் பந்தோபஸ்தை உறுதிப்படுத்துவதையும் கடல்கள் மற்றும் மாகடல்களின் பிரதேசங்களுக்கு நம்பிக்கைச் செய்தியைப் பரப்புவதையும் நோக்கமாகக் கொண்ட பல ஸ்தால மான மற்றும் ஆக்கப்பூர்வமான பிரோரணைகளைத் திட்டவட்ட சோவியத் யூனியன்தான்சமர்ப்பித்துள்ளது. திட்டவட்டமாகமாக சோவியத் யூனியன்தான், நேட்டோ மற்றும் வார்சா ஒப்பந்த நாடுகளின் செயல் மண்டலம் ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா மற்றும் வத்தீன் அமெரிக்காவுக்குப் பரவவிடக் கூடாது என்று வலியுறுத்தி வருகிறது.

மற்றையப் பாதை வாலிங்டனின் ஆக்கிரமிப்புப் பாதையாகும்; அது சாராம்சத்தில் மேலாதிக்கத்தை நிறுவும் பாதையாகும்; இது, அந்தப் பிரதேசத்தில் அமெரிக்க அரசியல் மற்றும் இராணுவ ஆதிக்கத்தை நிறுவுவதை நோக்கமாகக் கொண்ட

பாதையாகும். இந்து மாகடலை ஒரு சமாதான மண்டலமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்பது பற்றிய பிரகடனத்தைச் செயலாக்குவதற்கு இதுவரையிலும் எந்த நடைமுறை நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப் படவில்லை. அமெரிக்காவின் முட்டுக்கட்டை நிலையே இதற்குக் காரணமாகும். இந்து மாகடலில் இராணுவநடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்துவது பற்றிய பேச்சுக்களைக் குறுக்கிட்டு ஒருதலையாக அது நிறுத்தியுள்ளது என்பது அனைவருக்கும் தெரிந்ததே.

கரையோர நாடுகளைப் பயமுறுத்தவும், மிரட்டி மீன் பிடிக்கவுமான தனது முயற்சிகளை அமெரிக்கா தொடர்ந்து செய்து வருகிறது. தியகோ, கார்சியா தீவு பெண்டகனின் சக்திவாய்ந்த போர் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தளமாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. அந்த அமெரிக்கப் 'பெரும் தளம்' இந்தியாவின் தெற்கு முனையிலிருந்து 1.6.0 கிலோ மீட்டர் தூரத்திலேயே உள்ளது — தற்போது விமானங்தாங்கிக் கப்பல்களும் அனு ஆயுத சப்மரைன் களும் தாராளமாக வருவதற்கான ஓர் ஆழ்கடல் துறைமுகத் தைக் கொண்டுள்ளது; 'பி - 52' என்ற ராட்சத குண்டு வீச்சு விமானங்களுக்கான ஒடு பாதைகளையும், 'போலாரிஸ்' மற்றும் 'போலிடோன்' ஏவுகளைகளுக்கான செலுத்து தளங்கள் முதலியவற்றையும் கொண்டுள்ளது. இந்திய 'மத்திய செய்தி நிறுவனம்' முழு ஆதாரத்துடன் குறிப்பிட்டது போன்று; இந்து மாகடலின் மையத்தில் அமெரிக்க இராணுவக் கொடுங்கரமானது இந்தியாவையும் மத்திய கிழக்கு, பாரசீக வளைகுடா நாடுகளையும் மட்டுமன்றி ஆப்பிரிக்கா, ஆசியா முழுமையையும் அபாயத்திற்குள்ளாக்குகிறது:

இந்து மாகடல் மண்டலத்திற்கு வயவிங்டன் 'பிரத்தியேக கவனம்'. செலுத்துவதற்கான காரணங்கள் விளக்குவதற்குக் கடினமானவையல்ல. அந்தப் பிராந்தியத்திற்கு, வாவிங்டன் போர்த் தந்திரவாதிகளின் உல்கு தழுவிய ராணுவ — அரசியல் திட்டங்களில் ஒரு தனித்த சிறப்புத் தகுதியுள்ள முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் இந்து மாகடலின் கரையோர நாடுகளில் உலகில் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள எண்ணெய் சேமாதாரங்களில் பாதிக்கும் அதிகமானவையும். மூன்றில் இரண்டு பங்கு உரேனிய சேமாதாரங்களும், பாதியளவு தங்க சேமாதாரங்களும் குவிந்துள்ளன. இதனால் வாவிங்டன் — மிகப் பெரிய ஏகாதி பத்திய ஏகபோகங்களின் சித்தத்தை வெளிப்படுத்தும் வாவிங்டன் அரசு, அந்தப் பிராந்தியத்தைத் தனது குறிப்பின்கீழ் வைத்துள்ளது. இதனால் தான் அது எந்தச் செலவையும் பொருட்படுத்தாது. அங்கு தனது இராணுவ மூன்றிலையை பலப்படுத்திக் கொள்வதில் முனைந்துள்ளது.

மேலே குறிப்பிட்ட தீர்மானத்தை ஐ.நா. பொதுக் கைபைக்கூட்டம் அங்கீரித்திருப்பதானது அந்த நாடுகளின் நிலைக்கு மேலும் மேலும் அதிசரிக்கும் ஆதரவு கிடைத்து வருவதற்கு தெளிவான சான்று ஆகும். இந்து மாகடல் நிச்சயமாக ஒரு சமாதான மண்டலம் ஆக வேண்டும்! சர்வதேசப் பொதுமக்களின் கோரிக்கை இதுவே.



## தேசிய இனப் பிரச்னையை சோவியத் யூனியன் தீர்த்தது எப்படி?

சோவியத் யூனியன் அமைக்கப்பட்டபோது இருந்த வரலாற்று ரீதியான நிலைமைகளே, தேசிய இனங்கள் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதில் சோவியத் யூனியனின் அனுபவத்தை சர்வதேச முக்கியத் துவம் வாய்ந்ததாகச் செய்து விட்டன.

ஜார் ஆட்சிக் கால ரஷ்யாவானது, ‘மக்களின் சிறை’ என்ற அவப் பெயரைப் பெற்றிருந்தது. கலாசாரத்தினாலும் மொழியினாலும், மதத்தினாலும் வேறுபட்ட தேசிய இனங்களும், சிறு பான்பையினரும், ஜார் ஆட்சிக் கால ரஷ்யாவில் வாழ்ந்து வந்தனர். இப்பொழுது சோவியத் யூனியனைக் உள்ள பிரதேசத்தில், எப்பொழுதுமே ஐரோப்பியர்களும் ஆசிய மக்களும் வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றனர். இந்தப் பிரதேசம் எப்பொழுதுமே ஐரோப்பாவுக்கும், ஆசியாவுக்கும், மேற்குக்கும் கிழக்குக்கும் இடையேயான இடத் நிலமாக இருந்து வந்துள்ளது. பல தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் இங்கு ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்களுடைய தேசிய இன உணர்ச்சிகளுக்கு இது தனி வேகமும் முக்கியத்துவமும் அளிக்கிறது.

சமுதாய, பொருளாதார, கலாசாரத் துறைகளில் இந்தத் தேசிய இனங்களின் வளர்ச்சி பல்வேறு நிலைகளில் இருந்ததால், ஜார் ஆட்சிக்கால ரஷ்யாவில் தேசிய இனப் பிரச்சனை மிகவும் மோசமாக விட்டிருந்தது. ரஷ்யர், உக்ரேனியர், பைலோ ரஷ்யர், ஆர்மீனியர் போன்ற முதலாளித்துவ நிலைக்கு வளர்ச்சியடைந்திருந்த மக்களும், அரை - குறை நிலப் பிரபுத்துவ நிலையை அடைந்திருந்த உல்லெபச்சகள், டாடார் போன்ற வளர்ச்சியடைந்து வந்த மக்களும், ஜார் ஆட்சிக் காலரஷ்யாவில் வாழ்ந்தனர். தேசிய இனம் என்று அழைக்கப்படும் நிலையே அடையாதவர்களும் இருந்தனர். சில ஒத்திய இனத்தினர், எழுத்து மொழியும் உயர்ந்த கலாசார வளர்ச்சியும் பெற்றிருந்தனர். மற்றவர்கள் துன்ப வாழ்வு வாழ்ந்து சிறிது சிறிதாகச் செத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

பல லட்சக்கணக்கான மக்கள் தொகையைக் கொண்ட தேசிய இனங்களோடு கூடவே ००० பேர் கூட இல்லாத சிறிய தேசிய இனங்களும், இருந்தன. இப்பொழுதும் இருக்கின்றன. சோவியத் யூனியனில் வாழும் மக்கள் १४० மொழிகள் பேசுகின்றனர். வைத்திக மதத்தினர், கத்தோளிக்கர், பிராடஸ்டெண்டுகள், முஸ்லிம்கள், பெள்த்தர்கள் முதலிய பல மதத்தினர் சோவியத் யூனியனில் வாழுகின்றனர்.

அக்டோபர் புரட்சியானது இவர்கள் அனைவரையும் ஒன்று சேர்த்து, சரண்டலும் சமுதாய அநீதியும் இல்லாத சமுதாயத்தை ஏற்படுத்தியது. மொழியினாலும், மதத்தினாலும், பழக்க வழக்கங்களினாலும் பிளவுபட்டுக் கிடந்த இந்த மக்களை ஒன்றுபடுத்துவதற்கு மிகுந்த திறமை தேவைப்பட்டது:

சோவியத் அரசானது ஆரம்ப முதலே தேசிய உணர்ச்சிகளை மதித்து வெகு ஜாக்கிரதையாக நடந்து வந்திருக்கிறது.

காலனியாதிக்கத்தின் மிசு சொச்சங்களும், ஒரு சிலர் அனுபவித்து வந்த தனிச் சலுகைகளும் அகற்றப்பட்டன. முன்பு ஒடுக்கப்பட்டிருந்த மக்களின் தேசிய உணர்ச்சிகளுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கப்பட்டது.

நிலச் சிர்திருத்தத்தில் வளைந்து கொடுக்கும் கொள்கை கையாளப்பட்டது.

புதிய சமுதாய அமைப்பு, பிரதேசநிற்குப் பிரதேசம் மாறுபட்டது இதனால்தான் சோவியத் ஆட்சியை, உழைக்கும் மக்கள் தங்கள் சொந்த ஆட்சியாக போற்றி வரவேற்றனர். சோவியத் ஆட்சி ஏற்பட்ட பின், முதல் சில ஆண்டுகளில் சோவியத் சட்டங்களோடு ஆரியத் சட்டங்களும் சில மத்திய ஆசியக் குடியரசுகளில் குவாதி மற்றும் பாயிகளின் கோர்ட்டுகளும், நடைமுறையில் இருந்தன. சோவியத் நிறுவனங்களுக்கு மக்கள் ஆதரவு அதிகரித்த பிறகு, பழைய முறை நீதி மன்றங்களுக்கான தேவை அகன்று விட்டது.

சமுதாய முன்னேற்றத்திற்குத் தொழில் வளர்ச்சியின் அவசியத்தை சோவியத் திமுக்கத்திக் குடியரசுகளது அபிவிருத்தி அனுபவம் நிருபித்தது. இதன் விளைவாக, ஒவ்வொரு குடியரசும் பின்தங்கிய பொருளாதார நிலையிலிருந்து விடுபட்டு முன்னேறின. இதனால் விவசாயத்தில் அடிப்படையான மாறுதல் ஏற்பட்டது. தேசிய அறிவுத் துறை வர்க்கம் வளர்ந்தது: பஸ்வேறு தேசிய இனங்களின் பொருளாதார கலாசார ஏற்றத் தாழ்வுகள் அகற்றப்பட்டன. சோவியத் யூனியனில் மிகக் குறுகிய காலத்திற்குள் தேசிய இனப் பிரச்சனை இறுதியாகத் தீர்க்கப்பட்டு விட்டது. \*

## இந்தியாவின் விடுதலை இயக்கமும் அக்டோபர் புரட்சியும்

ஏ- ரெய்கோவ்

ரஷ்யாவில் ஏற்பட்ட அக்டோபரி புரட்சியை, அது வாகை குடிய ஆரம்ப நாட்களிலிருந்தே இந்திய தேசபக்த வட்டாரங்கள் வரவேற்றியுள்ளன. இந்தப் புரட்சி உலகில் உள்ள நிலைமையை தீவிரமாக மாற்றியுள்ளது என்றும், இந்திய மக்களின் விடுதலைப் போராட்டற்றிற்கு சாதகமான வாய்ப்புக்களைத் திறந்துள்ளது என்றும் அவர்கள் உணர்ந்தனர்.

இந்தப் புரட்சியின் வரீக்க சாரமும், அதனுடைய சமூக-பொருளாதார உள்ளடக்கமும் எல்லோராலும், ஆரம்பக் கட்டங்களில் தெளிவாகப் பெரிந்து புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை. ஆனால் எதிர்ப் புரட்சியாளர்கள் தோற்கூடிக்கப்பட்டு, சோவியத் ரஷ்யா, சோஷவிசத்தைக் கட்டியமைப்பதில் முன் சென்றபோது, நிலைமை

மாறத் தொடங்கியது. இந்தக் காலகட்டத்தில் புரட்சியின் சர்வதேச முக்கியத்துவம் மேலும் மேலும் தெளிவடையத் தொடங்கியது. போல்விவிக்குகளின் தத்துவத்தையும் நடைமுறையையும் புரிந்து கொள்ளதற்கும், அவர்களது சமூக, பொருளாதார வேலைத் திட்டத்தை உணர்ந்து பாராட்டுவதற்கும் இந்திய மக்கள் மேலும் மேலும் முயற்சி செய்யத் தொடங்கினார். ரஷ்ய நிகழ்ச்சிகள், இந்தியாவில் சமூக — அரசியல் சருத்தமைப்புகளை உருவாக்குவதன் மீது மேலும் மேலும் அதிகமான செல்வாக்கைச் செலுத்தத் தொடங்கின.

சோவியத் யூனியனைப் பற்றிய தகவல்களும், ரஷ்யப் புரட்சியைப் பற்றிய கட்டுரைகளும் இந்தியப் பத்திரிகைகளில் அடிக்கடி வெளிவரத் தொடங்கின. 1921ல் சென்னையிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த ‘இந்தியன் ரெவிஃபு’ என்ற சஞ்சிகை பி. கே. சமத் தார் என்பவர் எழுதிய ‘ரஷ்யப் புரட்சியும் நலீனகால நாகரிகமும்’ என்ற ஒரு கட்டுரையை வெளியிட்டது. ரஷ்யப் புரட்சிமுற்றிலும் ஒரு ரஷ்ய இயல் நிகழ்வே என்ற மற்றும் அதனுடைய முக்கியத்துவம் நேசிய எல்லைகளுக்கு உட்பட்டதாகவே இருக்கும் என்ற கருத்தை அவர் நிராகரித்தார்.

‘உலக நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியை ஒரு பெரிய அளவிற்கு ஊக்குவிப்பதற்கு இந்த இயக்கம் பெரிதும் துணை புரியும் என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்’ என்று அவர் எழுதினார். அதை ஆண்டில், ‘மராத்தா’ என்ற புனையிலிருந்து வெளிவரும் ஒரு சஞ்சிகை, ரஷ்யப் புரட்சியைப் பற்றித் தொடர்ச்சியாகப் பல கட்டுரைகளை வெளியிட்டது. அவற்றில் அதனுடைய சித்தாந்த சாராம்சத்தைக் காட்டுவதற்கு ஒருமுயற்சி செய்யப்பட்டது.

இந்தியா விடுதலை பெறுவதானது உடனேயே எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் தீவிரமாகவே ஏற்படுத்தி விட்டது என்பதை சோவியத் புரட்சியாளர்களின் அனுபவம், இந்திய தேசபக்தர்களுக்குத் தெளிவாகியது. பிரட்டிஷ் ஆட்சியிலிருந்து இந்தியா விடுதலை பற்றாதற்குப் பின்னால் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டிய மாற்றங்களைக் குறித்து தேச விடுதலை இயக்கத்தின் பல தலைவர்கள் சிந்திக்கத் தொடங்கினார். சுதந்திர இந்தியாவின் வருங்காலத்தைப் பற்றி சிந்தனையை ஓட்டிய அவர்கள், அடிக்கடி ரஷ்யாவில் புரட்சிகர சர்க்கார் மேற்கொண்ட ஆரம்ப நடவடிக்கைகளின்பால் தமது கவனத்தைத் திருப்பினர். அவற்றைப் பின்பற்றத்தக்க ஒர் உதாரணமாகக் கருதினர். ‘அமிருதபஜார் பத்திரிகா’ என்ற ஒரு நாளோடு, 1921, டிசம்பர் 27ல் ரஷ்ய போல்விவிக்குகளின் போதுமை, ‘நலீன காலப் பொருளாதாரம் மற்றும் மிகவும் முன்னேற்றமான லட்சியங்களை முன்வைத்துள்ளது’ என்று எழுதியது.

1921ல் டாக்டர் லட்சமண நாராயண ஜோஸி என்பவர் எழுதிய ‘ரஷ்யாவில் போல்விவிலை’ என்ற புத்தகம், புனையில் மராத்தி மொழியில் வெளிவந்தது. சோவியத் ஆட்சியின் சாராம்சம், நிலச்சுவாள்தாரி முறையையும் முதலாளித்துவத்தையும் ஒழித்து, தொழிலாளர், விவசாயிகளின் ஆட்சியை நிறுவியதில் தான் அடங்கியுள்ளது என்று அந்த நூலாசிரியர் எழுதினார்.

நிலத்தின் உடமையை விவசாயிகளுக்கு மாற்றிக் கொடுப்பது மட்டும் அவர்களிடையில் வறுமையைப் போக்குவதற்குப் போது மானதல்ல என்ற கருத்துத் தெரிவித்த நூலாசிரியர், போல்வி விக்குகள் மேற்கொண்ட முக்கிய நடவடிக்கைகளை விவரித்துள்ளார். ‘இந்த இடர்பாடுகளை அகற்றுவதற்கு, அவர்கள் நிலம், ரயில்வேக்கள், வங்கிகள், ஆலைகள். தொழிற்சாலைகள் முதலிய வற்றை தேசவுடைமையாக்குவதென்று அவர்கள் முடிவு செய்த னர். இந்த நடவடிக்கைகள் இன்றி, வறுமையைப் போக்குவது சாத்தியமல்ல என்று அவர்கள் தெளிவாக உணர்ந்துள்ளனர்’ என்று நூலாசிரியர் விளங்கியிருந்தார்;

மேற்கு ஜோப்பிய முதலாளித்துவ அமைப்புக்கு ஒரு மாற்று இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கை இந்திய அறிவுத் துறையினரிடம் பரவ ஆரம்பித்தது. சோவியத் ரஷ்யாவில் ஏற்பட்ட சமூக-பொருளாதார மாற்றங்களைப் புரிந்து கொள்வதற்கான ஒர் ஆர் வழுட்டும் முயற்சியை வாகூர் இண்லாமியக் கல்லூரியைக் கேர்ந்த அப்துல் கனி என்பவர் மேற்கொண்டார். ‘போல்விவிக்குகளின் பரிசோதனை மிக மிக ஆர்வமுட்டுவதாக இருந்தது’ என்று அவர் குறிப்பிட்டார். சோவியத் அரசு எதிரிட்ட இடர்ப்பாடுகளைக் குறிப்பிட்டு அவர், ‘இந்த நிலைமைகளில் அவர்களது படைப்புப் பணி, அது பூர்த்தி செய்யப்பட்டிருந்த துறைகளில் — மனித முயற்சியின் ஓர் அற்புதமாகும்’ என்று எழுதினார்;

சோவியத் ரஷ்யாவினது மக்களின் படைப்புப் பணி உலகம் முழுமையின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது என்றும் நூலாசிரியர் வலி யுறுத்தினார். தொழிற்துறை நிறுவனங்கள் முதலாளிகளின் உடை மையின் கீழும், நிலம் நிலப்பிரபுக்களுக்குச் சொந்தமாகவும் உள்ள ஒரு நாட்டில் சோவியத் சாதனைகள் சாத்தியமல்ல ரஷ்யத் தொழில்களும், விவசாயமும் ஒரு புதிய அமைப்பின் கீழ் வளர்ச்சு யுறத் தொடங்கின. போல்விவிக்குகள் வெற்றியடைந்தால், இரண்டும் ஓர் உயர் வீதத்தில் வளர்ச்சியுறும்’ என்று அவர் எழுதினார். முதலாளிகளின் தான் ரூண்றித்தனமான ஆட்சியைக் கட்டுப்படுத்துவதிலும், மக்களின் மாழ்க்கைத் தரங்களை உயர்த்துவதிலும், தொழிற்துறையை வேகமான வளர்ச்சியை உறுதிப் படுத்துவதிலும் அரசு ஒரு தீர்மானகரமான பாத்திரத்தை ஆற்ற வேண்டும் என்ற ஒரு முக்கிய முடிவுக்கு அப்துல் கனி வந்தார்.

பேராசிரியர் ராதாகாந்த் முகரஜி செய்த ஆய்வுகள் ரஷ்யப் புரட்சியின் புதிய அம்கங்களை ஒளியிட்டுக் காட்டின. 1913ல் வெளியான ‘கிழக்குலகின் ஜனநாயகங்கள்’ என்ற தனது புத்தகத்தில், அவர் சோவியத் அரசாங்க அமைப்பைப் பரிசீலனை செய்து, முதலாளித்துவத்தின் பயங்கரங்கள் மற்றும் 19வது நூற்றுண்டின் வர்க்க ஆட்சி வழியாகக் கிழக்குலக நாடுகள் செல்ல வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தார். ‘இந்த அமைப்புக்கு பதிலாக ஒரு புதிய பொருளாதார மற்றும் சமூக ஜனநாயகம் கிழக்கு ஜோப்பாவில் தோன்றிப் புகழ் பெற்று வருகிறது’ என்று அவர் எழுதினார்.



## முற்போக்கு இலக்கியமும் அதன் எதிரணியினரும்

சில மனப்பதிவுகள்

மு. அதூரட்சகன்

கந்தையா நடேசன் 18 வது ஆண்டு மலரில் ஆரம்பித்து வைத்த இலக்கிய சர்ச்சை, பல வாதப்பிரதிவாதங்களை எழுப்பி சி. வன்னியகுலம் வரை வளர்ந்துள்ளது. இவ்விவாத மேடை ஈழத்து இலக்கிய உலகின் கடந்த கால, நிகழ்கால வரலாற்றுப் போக்கினையும், போராட்டங்களையும் பற்றிய பயனுள்ள கருத்துக்கள் பல வற்றை வெளிக் கொணர்ந்தது. அந்த வகையில் இத்தகைய விவாதங்கள் பயனுள்ளதாகவும், ஊக்கமளிப்பதாகவும் உள்ளன.

கந்தையா நடேசன் தனது நோக்கிலே இரண்டு பண்டிதக்கூட்டங்களை இனம் காட்டிய தோடு, அவர்களை முற்போக்கு இலக்கியத்திற்கு எதிரான பரமவைரிகளாகவும் காட்ட முற்பட்டன்னார்.

இதில் முதலாவது எதிரணியினராவ பண்டிதர்களுடன் நடந்த மரபுப் போரில், ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியம் இயல்பான பலமும், புதிய சக்தியும்

கொண்டு போராடி தனது அவசியத்தை நிலைநிறுத்தியது என்னும் க. ந. வின் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, மேறும் இந்த மரபுப் போரில் இலக்கியத்தின் சமூகப் பெறுமானத்தை உணரத் தலைப்பட்டத் பண்டிதக் கூட்டத்தினர் பழைய பேண் வாதிகளாக தமிழை இனம் காட்டிக் கொண்டனர் எனலாம்.

இந்த மரபுப் போரில் முற்போக்கு அணி வெற்றிவாகை குடுவதற்கு அண்ணறை காலகட்டத்தில் காணப்பட்ட சில புறக்காரணிகளும் சாச்சமாக அமைந்தன. அதாவது தேசிய ரீதியிலும் சர்வதேச ரீதியிலும் விடுதலை இயக்கக் கங்களும், வர்க்கப் போராட்டங்களும் வலுப்பெற்றுத் தீவிரமடைந்திருந்தன. இத்தகைய சூழலில், சமூக மாற்றத்துக்கான முற்போக்கான கருத்துக்களும் மாக்கியத் தத்துவமும் செல்வாக்குப் பெற்று புதிய வீச்சுடன் பரவத் தொடங்கியதுடன், இங்குத்துகளால் ஆகர்சிக்கப்பட்ட எழுத்தாளர்கள் பலரும் தமது படைப்புக்களில்

இவற்றைத் துணிச்சலுடன் கையாண்டனர் அதில் ஓரளவு வெற்றியும் பெற்றனர். அந்த வகையிலேயே ‘இழிசனர் இலக்கியமும்’ முற்போக்கு எழுத்தாளரினால் எடுத்தாளப்பட்டது.

இதை மறுக்கும் வகையில். க. ந. தனது வாதத்தில் ‘இழிசனர் இலக்கியத்தின் முன்னேடி களாகவும், மூலவர்களாகவும் டானியஸ்யும், டொமினிக் ஜீவா வையும் முதன்மைப்படுத்த முயல்வதுடன், ‘இழிசனர் இலக்கியம்’ என்ற பதமே இவர்கள் முற்போக்கு இலக்கியத்தில் அங்கம் வகித்தமையால்தான் பிரயோகிக்கப் பட்டதெனக் கூற விழைவது உண்மையில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் நடாத்திய மகத்தான போராட்டத் தினை மறுதலிப்பதாகவே உள்ளது. மேலும், க. ந. தன் ‘தாம் தோன்றிய சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்களை இழிசனர் என்று குறிப்பிடும் மனப்போக்குடைய வர்களாகவும் இவர் விளங்க வில்லை. தமது சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களையும் உள்ளடக்கி இழிசனர் என இவர்கள் குறிப்பிடுவதாக இருந்தால், அந்த மக்கள் மத்தியில் இருந்து பலத்த எதிர்ப்புத் தோன்றி இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு ஒரு எதிர்ப்பும் தோன்றவில்லை’ என்கிறார். இங்கு க. ந. தனது கருத்தை நிலைநிறுத்த எடுத்துக் கொண்ட அளவுகோலை, பெரும்பான்மைச் சமூகத்தவரை ‘இழிசனர்’ என்ற பதம் குறிக்குமானால் அச்சுமுகத்தில் இருந்து பலத்த எதிர்ப்புத் தோன்றியிருக்கும் என்பதாகும். இது அவர் மரபுப் போராட்டத்தை மக்கள் போராட்டமாக காண முற்படுவது தவறேயாகும்.

க. ந. வின் கருத்துப்படி டானியல், டொமினிக் ஜீவா என்ற இரு தனி நபர்கள் இலக்கியம் வெளிவிடத்தில் கூறியதை மனக்கொள்வது நல்லது. கலை இலக்கியம் மக்களுக்குரியது. அது பாடுபடும் மக்கள் சமுதாயத்தில் ஆழமாக வேரோடிக் கிடக்கிறது. இந்த கலை, இலக்கியத்தைப் புரிந்து கொண்டு நேரிக்க வேண்டும். இந்த இலக்கியம் பொதுமக்களின் உரைச்சினமுச்சிகளை. சிந்தனை ஒட்டங்களை, மன உறுதிகளை ஒன்று படுத்தி அவர்களை வாழ்வில் உயர்த்த வேண்டும்’ என்கிறார்.

எனவே அன்றைய காலகட்டத்தில் முற்போக்கு இலக்கியம் படைப்போர் தமது படைப்புக்களில் ‘இழிசனர் வழக்கு’ என்ற பாமர மக்களின் பேச்சு வழக்கினைக் கையாள வேண்டியமை தவிர்க்க முடியாததும், அக்காலகட்ட இலக்கியத் தேவை யுமாகும். எனவே ‘இழிசனர் இலக்கியம்’ என்ற குரல் படைப்புக்களின் அடிப்படையில் எழுந்ததே தவிர தனி நபர்களைக் குறித்து எழுந்ததல்ல என வளியுறுத்திக் கூற முடியும். க. ந. இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் நடாத்திய பயனுறுதியான போராட்டங்களை சாதிப்போராட்டத்துடன் மட்டும் இனைத்து திருப்தியடைகிறார் போலும்.

இதைக் கூறுகின்ற வேளை ஈழத்து இலக்கிய உலகில் டானியல் டொமினிக் ஜீவாவின் பங்களிப்பை, முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதாக என்னைத் தேவையில்லை. இவர்கள் இருவரும் தளிமனிதர்களாக

அன்றி தாம் சார்ந்த இயக்கத் தின் அங்கமாக நின்று நிலைப்ப வர்கள். அந்த வகையில் அவர்களது பங்களிப்பு மகத்தானதே.

க. ந. குறிப்பிடும் இரண்டாவது எதிரணியினர் மாக்கியப் பண்டிதர்கள். இவர்கள் நிலைப்பாடு குறித்து சி.வன்னிய குலம் மிகத் தெளிவாக மதிப்பிட்டதுடன், சரியாகவும் வெளியுலகுக்குக் காட்டியுள்ளார். ‘மரபிலே ஊறிப்போனவனே மரபுப் பண்டிதனெனலாம், மரபிலே அதிருப்தி கொண்ட வணையும் மரபுப் பண்டிதனெனலாமா? உண்மையில் க. ந. குறிப்பிடும் மாக்கியப் பண்டிதர்கள் மாக்கியத்தில் அதிருப்தி கொண்டவர்கள். இவர்களை அதிருப்தியாளர்கள் அல்லது அழகியல் வாதிகள் எனக் குறித்தலே பொருத்தமானது’ எனும் சி. வ. வின் கருத்து பொருத்தமானது.

சோவியத் யூனியனில் மக்கள் மீதும், அவர்களது நலன்கள் மீதும் நம்பிக்கைளற்ற ஒரு சிறு குழுவினர் உள்ளனர். இவர்களையும் கூட ‘அதிருப்தியாளர்கள்’ என அழைப்பதுண்டு. இந்த அதிருப்தியாளர்களை மேற்குலக வட்டாரங்கள் மாக்கிய விரோத பிரச்சாரங்களுக்கு பயன்படுத்துகின்றன. இவர்கள் வெளிநாடுகளிலுள்ள மாக்கிய எதிர்ப்பாளர்களுடன் இரண்டினர் என்று இத்தகைய போக்கினையே சமூத்தில் இவர்களும் (அதிருப்தியாளர்கள் அல்லது அழகியல் வாதிகள்) கொண்டுள்ளனர்.

இவர்கள் வர்க்க பேதமற்ற பொதுவுடமைச் சமுதாயத்துடன் மட்டும் திருப்தியடையாமல் ஒருபடி மேலே சென்று முழுச் சமூகமுமே குண வேறு பூடுகளைத் தாண்டிய சர்வோ

தய பொதுவுடமையை அடைய வேண்டுமென்பவர்கள். இத்தகைய கண்ணேட்டம் ஒரு விஞ்ஞான பூர்வமான தத்துவத்துக்கு மாறுன்று.

மாக்கஸ் கூறியது போல ‘இதுவரை எழுதப்பட்ட வரலாறு முழுவதும் வர்க்கப் போராட்டத்தின் வரலாறே’ என்ற வரலாற்றுப் பொருள் முதல் வாதத் தத்துவம் நடைமுறையில் இல்லாத நிலையே பொதுவுடமைச் சமுதாயத்தில் ஏற்படும். இச்சமுதாய அமைப்புடன் சமூகத்தின் வர்க்கச் சிற்றினாலும் விடுவதில்லை. இதற்கு மேல் சமுதாயம் மேலும் எவ்வாறு முன்னேறும் என்பதற்கான போதிய ஆதாரங்கள் இப்போது நம்பிடத்தில் இல்லை. எனவே இறுதிக் கட்டமான பொதுவுடமைச் சமுதாயம் அமைந்த பிற்பாடு எவ்வகையில் சமூகம் முன்னேறும் என ஊகிப்பது இப்போது சாத்தியப்படாது. மேலும் கம்யூனிசு அமைப்பில் முரண்பட்ட சக்திகளின் போராட்டமாக எவை அமையும்: சமூக முன்னேற்றத்துக்கு அவை எவ்வாறு வழி சமைக்கும் என்பது அச்சமூக அமைப்பு ஏற்பட்ட பின் அதனுடைய அனுபவங்களைக் கொண்டு அன்றைய சிந்தனையாளர்கள் தீர்மானிப்பர் என்பதே மாக்கியம் கூறும் உண்மை.

இன்று இலங்கை அரசியலில் மாக்கியம் எவ்வாறு, யார்யாரால் பேசப்படுகின்றதோ அவ்வாறே இலக்கியம் குறித்தும் பேசப்படுகின்றது. அதிருப்தியாளர்கள் மாக்கியம் பேசுவதையிட்டு நாம் அலட்டிக் கொள்ள வேண்டியதில்லை. இவர்கள் தமது எழுத்துக்களில் தனி நபர்களைத் தாக்கியும், சுய தம்பட்டம்

அடித்தும் தமது மன அரிப்பைத் தீர்த்துக் கொள்வதுடன், ஜீவா வையும், மல்லிகையையும் தாக்கு வதில் ஆத்ம சுகத்தைத் தேடிக் கொள்பவர்கள். இத்தகையவர் களால் இலக்கியத்துக்கோ, மக்களுக்கோ எவ்விதப் பயனும் ஏற்படைப் போவதில்லை. எனவே பலவீனமான தளத்திலிருந்து கொண்டு தாக்குபவர்களை எதிர் கொள்வதில் முற்போக்கு அணி யினருக்கு சிரமமிருக்காது என்பது என் கருத்து.

இறுதியாக, அதிருப்தியாளர்கள் பற்றி முடிவுக்கு வரும் வேலை முற்போக்கு அணியினர் குறித்தும் சில கசப்பான உண்மைகளை ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

இன்றுவரை முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் தொடாத பிரச்சனைகள் உள்ளன. அவற்றைத் தமது படைப்புக்களில் தாராளமாகக் கையாள ஏன் தயங்குகிறார்கள் என்பது புதிராகவே உள்ளது.

சோசலிச யதார்த்த இலக்கியம் என்பது சி.வ. குறிப்பிடுவது போல மனித வாழ்க்கையின் அடிப்படையிலான எரியும் பிரச்சனைகளையும், வர்க்க முரண் பாடுகளையும், அவற்றி னல் வாழ்க்கையில் உருவாகும் அவலங்களின் அடித்தளங்களையும் கலர்பூர்வமாக எடுத்துக் காட்டி அவற்றுக்கான தீர்வுகளைப் பற்றி விஞ்ஞான பூர்வமாக மக்களைச் சிந்திக்கத் தூண்டுவதே உண்மையான சோசலிச யதார்த்த இலக்கியம் ஆகும்.

இலங்கையின் வரலாற்று வளர்ச்சிப் போக்கில்தேசிய இனப் பிரச்சனை சமீபகாலத்தில் வேறொரு வடிவத்தை எடுத்துள்ளது. அதாவது சிங்களப் பெரும் தேசியவாதமும் அதன் விளைவாக இன் ஒடுக்கு முறையும், இன் ஒதுக்கலும் கூர்மையடைந்துள்ளதை எவரும் மறுக்க முடியாது. இந்நிலையில் ஒடுக்கப்படும் இனம் அரசியல் ரீதியாக விடுதலை வேண்டி நிற்பதை உணர முடிகிறது. இவ்வாறு எம் கண்முன்னே எரிகளிற் பிரச்சனைகளைப் புறக்கணித்துவிட்டு வாய்ப்பாட்டு முறையில் யதார்த்த இலக்கியம் படைப்பதாகக் கூறிக் கொண்டு இறுமாந்திருக்கும் முற்போக்கு அணியினரின் போக்கு நியாயமானதா என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

எனவே காலத்தின் தேவைக்குதி முற்போக்கு அணியினர் தமது பலம் — பலவீனங்களைப் புரிந்து கொண்டு புதிய வீச்சுடன் செயல்பட வேண்டும். இந்த இடத்தில் என். கே. ராகுநாதன் ‘அரசியல் கொள்கை களுக்கு அப்பால், முற்போக்கு இலக்கிய அணியினர் ஒன்றுபடவேண்டும். அது, நமது தேசிய இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு நல்லது: அண்மைக்காலச் சம்பவங்கள் அரசியல் கொள்கைகளுக்கு அப்பால் — அரசியலுக்காகவே ஒன்றினைய வேண்டிய பாடத்தை நமக்குப் போதித்துள்ளன. ஆதலால், இலக்கியத்துக்காக ஒன்றினைவதில் நாம் பின் நிற்க வேண்டியதில்லை என்பதை உணரக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்’ எனக்கூறுவது சிந்தனைக்குரியதும், நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியதுமாகும்.



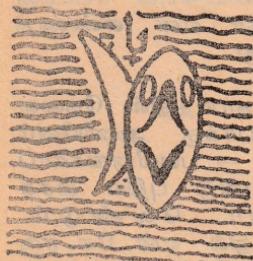
படுத்தி — புத்தகங்களில் பெயர் பொறித்து — சமூகத்தில் ஓர் இலக்கிய ஸ்தாபனத்தைத் தமக்காகப் பயன்படுத்திக் கொண்ட எம்மைப் போன்றவர்கள் இது சம்பந்தமாகக் கருத்துக்களைச் சொல்லும் போது மிக எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். அதே சமயம் இந்தக் கோஷத் திலும் நியாயம் இல்லாமல் இல்லை. இந்த நிறுவனங்களின் கருத்துக்களில் சிலவற்றில் எடுத்து உடன்பாடுதான். தமிழூத் திட்டமிட்டுக் கலாசாரத் துறைகளில் புறக்கணித்து விட்டுப் பரிசு தருவதாகச் சொல்லிப் பம்மாத்துச் செய்யும் அரசு நிறுவனங்களின் குறுக்கு வழிச் செயல்களுக்கு இலக்கிய உலகம் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க வேண்டியது கட்டாய தேவை தான் அதே சமயம் முன்னேய ஆண்டுகளில் பரிசு பெற்றவர்கள் இதில் முன்னேடியாகக் காரியமாற்றித் தமது ஆத்ம சுத்தியை நிறுப்பி கொஷத்தை எழுப்பியுள்ளனர். இதைப் பற்றித் தங்களது கருத்தென்ன?

## தூண்டில்

அண்மையில் சில இலக்கிய இயக்கங்கள் ஒன்றிணைந்து கடந்த மூன்று வருடத்திற்காக வழங்கப்பட்ட சாகித்திய மண்டலத் தமிழ்ப் பரிசுகளை நிராகரிக்க வேவண்டும் என்ற கோஷத்தை எழுப்பியுள்ளனர். இதைப் பற்றித் தங்களது கருத்தென்ன?

கொழும்பு. பரந்தன் கலைப்பா

கடந்த பல ஆண்டுகளாக சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றவர் என்ற தலைப்பைப் பயன்



● நீங்கள் மனிதர்களிடம் எதை அதிகமாக விரும்பி நேசிப்பீர்கள்?

வளலாய்.

ம. ராசமணி

பிரதி பலன் கருதாத அன்பும் ஆழ்ந்த விசுவாசமும் எவரிடம் இருக்கின்றதோ அவரிடம் வேறெந்தக் குறைகள் இருந்தாலும் நான் அவரை மனிதன் என நேசிப்பேன்.

● மல்லிகையின் ஆரம்பகாலம் தொட்டுத் தங்களுடன் இணைந்து மல்லிகையில் செயலாற்றும் சந்திரசேகரத்தைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

கொழும்பு-11.

கலைநாடன்

சிரித்திரன் ஆசிரியர் அடிக்கடி சொல்வார், 'நீ கொடுத்து வைத்தவனப்பா! இப்படியான ஒரு உழைப்புத் தோழன் மல்லி கையின் அற்புதமான சொத்து' என்பார். மல்லிகைக்கு வந்து போகும் பலர் என்னைவிட, அவரது சுக சேமங்களை விசாரிப்ப தில்தான் அதிக அக்கறை காட்டுவார்கள். ஒரு மாபெரும் விழா எடுக்கும் போது அவரைத் தகுந்த முறையில் பல இலக்கிய அபிமானிகள் மத்தியில் கௌரவிக்க வேண்டும் என்பதே எனது திட்டம். அதற்கு உங்களைப் போன்றவர்களின் ஒத்துழைப்பு அவசியம் தேவைப்படும்.

● பேராசிரியர் கைலாசபதி மின் மறைவுக்குப் பின் இலக்கிய உலகம் எப்படி இருக்கின்றது. அது துவண்டு போய் விட்டதா?

உரும்பராய். ப. ரவிகுமாரன்

பிரஷ்ணேவ் இறந்த போது ஒரு சஞ்சிகை — குழுதம் என்னினைக்கின்றேன் — ஒரு கருத்துச் சொல்லியது. அக் கருத்து என்மன தில் பதிந்து விட்டது. பிரஷ்ணேவ் மிகப் பெரிய மனிதர் தான்; ஆனால் சோவியத் யூனியன் எல்லாவற்றையும் விடுயயர்ந்தது என்பதே அக்கருத்து. அதேபோல கைலாசபதி அவர்கள் மிகச் சிறந்தவர்தான்; ஆனால் அவரை விட, தமிழ் இலக்கிய உலகம் மிக மிகச் சிறந்த உயிர்த் துடிப்படையதாகும். தற்காலிகமாக அதிர்ச்சியடையுமே தவிர. துவண்டு செயலற்றுப் போய் விடாது.

● தமிழகத்தில் நால் வெளி பிட்டு நெருக்கடி பற்றிப் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வருகின்றனவே, இது பற்றித் தெளிவாகச் சொல்ல முடியுமா?

குப்பிளான். ஆ. சந்திரருகுமார்

தமிழக நூலைப் பகுதியினர் சுபார் 600 பிரதிகளை நூலகங்களுக்காகக் கொள்வனவு செய்வதுண்டு. இந்தத் திட்டம் சமீபத்தில் திடீரென இடை நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. இதனால் தமிழில் புத்தகம் வெளியிடும் சென்னையிலுள்ள நூல் வெளியிட்டகங்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. சுமார் 50 இலட்ச ரூபாய்கள் இந்த ஆண்டு முடக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கே கள் வி. இந்த நெருக்கடி தீர்ந்தால்தான் இனி மேல் நூல் வெளியிட்டுத் துறைக்கே கதி மோட்சமாகும்; எழுத்தாளர் படைப்புக்களுக்கும் விடிவு ஏற்படும்.

● முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் திட்டமிட்டு நடத்தும் நிகழ்ச்சிகள் — அவர்கள் தான் பாரிய இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளைக் கடந்த கால் நூற்றுண்டுக் காலங்களாக நடத்தி வருகின்றனர் என்ற போதிலும் கூட — அடிக்கடி ஒத்தி வைக்கப்பட்டு விடுகின்றன, இதுவரை ஒத்திவைக்கப்படாமல் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி ஒன்று கூட இல்லை என்ற முனுமுனுப்புப் பற்றி நீங்கள் என்ன சொல்லுகிறீர்கள்.

பண்டத்தரிப்பு. க. நவசௌலன்

உண்மைதான். இதே முனுமுனுப்புக்கள் எனது காதுகளி லும் விழுந்ததுண்டு. இந்தக் குந்தகங்களுக்கு நாமனைவரும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றோம். வருங்காலத்தில் இப்படியான இடர்பாடுகள் ஏற்பட்டு விடாமல் இருக்க எத்தனிப்போம். உண்மை ஒன்றைச் சொல்லியுள்ளீர்கள். பாரிய நிகழ்ச்சிகளை நமது இயக்கம் தான் முன் நின்று நடத்துவ

தாக, இப்படியான பாரிய திட்டங்கள் போடும் பொழுது சில குறைபாடுகளும் நம்மை அறியாமலே ஏற்பட்டு விடுவதுமுண்டு. தயவு செய்து திரும்பிப் பாருங்கள். இந்த முன்முனுப்பான் டிகள் குற்றஞ் சொல்வதைத் தவிர, ஏதாவது ஆக்கபூர்வமாகச் செய்திருக்கின்றனரா?

● நமது நாட்டில் பெண் எழுத்தாளர்கள் வளர்ந்து வருகின்றனரா?

மன்னார் : த. நமசிவாயம்

பிரமிக்கத்தக்க வகையில் பல பெண் எழுத்தாளர்கள் வளர்ந்து வருகின்றனர். கோகிலா மகேந்திரனுடைய சிறுகதைத் தொகுதியொன்று சமீபத்தில் வெளிவந்திருக்கிறது. தாமரைச் செல்வியின் இரண்டு சிறுகதைகள் விகடனி லும் குங்குமத்திலும் வெளிவந்துள்ளதைச் சமீபத்தில் பார்த்தேன். நம்பிக்கை சுடர் விடுகின்றது. திறமையுள்ள பெண்கள் இன்னும் எழுத்துத் துறைக்கு வரவேண்டும்.

● நமது ரூபவாகினி தொலைக் காட்சி பார்க்கின்றிர்களா? அதில் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் முக்கியத்துவ அலட்சியத்தை நீங்கள் அப்பொழுது உணருவதில்லையா?

யாழ்ப்பாணம் ஆர். ரமணன்

இடையிடையே பார்ப்ப துண்டு. தமிழ் நிகழ்ச்சி ஏதோ கஞ்சிக்குப் பயறு தூவியது போல இடையிடையே எட்டிப் பார்க்கும். இந்தத் தேசத்தில் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் பாவிப்பவர்களில் கணிசமானவர்தமிழ்ப் பேசும் மக்கள். அவர்கள் மீது வலிந்து வேற்றிரு மொழிக் கலாசார நிகழ்ச்சிகள்

புகுத்தப்படுள்ளன. விரும்பி வரவேற்பது நல்லது. மாருக வலிந்து உள் நுழைப்பது மன ஏரிச்சலை ஏற்படுத்துகின்றது. பலர் தமது மனக் குறையைச் சொல்லி வருகின்றனர். அதற்கு மாற்று வழி ஒன்றுண்டு. வாரை ஒன்றே போல, தொலைக்காட்சியும் இரு மொழிகளுக்கும் இரு அலை வரிசைகளில் ஒளிபரப்புவதே வருங்காலத்தில் இப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குச் சரியான வழியாகும்.

● சமீபத்தில் யாழ்ப்பாணத் தில் நடந்த பிரெஞ்சுப் படவிழாவில் படம் பார்த்தீர்களா?

கோப்பாய் : எம். தவராசா

எவ்வளவோ ஆசைதான், ஆனால் வசதியான நேரம் கிடைக்காததால் பார்க்க இயலவில்லை.

● யாழ்ப்பாணத்தில் நாடக முயற்சிகள் மந்தித்துப் போய் விட்டன. பழைய உற்சாகமும் உதவேகமும் அற்றுப் போய் விட்டன. காரணம் என்ன?

நீரவேலி : அ. அன்புநேசன்

தாஸீலியஸ் போன்ற நல்ல நாடகக் கலைஞர்கள் தாயாகத்தை விட்டு எங்கோ ஒதுங்கிப் போய் விட்டது ஒரு காரணம். வாழ்க்கைச் செலவுகள் ஏறிப் போன தால் நாடகத் தயாரிப்புச் செலவுகள் எக்கச் சக்கமாக உயர்ந்து விட்டன. எனவே துணிந்து நாடகத்தை மேடையேற்றப் பலர் பயப்படுகின்றனர். இதை இப்படியே போய்க் கொண்டிருக்க விட்டுவிடக் கூடாது. துணிக்சலுள்ள நாடகத் துறையினர் இந்த மந்த நிலையமாற்றிய மைக்க முன் வரவேண்டும்.

ESTATE SUPPLIERS

COMMISSION

AGENTS



VARIETIES OF  
CONSUMER GOODS

OILMAN GOODS

TIN FOODS

GRAINS



Dial

2 6 5 8 7

to

E. SITTAMPALAM & SONS

THE EARLIEST SUPPLIERS FOR ALL YOUR  
WHOLESALE & RETAIL NEEDS

223, Fifth Cross Street,  
Colomb -11

Mallika

REGISTERED AS A NEWSPAPER SRI LANKA

FEBRUARY 1983



Dealers in  
WALL PANELLING  
CHIPBOARD &  
TIMBER



With Best Compliments of

IPL. SV. SEVUGAN CHETTIAR

Phone: 24629

140, ARMOUR STREET,  
COLOMBO-12.

ஸ்ரீ பத்திரிகை 234B, காம்கேண்ட்ரை செடி, யாழ்ப்பாளை முகவரியில் வசிப்புவரும் ஆசிரியரும் வெளியிடுவருமான பொயினீக் ஜீவா அவர்களால் மல்லிகை சாதனங்களுடன் யாழ்ப்பாளையில் வெளியிடுவதற்காக அங்கத்திற்கும் அப்பை யா.ப. நோ. கூ. 9'2 கட்டுறையு அாதங்கத்திற்கும் அசிடப்பெற்றது.